



Izdevums  
latviešu valodā

## Informācija un paziņojumi

65. gadagājums

2022. gada 19. septembris

Saturs

### IV Paziņojumi

#### EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

##### Eiropas Savienības Tiesa

|               |                                                                                                         |   |
|---------------|---------------------------------------------------------------------------------------------------------|---|
| 2022/C 359/01 | Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i> . . . . . | 1 |
|---------------|---------------------------------------------------------------------------------------------------------|---|

##### Vispārējā tiesa

|               |                                                           |   |
|---------------|-----------------------------------------------------------|---|
| 2022/C 359/02 | Jauno Vispārējās tiesas locekļu zvēresta došana . . . . . | 2 |
|---------------|-----------------------------------------------------------|---|

### V Atzinumi

#### JURIDISKAS PROCEDŪRAS

##### Tiesa

|               |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                        |   |
|---------------|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|---|
| 2022/C 359/03 | Lieta C-567/20: Tiesas (trešā palāta) 2022. gada 5. maija spriedums ( <i>Općinski građanski sud u Zagrebu</i> (Horvātija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – A.H./Zagrebačka banka d.d. (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Patērētāju aizsardzība – Negodīgi noteikumi – Direktīva 93/13/EEK – Piemērojamība laikā – 10. panta 1. punkts – Aizdevuma līgums, kas noslēgts pirms dalībvalsts pievienošanās Eiropas Savienībai, bet grozīts pēc šī datuma – 6. pants – Profesionāla nepamatoti saņemto labumu atlīdzināšana – Valsts tiesiskais regulējums, kurā paredzēts aizstāt negodīgus noteikumus un atgūt saskaņā ar tiem pārmaksāto summu – Materiālā piemērojamība – 1. panta 2. punkts – Tādu klauzulu izslēgšana, kuras atspoguļo obligātās tiesību normas) . . . . . | 3 |
|---------------|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|---|

|               |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                |   |
|---------------|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|---|
| 2022/C 359/04 | Apvienotās lietas no C-116/21 P līdz C-118/21 P, C-138/21 P un C-139/21 P: Tiesas (trešā palāta) 2022. gada 14. jūlija spriedums – Eiropas Komisija/VW, Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome (Apelācija – Civildienests – Pensija – Eiropas Savienības Civildienesta noteikumi – VIII pielikuma 20. pants – Apgādnieka zaudējuma pensijas piešķiršana – Bijušā ierēdņa, kas saņem izdienas pensiju, pārdzīvojušais laulātais – Laulība, kas noslēgta pēc šī ierēdņa dienesta attiecību izbeigšanas – Nosacījums par minimālo laulības ilgumu, kas ierēdņa nāves dienā ir pieci gadi – VIII pielikuma 18. pants – Laulība, kas noslēgta pirms ierēdņa dienesta attiecību izbeigšanas – Nosacījums par minimālo laulības ilgumu, kas ir tikai viens gads – Iebilde par VIII pielikuma 20. panta prettiesiskumu – Eiropas Savienības Pamattiesību harta – 20. pants – Vienlīdzīgas attieksmes princips – 21. panta 1. punkts – Diskriminācijas vecuma dēļ aizlieguma princips – 52. panta 1. punkts – Patvaļīgas vai acīmredzami neatbilstošas diferenciācijas, ņemot vērā Savienības likumdevēja izvirzīto mērķi, neesamība) . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                  | 4 |
| 2022/C 359/05 | Lieta C-168/21: Tiesas (trešā palāta) 2022. gada 14. jūlija spriedums ( <i>Cour de cassation</i> (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Eiropas apcietināšanas ordera, kas izdots pret KL, izpilde (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās – Pamatlēmums 2002/584/TI – 2. panta 4. punkts – Abpusējas sodāmības nosacījums – 4. panta 1. punkts – Eiropas apcietināšanas ordera fakultatīvas neizpildes pamats – Izpildes dalībvalsts tiesu iestādes veikta pārbaude – Darbības, kas daļēji veido noziedzīga nodarījuma sastāvu izpildes dalībvalstī – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. panta 3. punkts – Likumpārkāpumu un sodu samērīguma princips) . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     | 5 |
| 2022/C 359/06 | Lieta C-207/21 P: Tiesas (ceturtā palāta) 2022. gada 14. jūlija spriedums – Eiropas Komisija/Polijas Republika u.c. (Apelācija – Īstenošanas lēmuma (ES) 2017/1442 atcelšana – LES 16. panta 4. un 5. punkts – 36. protokola par pārejas noteikumiem 3. panta 2. un 3. punkts – Piemērojamība laikā – Padomes balsošanas noteikumi – Kvalificēts balsu vairākums) . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                    | 6 |
| 2022/C 359/07 | Apvienotās lietas C-274/21 un C-275/21: Tiesas (astotā palāta) 2022. gada 14. jūlija spriedums ( <i>Bundesverwaltungsgericht</i> (Austrija) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H./Austrijas Republika, Bundesbeschaffung GmbH</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Publiski līgumi – Regula (ES) Nr. 1215/2012 – Nepiemērojamība Direktīvas 89/665/EEK 2. pantā paredzētajām pagaidu noregulējuma un pārskatīšanas procedūrām, ja nav pārrobežu elementa – Direktīva 2014/24/ES – 33. pants – Pamatnolīguma pielīdzināšana līgumam Direktīvas 89/665 2. a panta 2. punkta izpratnē – Jauna publiska līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas neiespējamība, ja ir jau sasniegts pamatnolīgumā noteiktais attiecīgo būvdarbu, piegāžu vai pakalpojumu apjoms un/vai to maksimālā vērtība – Valsts tiesiskais regulējums, kurā paredzēta izdevumu segšana par piekļuvi administratīvajām tiesām publisko iepirkumu jomā – Pienākums noteikt un segt piekļuves tiesu sistēmai izdevumus, pirms tiesa ir lēmusi par pieteikumu par pagaidu noregulējumu vai prasību – Nepārskatāma publiskā iepirkuma procedūra – Efektivitātes un līdzvērtības principi – Lietderīgā iedarbība – Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību – Direktīva 89/665 – 1., 2. un 2.a pants – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants – Valsts tiesiskais regulējums, kurā piekļuves tiesu sistēmai izdevumu nesamaksāšanas gadījumā ir paredzēta prasības noraidīšana – Publiskā iepirkuma paredzamās vērtības noteikšana) . . . . . | 7 |
| 2022/C 359/08 | Lieta C-310/21 P: Tiesas (desmitā palāta) 2022. gada 1. augusta spriedums – <i>Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS</i> /Eiropas Komisija, Vācijas Federatīvā Republika, Spānijas Karaliste, Francijas Republika (Apelācija – Enerģētika – Regula (ES) Nr. 347/2013 – Transeiropas enerģētikas infrastruktūras – Eiropas Savienības kopīgu interešu projekti – 3. panta 4. punkts un 16. pants – Pilnvaru deleģēšana Eiropas Komisijai – LESD 290. pants – Deleģētā regula (ES) Nr. 2020/389 – Savienības kopīgu interešu projektu saraksta grozīšana – Komisijas pieņemts akts – Eiropas Parlamenta un Eiropas Savienības Padomes iebilduma tiesības – Termins – Akta raksturs pirms šī termiņa beigšanās) . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                    | 8 |
| 2022/C 359/09 | Lieta C-371/21 P: Tiesas (desmitā palāta) 2022. gada 14. jūlija spriedums – <i>SGI Studio Galli Ingegneria Srl</i> /Eiropas Komisija (Apelācija – Šķirējklausula – Septītā pamatprogramma pētniecībai, tehnoloģiju attīstībai un demonstrējumu pasākumiem (2007. līdz 2013. gads) – Vienošanās par subsīdiju – Projekts “Marsol” – Pieļaujamās izmaksas – Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (OLAF) izmeklēšanas ziņojums, kurā konstatēta norādīto izdevumu neattaisnotība – Samaksāto summu atmaksāšana – Tiesības piekļūt OLAF lietas materiāliem – Tiesības tikt uzklausiņam – Pierādīšanas pienākums – Faktu sagrozišana – Pierādījuma spēks – Samērīguma princips – Nepamatota iedzīvošanās) . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                 | 9 |

|               |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                         |    |
|---------------|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----|
| 2022/C 359/10 | Lieta C-401/21 P: Tiesas (septītā palāta) 2022. gada 14. jūlija spriedums – Rumānija/Eiropas Komisija (Apelācija – Kohēzijas fonds un Eiropas Reģionālās attīstības fonds (ERAF) – Regula (ES) Nr. 1303/2013 – Piemērojamā līdzfinansējuma likme – Likmes grozīšana, kas notikusi laikā starp pēdējā starpposma maksājuma pieteikuma iesniegšanu un pārskatu akceptēšanu – Grāmatvedības gada un atpakaļejoša spēka aizlieguma principi) . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                      | 9  |
| 2022/C 359/11 | Lieta C-447/21 P: Tiesas (septītā palāta) 2022. gada 1. augusta spriedums – <i>Petrus Kerstens</i> /Eiropas Komisija (Apelācija – Civildienests – Disciplinārlieta – Lūgumi sniegt palīdzību – Atteikums – Lēmumu paziņošana elektroniski – Atcelšanas prasība – Termins prasības celšanai – Termina sākums – Novēlota prasības celšana) . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                      | 10 |
| 2022/C 359/12 | Lieta C-572/21: Tiesas (ceturtā palāta) 2022. gada 14. jūlija spriedums ( <i>Högsta domstolen</i> (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – CC/VO (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Jurisdikcija, nolēmumu atzīšana un izpilde laulības lietās un lietās par vecāku atbildību – Vecāku atbildība – Regula (EK) Nr. 2201/2003 – 8. panta 1. punkts un 61. panta a) punkts – Vispārējā piekritība – Jurisdikcijas saglabāšanas princips – Bērna pastāvīgās dzīvesvietas pārcelšana no Eiropas Savienības dalībvalsts uz trešo valsti, kas ir 1996. gada Hāgas konvencijas dalībniece, tiesvedības laikā) . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                          | 10 |
| 2022/C 359/13 | Lieta C-242/22: Tiesas (pirmā palāta) 2022. gada 1. augusta spriedums ( <i>Tribunal da Relação de Évora</i> (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālprocess pret TL (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedība – Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās – Direktīva 2010/64/ES – Tiesības uz mutisko un rakstisko tulkojumu – 2. panta 1. punkts un 3. panta 1. punkts – Jēdziens “būtisks dokuments” – Direktīva 2012/13/ES – Tiesības uz informāciju kriminālprocesā – 3. panta 1. punkta d) apakšpunkts – Piemērošanas joma – Netransponēšana valsts tiesībās – Tiesā iedarbība – Eiropas Savienības Pamattiesību harta – 47. pants un 48. panta 2. punkts – Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencija – 6. pants – Nosacīta brīvības atņemšanas soda piespriešana – Ar nosacītu notiesāšanu saistīto pienākumu neizpilde – Būtiska dokumenta tulkojuma nenodrošināšana un mutiskā tulka nepiedalīšanās tā sagatavošanā – Nosacītas notiesāšanas atcelšana – Ar šo atcelšanu saistītu procesuālo aktu rakstiska tulkojuma neesamība – Ietekme uz minētās atcelšanas spēkā esamību – Procesuālo noteikumu pārkāpums, kas izraisa relatīvu spēkā neesamību) . . . . . | 11 |
| 2022/C 359/14 | Lieta C-288/20: Tiesas (astotā palāta) 2022. gada 24. marta rīkojums ( <i>Tribunal Judiciaire – Bobigny</i> (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>BNP Paribas Personal Finance SA/ZD</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 99. pants – Patērētāju tiesību aizsardzība – Direktīva 93/13/EEK – Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos – Aizdevuma līgums, kas ir izteikts ārvalsts valūtā (Šveices frankos) – Līguma noteikumi, kas pakļauj aizņēmēju valūtas maiņas riskam – 4. panta 2. punkts – Saprotamības un pārskatāmības prasības – Pierādīšanas pienākums – 3. panta 1. punkts – Būtisks līdzsvara trūkums – 5. pants – Skaidri un saprotami izteikts līguma noteikums) . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                          | 12 |
| 2022/C 359/15 | Lieta C-454/20: Tiesas (sestā palāta) 2022. gada 23. marta rīkojums ( <i>Rayonen sad Lukovit</i> (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālprocess pret AZ (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts – Transports – Direktīva 1999/37/EK – Transportlīdzekļu reģistrācijas dokumenti – Direktīva 2014/45/ES – Mehānisko transportlīdzekļu periodiskās tehniskās apskates – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. pants – Noziedzīgu nodarījumu un sodu likumības un samērīguma principi – Nepienācīgi reģistrēta transportlīdzekļa vadīšana – Sodi – Savienības tiesību īstenošanas neesamība – Acīmredzama Tiesas kompetences neesamība) . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                            | 13 |
| 2022/C 359/16 | Lieta C-521/20: Tiesas (sestā palāta) 2022. gada 7. aprīļa rīkojums ( <i>Landesverwaltungsgericht Oberösterreich</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – J.P./B.d.S.L. (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts – Direktīva 1999/62/EK – Dažu infrastruktūru lietošanas maksas noteikšana smagajiem kravas transportlīdzekļiem – Ceļu nodevas – Nesamaksāšana – Sankcijas – Eiropas Savienības Pamattiesību harta – 50. pants – “Ne bis in idem” princips – Reglamenta 94. panta c) apakšpunkts – Pietiekamu precizējumu neesamība – Saiknes neesamība starp lūgto Savienības tiesību interpretāciju un strīda pamatlietā patiesumu vai priekšmetu – Acīmredzama nepieņemamība) . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                             | 13 |

|               |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                      |    |
|---------------|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----|
| 2022/C 359/17 | Lieta C-133/21: Tiesas (septītā palāta) 2022.gada 7. aprīļa rīkojums ( <i>Efeteio Athinon</i> (Grieķija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – VP, CX, RG, TR u.c./ <i>Elliniko Dimosio</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Sociālā politika – Direktīva 1999/70/EK – UNICE, CEEP un EAK noslēgtais pamat nolīgums par darbu uz noteiktu laiku – 4. klauzula – Nediskriminācijas princips – Secīgi uz noteiktu laiku slēgti darba līgumi publiskajā sektorā – Valsts tiesiskais regulējums, ar ko attiecībā uz atalgojumu ir ieviesta atšķirīga attieksme starp darbiniekiem, kuri ir nodarbināti ar uzņēmuma līgumiem uz noteiktu laiku, un tiem, kas ir nodarbināti ar darba līgumiem uz nenoteiktu laiku – Pamatojuma neesamība – “Objektīvu iemeslu” jēdziens) . . . . . | 14 |
| 2022/C 359/18 | Lieta C-59/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 27. janvārī iesniedza <i>Tribunal Superior de Justicia de Madrid</i> (Spānija) – MP/ <i>Consejería de Presidencia</i> . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                    | 14 |
| 2022/C 359/19 | Lieta C-110/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 17. februārī iesniedza <i>Tribunal Superior de Justicia de Madrid</i> (Spānija) – IP/ <i>Universidad Nacional de Educación a Distancia (UNED)</i> . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                         | 16 |
| 2022/C 359/20 | Lieta C-159/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 3. martā iesniedza <i>Tribunal Superior de Justicia de Madrid</i> (Spānija) – IK/ <i>Agencia Madrileña de Atención Social de la Comunidad de Madrid</i> . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                 | 19 |
| 2022/C 359/21 | Lieta C-308/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 11. maijā iesniedza <i>College van Beroep voor het bedrijfsleven</i> (Nīderlande) – <i>Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)/College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden</i> , piedaloties: <i>Dow AgroScience BV (Dow)</i> . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                              | 20 |
| 2022/C 359/22 | Lieta C-309/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 11. maijā iesniedza <i>College van Beroep voor het bedrijfsleven</i> (Nīderlande) – <i>Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)/College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden</i> , piedaloties: <i>Adama Registrations BV (Adama)</i> . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                        | 21 |
| 2022/C 359/23 | Lieta C-310/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 11. maijā iesniedza <i>College van Beroep voor het bedrijfsleven</i> (Nīderlande) – <i>Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)/College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden</i> , piedaloties: <i>BASF Nederland BV (BASF)</i> . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                              | 22 |
| 2022/C 359/24 | Lieta C-322/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 12. maijā iesniedza <i>Naczelny Sąd Administracyjny</i> (Polija) – E./ <i>Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu</i> . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                        | 23 |
| 2022/C 359/25 | Lieta C-331/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 17. maijā iesniedza <i>Juzgado Contencioso-Administrativo nº 17 de Barcelona</i> (Spānija) – KT/ <i>Departamento de Justicia de la Generalitat de Catalunya</i> . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                         | 23 |
| 2022/C 359/26 | Lieta C-340/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 24. maijā iesniedza <i>Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)</i> (Portugāle) – <i>Cofidis/Autoridade Tributária e Aduaneira</i> . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     | 24 |
| 2022/C 359/27 | Lieta C-349/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 31. maijā iesniedza <i>Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)</i> (Portugāle) – NM/ <i>Autoridade Tributária e Aduaneira</i> . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                         | 25 |
| 2022/C 359/28 | Lieta C-352/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 1. jūnijā iesniedza <i>Oberlandesgericht Hamm</i> (Vācija) – kriminālprocess pret A . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     | 26 |
| 2022/C 359/29 | Lieta C-356/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 2. jūnijā iesniedza <i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) – Pro Rauchfrei e.V./JS e.K. . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                        | 26 |
| 2022/C 359/30 | Lieta C-371/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 8. jūnijā iesniedza <i>Sąd Okręgowy w Warszawie</i> (Polija) – G sp. z o.o./W S.A. . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                        | 27 |

|               |                                                                                                                                                                                                                                                                                                          |    |
|---------------|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----|
| 2022/C 359/31 | Lieta C-372/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 9. jūnijā iesniedza Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (Luksemburga) – CM/DN . . . . .                                                                                                                                           | 28 |
| 2022/C 359/32 | Lieta C-373/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 9. jūnijā iesniedza Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgārija) – kriminālprocess pret NE . . . . .                                                                                                                                    | 28 |
| 2022/C 359/33 | Lieta C-376/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 10. jūnijā iesniedza Verwaltungsgerichtshof (Austrija) – Google Ireland Limited, Tik Tok Technology Limited, Meta Platforms Ireland Limited/Kommunikationsbehörde Austria (Komm Austria) . . . . .                                    | 29 |
| 2022/C 359/34 | Lieta C-377/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 10. jūnijā iesniedza Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itālija) – LR/Ministero dell'Istruzione, Ufficio scolastico regionale Lombardia, Ufficio scolastico regionale Friuli Venezia Giulia . . . . .                   | 30 |
| 2022/C 359/35 | Lieta C-392/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 15. jūnijā iesniedza rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Nīderlande) – X/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid . . . .                                                                                         | 31 |
| 2022/C 359/36 | Lieta C-393/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 15. jūnijā iesniedza Nejvyšší soud České republiky (Čehijas Republika) – EXTÉRIA, s.r.o./Správní, s.r.o. . . . .                                                                                                                      | 32 |
| 2022/C 359/37 | Lieta C-394/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 15. jūnijā iesniedza Hof van beroep te Antwerpen (Belģija) – Oilchart International NV/O.W. Bunker (Netherlands) BV, ING Bank NV . .                                                                                                  | 32 |
| 2022/C 359/38 | Lieta C-395/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 14. jūnijā iesniedza Administrativen sad Varna (Bulgārija) – “Trade Express-L” OOD/Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia “Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi” . . . . .                                                   | 33 |
| 2022/C 359/39 | Lieta C-396/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 15. jūnijā iesniedza Kammergericht Berlin (Vācija) – Generalstaatsanwaltschaft Berlin . . . . .                                                                                                                                       | 34 |
| 2022/C 359/40 | Lieta C-397/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 15. jūnijā iesniedza Kammergericht Berlin (Vācija) – Generalstaatsanwaltschaft Berlin . . . . .                                                                                                                                       | 35 |
| 2022/C 359/41 | Lieta C-398/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 15. jūnijā iesniedza Kammergericht Berlin (Vācija) – Generalstaatsanwaltschaft Berlin . . . . .                                                                                                                                       | 36 |
| 2022/C 359/42 | Lieta C-399/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 15. jūnijā iesniedza Conseil d'État (Francija) – Confédération paysanne/Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire, Ministère de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique . . . . . | 37 |
| 2022/C 359/43 | Lieta C-404/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 16. jūnijā iesniedza Dioikitiko Protodikeio Athinon (Grieķija) – Ethnikos Organismos Pistopoiisis Prosonton & Epangelmatikou Prosanatolismou (E.O.P.P.E.P.)/Elliniko Dimosio . . . . .                                                | 38 |
| 2022/C 359/44 | Lieta C-406/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 20. jūnijā iesniedza Krajský soud v Brně (Čehijas Republika) – CV/Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky . . .                                                                                        | 39 |
| 2022/C 359/45 | Lieta C-409/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 21. jūnijā iesniedza Apelativen sad Sofia (Bulgārija) – UA/EUROBANK BULGARIA AD . . . . .                                                                                                                                             | 40 |
| 2022/C 359/46 | Lieta C-411/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 21. jūnijā iesniedza Verwaltungsgerichtshof (Austrija) – Thermalhotel Fontana Hotelbetriebsgesellschaft m.b.H. . . . .                                                                                                                | 40 |
| 2022/C 359/47 | Lieta C-412/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 21. jūnijā iesniedza Supremo Tribunal Administrativo (Portugāle) – Autoridade Tributária e Aduaneira/NT . . . . .                                                                                                                     | 41 |

|               |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                  |    |
|---------------|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----|
| 2022/C 359/48 | Lieta C-414/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 21. jūnijā iesniedza <i>Oberster Gerichtshof</i> (Austrija) – <i>DocLX Travel Events GmbH/Verein für Konsumenteninformation</i> . . . . .                                                                                                                                                     | 42 |
| 2022/C 359/49 | Lieta C-415/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 20. jūnijā iesniedza <i>Tribunal du travail francophone de Bruxelles</i> (Beļģija) – <i>JD/Acerta – Caisse d'assurances sociales ASBL, Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), État belge</i> . . . . .                                              | 42 |
| 2022/C 359/50 | Lieta C-418/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 21. jūnijā iesniedza <i>Tribunal de première instance du Luxembourg</i> (Beļģija) – <i>SA Cezam/État belge</i> . . . . .                                                                                                                                                                      | 43 |
| 2022/C 359/51 | Lieta C-423/22 P: Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 27. jūnijā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2022. gada 27. aprīļa spriedumu lietā T-750/20 <i>Correia/EESK</i> . . . . .                                                                                                                        | 43 |
| 2022/C 359/52 | Lieta C-431/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 28. jūnijā iesniedza <i>Corte suprema di cassazione</i> (Itālija) – <i>Scuola europea di Varese/PD un LC kā personas, kas īsteno aizgādību pār nepilngadīgo NG</i> . . . . .                                                                                                                  | 44 |
| 2022/C 359/53 | Lieta C-434/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 30. jūnijā iesniedza Administratīvā rajona tiesa (Latvija) – AS “Latvijas valsts meži”/Dabas aizsardzības pārvalde, Vides pārraudzības valsts birojs, piedaloties: Valsts meža dienests . . . . .                                                                                             | 44 |
| 2022/C 359/54 | Lieta C-436/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 1. jūlijā iesniedza <i>Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León</i> (Spānija) – <i>Asociación para la Conservación y Estudio del Lobo Ibérico (ASCEL)/Administración de la Comunidad Autónoma de Castilla y León</i> . . . . .                                                        | 45 |
| 2022/C 359/55 | Lieta C-447/22 P: Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 6. jūlijā Slovēnijas Republika iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2022. gada 27. aprīļa spriedumu lietā T-392/20 <i>Petra Flašker/Eiropas Komisija</i> . . . . .                                                                                                                               | 47 |
| 2022/C 359/56 | Lieta C-448/22 P: Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 6. jūlijā <i>Stiftung für Forschung und Lehre (SFL)</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (trešā palāta paplašinātā sastāvā) 2022. gada 1. jūnija spriedumu lietā T-481/17, <i>Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno un SFL/VNV</i> . . . . .                                                             | 48 |
| 2022/C 359/57 | Lieta C-456/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 8. jūlijā iesniedza <i>Landgericht Ravensburg</i> (Vācija) – <i>VX, AT/Gemeinde Ummendorf</i> . . . . .                                                                                                                                                                                       | 49 |
| 2022/C 359/58 | Lieta C-459/22: Prasība, kas celta 2022. gada 8. jūlijā – Eiropas Komisija/Nīderlandes Karaliste . . . .                                                                                                                                                                                                                                                         | 49 |
| 2022/C 359/59 | Lieta C-462/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 11. jūlijā iesniedza <i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) – <i>BM/LO</i> . . . . .                                                                                                                                                                                                               | 50 |
| 2022/C 359/60 | Lieta C-512/22 P: Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 26. jūlijā <i>Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest)</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta paplašinātā sastāvā) 2022. gada 11. maija spriedumu lietā T-913/16 <i>Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest), Silvio Berlusconi/Eiropas Centrālā banka (ECB)</i> . . . . . | 51 |
| 2022/C 359/61 | Lieta C-513/22 P: Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 27. jūlijā <i>Silvio Berlusconi</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta paplašinātā sastāvā) 2022. gada 11. maija spriedumu lietā T-913/16 <i>Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest), Silvio Berlusconi/Eiropas Centrālā banka (ECB)</i> . . . . .                                    | 53 |
| 2022/C 359/62 | Lieta C-514/22 P: Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 29. jūlijā <i>Tirrenia di navigazione SpA</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2022. gada 18. maija spriedumu lietā T-593/20 <i>Tirrenia di navigazione SpA/Eiropas Komisija</i> . . . . .                                                                                                    | 55 |
| 2022/C 359/63 | Lieta C-515/22 P: Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 29. jūlijā <i>Tirrenia di navigazione SpA</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2022. gada 18. maija spriedumu lietā T-601/20 <i>Tirrenia di navigazione SpA/Eiropas Komisija</i> . . . . .                                                                                                    | 57 |

|                        |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                |    |
|------------------------|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----|
| 2022/C 359/64          | Lieta C-330/20: Tiesas priekšsēdētāja 2022. gada 8. aprīļa rīkojums ( <i>Tribunal Superior de Justicia de Cataluña</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – IP/ <i>Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña</i> (TEAR de Cataluña) . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                         | 59 |
| 2022/C 359/65          | Lieta C-366/20: Tiesas priekšsēdētāja 2022. gada 8. aprīļa rīkojums ( <i>Tribunal Superior de Justicia de Cataluña</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – CZ/ <i>Tribunal Económico-Administrativo Regional de Catalunya</i> (TEAR de Catalunya) . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                       | 59 |
| 2022/C 359/66          | Lieta C-445/21: Tiesas priekšsēdētāja 2022. gada 24. marta rīkojums ( <i>Sofiyski gradski sad</i> (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – EUROBANK BULGARIA/NL, RZ, DMD DEVELOPMENTS . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                      | 59 |
| 2022/C 359/67          | Lieta C-517/21: Tiesas priekšsēdētāja 2022. gada 31. marta rīkojums ( <i>Landesgericht Korneuburg</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Laudamotion GmbH</i> /TG, QN, <i>AirHelp Germany GmbH</i> . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                 | 59 |
| 2022/C 359/68          | Lieta C-614/21: Tiesas priekšsēdētāja 2022. gada 15. marta rīkojums ( <i>Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – G/ <i>Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid</i> . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                           | 60 |
| 2022/C 359/69          | Lieta C-685/21: Tiesas priekšsēdētāja 2022. gada 30. marta rīkojums ( <i>Oberster Gerichtshof</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – YV/ <i>Stadtverkehr Lindau (B) GmbH</i> . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                          | 60 |
| 2022/C 359/70          | Lieta C-709/21: Tiesas priekšsēdētāja 2022. gada 7. aprīļa rīkojums ( <i>Curtea de Apel Pitești</i> (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Tiesvedība, ko sācis MK . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                        | 60 |
| 2022/C 359/71          | Lieta C-717/21: Tiesas priekšsēdētāja 2022. gada 29. marta rīkojums ( <i>Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich</i> (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Provident Polska S.A./VF</i> . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                  | 60 |
| <b>Vispārējā tiesa</b> |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                |    |
| 2022/C 359/72          | Lieta T-864/19: Vispārējās tiesas 2022. gada 13. jūlija spriedums – AI u.c./ECDC (Civildienests – ECDC personāls – Psiholoģiska vardarbība – Lūgums sniegt palīdzību – Iepriekšēji brīdinājumi – Pamattiesību hartas 31. pants – Civildienesta noteikumu 24. pants – Pienākuma sniegt palīdzību apjoms – Rūpības pienākums – Izmeklēšanas uzsākšana – Saprātīgs termiņš – Atbildība – Prettiesiskums) . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                | 61 |
| 2022/C 359/73          | Lieta T-165/20: Vispārējās tiesas 2022. gada 13. jūlija spriedums – JC/EUCAP Somalia (Šķīrējklauzula – EUCAP Somalia starptautiskais līgumdarbinieks – Misija kopējās ārpolitikas un drošības politikas jomā – Uz noteiktu laiku noslēgta darba līguma izbeigšana pārbaudes laikā – Paziņošana par līguma izbeigšanu ar ierakstītu vēstuli ar paziņojumu par saņemšanu – Nosūtīšana uz nepilnīgu adresi – Termiņa, kas noteikts iekšējai pārsūdzībai pirms vērsšanās tiesā, sākums – Piemērojamo tiesību noteikšana – Valsts darba tiesību imperatīvās normas – Pārbaudes laika klauzulas spēkā neesamība – Uzteikuma nepienācīga paziņošana – Kompensācija par uzteikumu – Atalgojuma izmaksa ar atpakaļejošu datumu – Pretprasība) . . . . . | 61 |
| 2022/C 359/74          | Lieta T-194/20: Vispārējās tiesas 2022. gada 13. jūlija spriedums – JF/EUCAP Somalia (Šķīrējklauzula – EUCAP Somalia starptautiskais līgumdarbinieks – Misija Kopējās ārpolitikas un drošības politikas jomā – Darba līguma nepagarināšana sakarā ar Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības – Tiesības tikt uzklausītam – Vienlīdzīga attieksme – Nediskriminācija pilsonības dēļ – Līgumā par Apvienotās Karalistes izstāšanos no Savienības paredzētais pārejas periods – Atcelšanas prasība – Prasība par zaudējumu atlīdzību – Akti, kas nav nodalāmi no līguma – Nepieņemamība) . . . . .                                                                                                                                 | 62 |
| 2022/C 359/75          | Lieta T-457/20: Vispārējās tiesas 2022. gada 13. jūlija spriedums – VeriGraft/Eisimea (Šķīrējklauzula – Pētniecības un inovācijas pamatprogramma “Apvārsnis 2020” (2014. – 2020. gads) – Dotāciju nolīgums “Personalized Tissue-Engineered Veins as a first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency – P-TEV” – Neieplānotas apakšuzņēmuma līgumu izmaksas – Vienkāršotā apstiprināšanas procedūra – Periodiskajos tehniskajos pārskatos minētie apakšuzņēmuma līgumi – Apstiprināti periodiskie tehniskie pārskati – Attiecināmās izmaksas) . . . . .                                                                                                                                                                              | 63 |
| 2022/C 359/76          | Lieta T-629/20: Vispārējās tiesas 2022. gada 13. jūlija spriedums – Delifruit/Komisija (Augu aizsardzības līdzekļi – Darbīgā viela hlōpirifoss – Hlōpirifosa maksimālā atlieku līmeņa noteikšana banānos vai uz tiem – Regula (EK) Nr. 396/2005 – Pieejamās zinātniskās un tehniskās zināšanas – Citi vērā ņemami faktori) . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                           | 64 |

|               |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                            |    |
|---------------|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----|
| 2022/C 359/77 | Lieta T-768/20: Vispārējās tiesas 2022. gada 13. jūlija spriedums – <i>Standard International Management/EUIPO – Asia Standard Management Services</i> (“The Standard”) (Eiropas Savienības preču zīme – Atcelšanas process – Eiropas Savienības grafiska preču zīme “The Standard” – Atzīšana par atceltu – Preču zīmes izmantošanas vieta – Reklāma un pārdošanas piedāvājumi, kas paredzēti Savienības patērētājiem – Regulas (ES) 2017/1001 58. pants 1. punkta a) apakšpunkts) . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                              | 64 |
| 2022/C 359/78 | Lieta T-147/21: Vispārējās tiesas 2022. gada 13. jūlija spriedums – <i>Gugler France/EUIPO – Gugler</i> (“GUGLER”) (Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Eiropas Savienības grafiska preču zīme “GUGLER” – Absolūts spēkā neesamības pamats – Ļaunticības neesamība – Regulas (EK) Nr. 40/94 51. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 59. panta 1. punkta b) apakšpunkts)) . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                               | 65 |
| 2022/C 359/79 | Lieta T-176/21: Vispārējās tiesas 2022. gada 13. jūlija spriedums – <i>CCTY Bearing Company/EUIPO – CCVI International</i> (“CCTY”) (Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “CCTY” – Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme “CCVI” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) – Tiesību ļaunprātīga izmantošana – Regulas 2017/1001 71. pants) . . . . .                                                                                                                                                                                                 | 66 |
| 2022/C 359/80 | Lieta T-227/21: Vispārējās tiesas 2022. gada 13. jūlija spriedums – <i>Illumina/Komisija</i> (Konkurence – Koncentrācija – Farmācijas nozares tirgus – Regulas (EK) Nr. 139/2004 22. pants – Lietas nodošanas pieprasījums, ko iesniegusi konkurences iestāde, kurai atbilstoši valsts tiesību aktiem nav kompetences izvērtēt koncentrācijas darījumu – Komisijas lēmums izvērtēt koncentrācijas darījumu – Komisijas lēmumi, ar kuriem apmierināti citu valsts konkurences iestāžu lēmumi pievienoties lietas nodošanas pieprasījumam – Komisijas kompetence – Lietas nodošanas pieprasījuma iesniegšanas termiņš – Jēdziens “paziņošana” – Saprātīgs termiņš – Tiesiskā palāvība – Komisijas priekšsēdētāja vietnieka publiski paziņojumi – Tiesiskā drošība) . . . . . | 66 |
| 2022/C 359/81 | Lieta T-369/21: Vispārējās tiesas 2022. gada 13. jūlija spriedums – <i>Unimax Stationery/EUIPO – Mitsubishi Pencil</i> (“uni”) (Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Eiropas Savienības grafiska preču zīme “uni” – Absolūti atteikuma pamati – Atšķirtspēja – Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts) – Apzīmējumi vai norādes, kas kļuvuši ierasti – Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta d) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta d) apakšpunkts)) . . . .                                                                                                                                                                | 67 |
| 2022/C 359/82 | Lieta T-438/21: Vispārējās tiesas 2022. gada 13. jūlija spriedums – <i>TL/Komisija</i> (Civildienests – Pagaidu darbinieki – Uz noteiktu laiku noslēgts darba līgums – Lēmums nepagarināt darba līgumu – Paziņojums par vakanci – Acīmredzama kļūda vērtējumā – Rūpības pienākums – Psiholoģiska vardarbība – Atbildība) . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                         | 68 |
| 2022/C 359/83 | Lieta T-543/21: Vispārējās tiesas 2022. gada 13. jūlija spriedums – <i>Purasac/EUIPO – Prolenium Medical Technologies</i> (“Rejeunesse”) (Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “Rejeunesse” reģistrācijas pieteikums – Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “REVANESSE” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                           | 68 |
| 2022/C 359/84 | Lieta T-573/21: Vispārējās tiesas 2022. gada 13. jūlija spriedums – <i>Brand Energy Holdings/EUIPO</i> (“RAPIDGUARD”) (Eiropas Savienības preču zīme – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “RAPIDGUARD” reģistrācijas pieteikums – Absolūti atteikuma pamati – Aprakstošs raksturs – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Atšķirtspējas neesamība – Regulas 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Tiesības tikt uzklautam) . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                    | 69 |
| 2022/C 359/85 | Lieta T-634/21: Vispārējās tiesas 2022. gada 13. jūlija spriedums – <i>Rimini Street/EUIPO</i> (“WE DO SUPPORT”) (Eiropas Savienības preču zīme – Starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – Vārdiska preču zīme “WE DO SUPPORT” – Absolūts atteikuma pamats – Atšķirtspējas neesamība – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts) . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                          | 70 |
| 2022/C 359/86 | Lieta T-641/21: Vispārējās tiesas 2022. gada 13. jūlija spriedums – <i>dennree/EUIPO</i> (“BioMarkt”) (Eiropas Savienības preču zīme – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “BioMarkt” reģistrācijas pieteikums – Absolūts atteikuma pamats – Aprakstošs raksturs – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts) . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                | 70 |

|                |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                       |    |
|----------------|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----|
| 2022/C 359/87  | Lieta T-677/21: Vispārējās tiesas 2022. gada 13. jūlija spriedums – TL/Komisija (Civildienests – Pagaidu darbinieki – 2019. gada novērtējuma ziņojums – Pienākums norādīt pamatojumu – Acīmredzama kļūda vērtējumā – Mērķu noteikšana – Pilnvaru nepareiza izmantošana – Atbildība) . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                         | 71 |
| 2022/C 359/88  | Lieta T-200/18: Vispārējās tiesas 2022. gada 21. jūlija rīkojums – <i>Fersher Developments</i> un <i>Lisin</i> /Komisija un ECB (Prasība par zaudējumu atlīdzību – Ekonomikas un monetārā politika – Kipras stabilitātes atbalsta programma – 2013. gada 26. aprīlī starp Kipras Republiku un Eiropas Stabilitātes mehānismu noslēgtais saprašanās memorands par īpašiem ekonomikas politikas nosacījumiem – Vispārējās tiesas kompetence – Pietiekami būtisks tiesību normas, ar kuru privātpersonām piešķir tiesības, pārkāpums – Vienlīdzīga attieksme – Samērīguma princips – Acīmredzami juridiski nepamatota prasība) . . . . . | 71 |
| 2022/C 359/89  | Lieta T-254/21: Vispārējās tiesas 2022. gada 25. jūlija rīkojums – <i>Armadora Parleros</i> /Komisija (Ārpuslīgumiskā atbildība – Kopējā zivsaimniecības politika – Komisijas bezdarbība piemērojamajā tiesiskajā regulējumā paredzēto kontroles kompetenču izmantošanā – Kuģu dzinēju jauda – Pietiekami būtisks tiesību normas, ar kuru privātpersonām piešķir tiesības, pārkāpums – Zaudējumi – Cēloņsakarība – Noilguma termiņš – Acīmredzami nepieņemama prasība) . . . . .                                                                                                                                                      | 72 |
| 2022/C 359/90  | Lieta T-317/21: Vispārējās tiesas 2022. gada 15. jūlija rīkojums – <i>El Corte Inglés/EUIPO</i> – <i>Brito &amp; Pereira</i> (“TINTAS BRICOR”) (Eiropas Savienības preču zīme – Apstrīdētā lēmuma atsaukšana – Strīda priekšmeta zudums – Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas) . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                | 73 |
| 2022/C 359/91  | Lieta T-439/21: Vispārējās tiesas 2022. gada 19. jūlija rīkojums – <i>Anglofranchise/EUIPO</i> – <i>Bugrey</i> (“BOY LONDON”) (Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu atsaukšana – Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas) . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                | 73 |
| 2022/C 359/92  | Lieta T-30/22: Vispārējās tiesas 2022. gada 20. jūlija rīkojums – <i>Sanoptis/EUIPO</i> – <i>Synoptis Pharma</i> (“SANOPTIS”) (Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Reģistrācijas pieteikuma atsaukšana – Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas) . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                 | 74 |
| 2022/C 359/93  | Lieta T-266/22: Prasība, kas celta 2022. gada 7. maijā – <i>Aziz</i> /Komisija . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                              | 74 |
| 2022/C 359/94  | Lieta T-286/22: Prasība, kas celta 2022. gada 18. maijā – <i>Aziz</i> /Komisija . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                             | 75 |
| 2022/C 359/95  | Lieta T-388/22: Prasība, kas celta 2022. gada 29. jūnijā – <i>Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/ERCEA</i> . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                             | 76 |
| 2022/C 359/96  | Lieta T-405/22: Prasība, kas celta 2022. gada 29. jūnijā – <i>UniCreditBank/VNV</i> . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                         | 77 |
| 2022/C 359/97  | Lieta T-407/22: Prasība, kas celta 2022. gada 1. jūlijā – <i>Norddeutsche Landesbank</i> – <i>Girozentrale/VNV</i> . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                          | 78 |
| 2022/C 359/98  | Lieta T-423/22: Prasība, kas celta 2022. gada 6. jūlijā – <i>Max Heinr. Sutor/VNV</i> . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                       | 80 |
| 2022/C 359/99  | Lieta T-431/22: Prasība, kas celta 2022. gada 6. jūlijā – <i>Nordea Kiinnitysluottopankki/VNV</i> . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                           | 81 |
| 2022/C 359/100 | Lieta T-432/22: Prasība, kas celta 2022. gada 7. jūlijā – <i>Nordea Rahoitus Suomi/VNV</i> . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                  | 82 |
| 2022/C 359/101 | Lieta T-440/22: Prasība, kas celta 2022. gada 12. jūlijā – <i>UIV Servizi/REA</i> . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                           | 83 |
| 2022/C 359/102 | Lieta T-444/22: Prasība, kas celta 2022. gada 18. jūlijā – <i>HB</i> /Komisija . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                              | 84 |
| 2022/C 359/103 | Lieta T-447/22: Prasība, kas celta 2022. gada 18. jūlijā – <i>NV/EIB</i> . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                    | 85 |
| 2022/C 359/104 | Lieta T-455/22: Prasība, kas celta 2022. gada 22. jūlijā – <i>EIB/Sīrija</i> . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                | 85 |
| 2022/C 359/105 | Lieta T-456/22: Prasība, kas celta 2022. gada 22. jūlijā – <i>EIB/Sīrija</i> . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                | 86 |
| 2022/C 359/106 | Lieta T-457/22: Prasība, kas celta 2022. gada 22. jūlijā – <i>EIB/Sīrija</i> . . . . .                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                | 87 |

|                |                                                                                                                                  |    |
|----------------|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----|
| 2022/C 359/107 | Lieta T-465/22: Prasība, kas celta 2022. gada 22. jūlijā – EIB/Sīrija . . . . .                                                  | 88 |
| 2022/C 359/108 | Lieta T-466/22: Prasība, kas celta 2022. gada 22. jūlijā – EIB/Sīrija . . . . .                                                  | 89 |
| 2022/C 359/109 | Lieta T-467/22: Prasība, kas celta 2022. gada 22. jūlijā – EIB/Sīrija . . . . .                                                  | 89 |
| 2022/C 359/110 | Lieta T-468/22: Prasība, kas celta 2022. gada 22. jūlijā – EIB/Sīrija . . . . .                                                  | 90 |
| 2022/C 359/111 | Lieta T-469/22: Prasība, kas celta 2022. gada 22. jūlijā – EIB/Sīrija . . . . .                                                  | 91 |
| 2022/C 359/112 | Lieta T-471/22: Prasība, kas celta 2022. gada 29. jūlijā – QM/Padome . . . . .                                                   | 92 |
| 2022/C 359/113 | Lieta T-472/22: Prasība, kas celta 2022. gada 29. jūlijā – Mocom Compounds/EUIPO – Centemia Conseils (“Near-to-Prime”) . . . . . | 93 |
| 2022/C 359/114 | Lieta T-473/22: Prasība, kas celta 2022. gada 31. jūlijā – Gürok Turizm ve Madencilik/EUIPO – Darvas un Pap (“LAAVA”) . . . . .  | 93 |
| 2022/C 359/115 | Lieta T-480/22: Prasība, kas celta 2022. gada 3. augustā – Panicongelados-Massas Congeladas/EUIPO – Seder (“panidor”) . . . . .  | 94 |
| 2022/C 359/116 | Lieta T-482/22: Prasība, kas celta 2022. gada 5. augustā – Thomas Henry/EUIPO (“MATE MATE”) . . . . .                            | 95 |
| 2022/C 359/117 | Lieta T-488/22: Prasība, kas celta 2022. gada 8. augustā – Kaufdas.online/EUIPO – Kaufland (“KAUFDAS ONLINE”) . . . . .          | 96 |
| 2022/C 359/118 | Lieta T-489/22: Prasība, kas celta 2022. gada 8. augustā – Cathay Pacific Airways/Komisija . . . . .                             | 96 |
| 2022/C 359/119 | Lieta T-220/22: Vispārējās tiesas 2022. gada 22. jūlija rīkojums – CiviBank/ECB . . . . .                                        | 97 |
| 2022/C 359/120 | Lieta T-358/22: Vispārējās tiesas 2022. gada 20. jūlija rīkojums – PQ/EĀDD . . . . .                                             | 97 |

## IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

## EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2022/C 359/01)

**Jaunākā publikācija**

OV C 340, 5.9.2022.

**Iepriekšējās publikācijas**

OV C 326, 29.8.2022.

OV C 318, 22.8.2022.

OV C 311, 16.8.2022.

OV C 303, 8.8.2022.

OV C 294, 1.8.2022.

OV C 284, 25.7.2022.

Šie teksti pieejami *EUR-Lex*:<http://eur-lex.europa.eu>

# VISPĀRĒJĀ TIESA

## Jauno Vispārējās tiesas locekļu zvēresta došana

(2022/C 359/02)

2022. gada 6. jūlijā zvērestu Tiesai deva *Beatrix Ricziová* un *Tihamér Tóth*, kuri ar Eiropas Savienības dalībvalstu valdību pārstāvju 2022. gada 29. jūnija lēmumu <sup>(1)</sup> iecelti par tiesnešiem Eiropas Savienības Vispārējā tiesā uz laikposmu no 2022. gada 30. jūnija līdz 2022. gada 31. augustam.

---

<sup>(1)</sup> OV L 173, 30.6.2022., 77. lpp.

## V

(Atzinumi)

## JURIDISKAS PROCEDŪRAS

## TIESA

Tiesas (trešā palāta) 2022. gada 5. maija spriedums (*Općinski građanski sud u Zagrebu* (Horvātija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – A.H./Zagrebačka banka d.d.

(Lieta C-567/20) <sup>(1)</sup>

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Patērētāju aizsardzība – Negodīgi noteikumi – Direktīva 93/13/EEK – Piemērojamība laikā – 10. panta 1. punkts – Aizdevuma līgums, kas noslēgts pirms dalībvalsts pievienošanās Eiropas Savienībai, bet grozīts pēc šī datuma – 6. pants – Profesionāla nepamatoti saņemto labumu atlīdzināšana – Valsts tiesiskais regulējums, kurā paredzēts aizstāt negodīgus noteikumus un atgūt saskaņā ar tiem pār maksāto summu – Materiālā piemērojamība – 1. panta 2. punkts – Tādu klauzulu izslēgšana, kuras atspoguļo obligātās tiesību normas)

(2022/C 359/03)

Tiesvedības valoda – horvātu

## Iesniedzējtiesa

*Općinski građanski sud u Zagrebu*

## Pamatlietas puses

Prasītāja: A.H.

Atbildētāja: Zagrebačka banka d.d.

## Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 1. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šīs direktīvas materiālajā piemērošanas jomā neietilpst tādi līguma noteikumi, kas atspoguļo valsts tiesību normas, saskaņā ar kurām profesionālim bija jāpiedāvā patērētājam sava sākotnējā līguma grozījumi, noslēdzot vienošanos, kuras saturs ir noteikts šajās tiesību normās, un šim patērētājam ir bijusi iespēja piekrist šādam grozījumam.

<sup>(1)</sup> OV C 19, 18.1.2021.

**Tiesas (trešā palāta) 2022. gada 14. jūlija spriedums – Eiropas Komisija/VW, Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome**

**(Apvienotās lietas no C-116/21 P līdz C-118/21 P, C-138/21 P un C-139/21 P) <sup>(1)</sup>**

**(Apelācija – Civildienests – Pensija – Eiropas Savienības Civildienesta noteikumi – VIII pielikuma 20. pants – Apgādnieka zaudējuma pensijas piešķiršana – Bijušā ierēdņa, kas saņem izdienas pensiju, pārdzīvojušais laulātais – Laulība, kas noslēgta pēc šī ierēdņa dienesta attiecību izbeigšanas – Nosacījums par minimālo laulības ilgumu, kas ierēdņa nāves dienā ir pieci gadi – VIII pielikuma 18. pants – Laulība, kas noslēgta pirms ierēdņa dienesta attiecību izbeigšanas – Nosacījums par minimālo laulības ilgumu, kas ir tikai viens gads – Iebilde par VIII pielikuma 20. panta prettiesiskumu – Eiropas Savienības Pamattiesību harta – 20. pants – Vienlīdzīgas attieksmes princips – 21. panta 1. punkts – Diskriminācijas vecuma dēļ aizlieguma princips – 52. panta 1. punkts – Patvaļīgas vai acīmredzami neatbilstošas diferenciacijas, ņemot vērā Savienības likumdevēja izvirzīto mērķi, neesamība)**

(2022/C 359/04)

Tiesvedības valoda – franču

**Lietas dalībnieki**

(Lieta C-116/21 P)

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji: G. Gattinara, B. Mongin un B. Schima)

Pārējie lietas dalībnieki: VW (pārstāve: N. de Montigny, advokāte), Eiropas Parlaments (pārstāvji: D. Boytha, J. Steele un J. Van Pottelberge) un Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: M. Alver, M. Bauer un R. Meyer)

(Lieta C-117/21 P)

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji: G. Gattinara, B. Mongin un B. Schima)

Pārējie lietas dalībnieki: BT (pārstāvis: J.-N. Louis, advokāts), Eiropas Parlaments (pārstāvji: D. Boytha, J. Steele un J. Van Pottelberge), Eiropas Savienības Padome (pārstāvis: M. Alver un M. Bauer) un Association internationale des anciens de l'Union européenne (AIACE Internationale) (pārstāvji: N. Maes, advocaat, un J. Van Rossum, advokāts)

(Lieta C-118/21 P)

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji: G. Gattinara, B. Mongin un B. Schima)

Pārējie lietas dalībnieki: RN (pārstāvis: F. Moyse, advokāts) un Eiropas Parlaments (pārstāvji: D. Boytha, J. Steele un J. Van Pottelberge)

(Lieta C-138/21 P)

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: M. Alver un M. Bauer)

Pārējie lietas dalībnieki: BT (pārstāvis: J.-N. Louis, advokāts), Eiropas Komisija (pārstāvji: G. Gattinara, B. Mongin un B. Schima), Eiropas Parlaments (pārstāvji: D. Boytha, J. Steele un J. Van Pottelberge) un Association internationale des anciens de l'Union européenne (AIACE Internationale) (pārstāvji: N. Maes, advocaat, un J. Van Rossum, advokāts)

(Lieta C-139/21 P)

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: M. Alver un M. Bauer),

Pārējie lietas dalībnieki: VW (pārstāve: N. de Montigny, advokāte), Eiropas Komisija (pārstāvji: G. Gattinara, B. Mongin un B. Schima) un Eiropas Parlaments (pārstāvji: D. Boytha, J. Steele un J. Van Pottelberge)

**Rezolutīvā daļa**

- 1) Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2020. gada 16. decembra spriedumu VW/Komisija (T-243/18, nav publicēts, EU:T:2020:619), 2020. gada 16. decembra spriedumu BT/Komisija (T-315/19, nav publicēts, EU:T:2020:622) un 2020. gada 16. decembra spriedumu RN/Komisija (T-442/17 RENV, EU:T:2020:618) atcelt.
- 2) VW prasību lietā T-243/18, BT prasību lietā T-315/19 un RN prasību lietā T-442/17 RENV noraidīt.
- 3) VW sedz savus un atlīdzina Eiropas Komisijas un Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus gan lietā T-243/18, gan lietās C-116/21 P un C-139/21 P.
- 4) BT sedz savus un atlīdzina Eiropas Komisijas un Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus gan lietā T-315/19, gan lietās C-117/21 P un C-138/21 P.
- 5) RN sedz savus un atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus gan lietās F-104/15 un T-442/17 RENV, gan lietā C-118/21 P.
- 6) Eiropas Komisija un RN sedz savus tiesāšanās izdevumus lietā T-695/16 P pašas.
- 7) Eiropas Parlaments un Association internationale des anciens de l'Union européenne (AIACE Internationale) sedz savus tiesāšanās izdevumus visās lietās, kurās tie attiecīgi ir iestājušies lietā pirmajā instancē un apelācijas tiesvedībās, tostarp saistībā ar Eiropas Parlamentu lietās F-104/15 un T-695/16 P.

<sup>(1)</sup> OV C 182, 10.5.2021.

**Tiesas (trešā palāta) 2022. gada 14. jūlija spriedums (*Cour de cassation* (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Eiropas apcietināšanas ordera, kas izdots pret KL, izpilde**

**(Lieta C-168/21) <sup>(1)</sup>**

**(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās – Pamatlēmums 2002/584/TI – 2. panta 4. punkts – Abpusējas sodāmības nosacījums – 4. panta 1. punkts – Eiropas apcietināšanas ordera fakultatīvas neizpildes pamats – Izpildes dalībvalsts tiesu iestādes veikta pārbaude – Darbības, kas daļēji veido noziedzīga nodarījuma sastāvu izpildes dalībvalstī – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. panta 3. punkts – Likumpārkāpumu un sodu samērīguma princips)**

(2022/C 359/05)

Tiesvedības valoda – franču

**Iesniedzējtiesa**

*Cour de cassation*

**Pamatlietas puse**

KL

*piedaloties: Procureur général près la cour d'appel d'Angers*

**Rezolutīvā daļa**

- 1) Padomes pamatlēmuma 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes pamatlēmumu 2009/299/TI (2009. gada 26. februāris), 2. panta 4. punkts un 4. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajās tiesību normās paredzētais abpusējas sodāmības nosacījums ir izpildīts tādā situācijā, kur Eiropas apcietināšanas orderis ir izdots, lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu, kas ir piespriests par darbībām, par kurām izsniegšanas dalībvalstī tiek prasīts, lai tās aizskartu šajā dalībvalstī aizsargātu tiesisko interesi, ja šādas darbības veido arī noziedzīga nodarījuma priekšmetu saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesībām, kurā šīs aizsargātās tiesiskās intereses aizskārums nav [noziedzīgo nodarījumu] veidojošs elements.
- 2) Pamatlēmuma 2002/584, kurā grozījumi izdarīti ar pamatlēmumu 2009/299, 2. panta 4. punkts un 4. panta 1. punkts, tos lasot kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. panta 3. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka izpildes tiesu iestāde nevar atteikties izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi, kas ir izsniegts, lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu, ja šis sods izsniegšanas dalībvalstī ir ticis piespriests par to, ka pieprasītā persona ir izdarījusi vienotu noziedzīgu nodarījumu, kas sastāv no vairākām darbībām, no kurām tikai daļa veido noziedzīgu nodarījumu izpildes dalībvalstī.

---

<sup>(1)</sup> OV C 228, 14.6.2021.

---

**Tiesas (ceturtā palāta) 2022. gada 14. jūlija spriedums – Eiropas Komisija/Polijas Republika u.c.**

**(Lieta C-207/21 P) <sup>(1)</sup>**

**(Apelācija – Īstenošanas lēmuma (ES) 2017/1442 atcelšana – LES 16. panta 4. un 5. punkts – 36. protokola par pārejas noteikumiem 3. panta 2. un 3. punkts – Piemērojamība laikā – Padomes balsošanas noteikumi – Kvalificēts balsu vairākums)**

(2022/C 359/06)

Tiesvedības valoda – poļu

**Lietas dalībnieki**

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji: Ł. Habiak, K. Herrmann, R. Tricot un C. Valero)

Parējās lietas dalībnieces: Polijas Republika (pārstāvis: B. Majczyna), Beļģijas Republika, Bulgārijas Republika, Francijas Republika, Ungārija, Zviedrijas Karaliste (pārstāvji: sākotnēji H. Eklinder, J. Lundberg, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev un O. Simonsson, vēlāk H. Eklinder, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev un O. Simonsson)

**Rezolutīvā daļa**

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina Polijas Republikas tiesāšanās izdevumus.

---

<sup>(1)</sup> OV C 206, 31.5.2021.

Tiesas (astotā palāta) 2022. gada 14. jūlija spriedums (*Bundesverwaltungsgericht* (Austrija) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H./Austrijas Republika, Bundesbeschaffung GmbH*

(Apvienotās lietas C-274/21 un C-275/21) <sup>(1)</sup>

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Publiski lūgumi – Regula (ES) Nr. 1215/2012 – Nepiemērojamība Direktīvas 89/665/EEK 2. pantā paredzētajām pagaidu noregulējuma un pārskatīšanas procedūrām, ja nav pārrobežu elementa – Direktīva 2014/24/ES – 33. pants – Pamatnolīguma pielīdzināšana līgumam Direktīvas 89/665 2.a panta 2. punkta izpratnē – Jauna publiska līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas neiespējamība, ja ir jau sasniegts pamatnolīgumā noteiktais attiecīgo būvdarbu, piegāžu vai pakalpojumu apjoms un/vai to maksimālā vērtība – Valsts tiesiskais regulējums, kurā paredzēta izdevumu segšana par piekļuvi administratīvajām tiesām publisko iepirkumu jomā – Pienākums noteikt un segt piekļuves tiesu sistēmai izdevumus, pirms tiesa ir lēmusi par pieteikumu par pagaidu noregulējumu vai prasību – Nepārskatāma publiskā iepirkuma procedūra – Efektivitātes un līdzvērtības principi – Lietderīgā iedarbība – Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību – Direktīva 89/665 – 1., 2. un 2.a pants – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants – Valsts tiesiskais regulējums, kurā piekļuves tiesu sistēmai izdevumu nesamaksāšanas gadījumā ir paredzēta prasības noraidīšana – Publiskā iepirkuma paredzamās vērtības noteikšana)

(2022/C 359/07)

Tiesvedības valoda – vācu

## Iesniedzējtiesa

*Bundesverwaltungsgericht*

## Pamatlietas puses

Prasītāja: *EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H.*

Atbildētājas: Austrijas Republika, *Bundesbeschaffung GmbH*

## Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Direktīvas 89/665/EEK (1989. gada 21. decembris) par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz izskatīšanas procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un uzņēmuma līgumus valsts vajadzībām, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/23/ES (2014. gada 26. februāris), 1. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pamatnolīguma noslēgšana ar vienu ekonomikas dalībnieku atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK 33. panta 3. punktam ir Direktīvas 89/665, kura grozīta ar Direktīvu 2014/23, 2.a panta 2. punktā minētā līguma noslēgšana.
- 2) Direktīvas 2014/24 33. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka līgumslēdzēja iestāde, lai piešķirtu tiesības noslēgt jaunu līgumu, vairs nevar pamatoties uz pamatnolīgumu, kurā noteiktais attiecīgo būvdarbu, piegāžu vai pakalpojumu apjoms un/vai to maksimālā vērtība ir jau sasniegts vai sasniegta, ja vien šī līguma slēgšanas tiesību piešķiršana neizraisa būtiskas šī pamatnolīguma izmaiņas, kā tas ir paredzēts šīs direktīvas 72. panta 1. punkta e) apakšpunktā.
- 3) Līdzvērtības princips ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā attiecībā uz pieteikumiem par pagaidu noregulējumu un prasībām saistībā ar publiskā iepirkuma procedūru ir paredzēti procesuālie noteikumi, kas atšķiras no tiem, kuri tostarp ir piemērojami civillietās.
- 4) Direktīvas 89/665, kura grozīta ar Direktīvu 2014/23, 1. panta 1. punkts, lasot to kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, ar kuru attiecīgajai personai ir noteikts pienākums pieteikumā par pagaidu noregulējumu vai prasībā norādīt attiecīgo publiskā iepirkuma procedūru un atsevišķi apstrīdamo lēmumu, ko tā apstrīd, ja līgumslēdzēja iestāde ir izvēlējusies publiskā iepirkuma procedūru, iepriekš nublicējot paziņojumu par līgumu, un paziņojums par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu vēl nav publicēts.

5) Direktīvas 89/665, kura grozīta ar Direktīvu 2014/23, 2. panta 1. punkts, lasot to kopsakarā ar Pamattiesību hartas 47. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka:

- tam ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru tiesai, kurā ir iesniegts pieteikums par pagaidu noregulējumu, kura mērķis ir nepieļaut līgumslēdzēja iestādes veiktās iegādes, pirms lēmuma pieņemšanas par šo pieteikumu ir jānosaka attiecīgās iepirkuma procedūras veids, attiecīgā (paredzamā) līguma vērtība, kā arī atsevišķi apstrīdamo lēmumu skaits un attiecīgā gadījumā noteiktas publiskā iepirkuma procedūras daļas, tikai tādēļ, lai aprēķinātu vienotas likmes tiesāšanās izdevumu apmēru, kurš šī pieteikuma iesniedzējam ir obligāti jāsamaksā, lai vienīgi šī iemesla dēļ minētais pieteikums netiktu noraidīts, ja līgumslēdzēja iestāde ir izvēlējusies publiskā iepirkuma procedūru, iepriekš nepublicējot paziņojumu par līgumu, un prasības atcelt ar šo procedūru saistītu lēmumu celšanas brīdī paziņojums par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu vēl nav publicēts.
- tam nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru tiesai, kurā ir celta prasība atcelt līgumslēdzēja iestādes atsevišķi apstrīdamu lēmumu, pirms lēmuma pieņemšanas par šo prasību ir jānosaka attiecīgās iepirkuma procedūras veids, attiecīgā (paredzamā) līguma vērtība, kā arī atsevišķi apstrīdamo lēmumu skaits un attiecīgā gadījumā noteiktas publiskā iepirkuma procedūras daļas, tikai tādēļ, lai aprēķinātu vienotas likmes tiesāšanās izdevumu apmēru, kurš šī pieteikuma iesniedzējam ir obligāti jāsamaksā, lai vienīgi šī iemesla dēļ šī prasība netiktu noraidīta.

6) Pamattiesību hartas 47. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir tāds valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru attiecīgajai personai, kas iesniegusi pieteikumu par pagaidu noregulējumu vai cēlusi prasību, ir noteikts pienākums maksāt vienotas likmes tiesāšanās izdevumus, kuru summu nav iespējams paredzēt, ja līgumslēdzēja iestāde ir izvēlējusies publiskā iepirkuma procedūru, iepriekš nepublicējot paziņojumu par līgumu, vai, attiecīgā gadījumā, vēlāk nepublicējot paziņojumu par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu, kā dēļ šai attiecīgajai personai varētu būt neiespējami zināt attiecīgā līguma paredzamo vērtību, kā arī līgumslēdzēja iestādes pieņemto atsevišķi apstrīdamo lēmumu, pamatojoties uz kuriem šie izdevumi tiek aprēķināti, skaitu.

<sup>(1)</sup> OV C 320, 9.8.2021.

**Tiesas (desmitā palāta) 2022. gada 1. augusta spriedums – Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS/Eiropas Komisija, Vācijas Federatīvā Republika, Spānijas Karaliste, Francijas Republika**

**(Lieta C-310/21 P) <sup>(1)</sup>**

**(Apelācija – Enerģētika – Regula (ES) Nr. 347/2013 – Transeiropas enerģētikas infrastruktūras – Eiropas Savienības kopīgu interešu projekti – 3. panta 4. punkts un 16. pants – Pilnvaru deleģēšana Eiropas Komisijai – LESD 290. pants – Deleģētā regula (ES) Nr. 2020/389 – Savienības kopīgu interešu projektu saraksta grozīšana – Komisijas pieņemts akts – Eiropas Parlamenta un Eiropas Savienības Padomes iebilduma tiesības – Termiņš – Akta raksturs pirms šī termiņa beigšanās)**

(2022/C 359/08)

Tiesvedības valoda – angļu

## **Lietas dalībnieki**

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS (pārstāvji: C. Davis un S. Goldberg, solicitors, kā arī E. White, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija (pārstāvji: O. Beynet un B. De Meester), Spānijas Karaliste (pārstāvis: M. J. Ruiz Sánchez), Vācijas Federatīvā Republika, Francijas Republika

## **Rezolutīvā daļa**

1) Apelācijas sūdzību noraidīt.

- 2) Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl un Aquind SAS sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.
- 3) Spānijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

---

<sup>(1)</sup> OV C 320, 9.8.2021.

---

**Tiesas (desmitā palāta) 2022. gada 14. jūlija spriedums – SGI Studio Galli Ingegneria Srl/Eiropas Komisija**

(Lieta C-371/21 P) <sup>(1)</sup>

*(Apelācija – Šķērējklauzula – Septītā pamatprogramma pētniecībai, tehnoloģiju attīstībai un demonstrējumu pasākumiem (2007. līdz 2013. gads) – Vienošanās par subsīdiju – Projekts “Marsol” – Pieļaujamās izmaksas – Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (OLAF) izmeklēšanas ziņojums, kurā konstatēta norādīto izdevumu neattaisnotība – Samaksāto summu atmaksāšana – Tiesības piekļūt OLAF lietas materiāliem – Tiesības tikt uzklautām – Pierādīšanas pienākums – Faktu sagrozīšana – Pierādījuma spēks – Samērīguma princips – Nepamatota iedzīvošanās)*

(2022/C 359/09)

Tiesvedības valoda – itāļu

**Lietas dalībnieki**

Prasītāja: SGI Studio Galli Ingegneria Srl (pārstāvji: V. Catenacci, F. S. Marini un R. Viglietta, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji: J. Estrada de Solà un S. Romoli)

**Rezolutīvā daļa**

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) SGI Studio Galli Ingegneria Srl atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

---

<sup>(1)</sup> OV C 310, 2.8.2021.

---

**Tiesas (septītā palāta) 2022. gada 14. jūlija spriedums – Rumānija/Eiropas Komisija**

(Lieta C-401/21 P) <sup>(1)</sup>

*(Apelācija – Kohēzijas fonds un Eiropas Reģionālās attīstības fonds (ERAF) – Regula (ES) Nr. 1303/2013 – Piemērojamā līdzfinansējuma likme – Likmes grozīšana, kas notikusi laikā starp pēdējā starpposma maksājuma pieteikuma iesniegšanu un pārskatu akceptēšanu – Grāmatvedības gada un atpakaļejoša spēka aizlieguma principi)*

(2022/C 359/10)

Tiesvedības valoda – rumāņu

**Lietas dalībnieki**

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Rumānija (pārstāvji: L.-E. Bațagoi un E. Gane)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji: A. Armenia un S. Pardo Quintillán)

**Rezolutīvā daļa**

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.

2) Rumānija sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

<sup>(1)</sup> OV C 329, 16.8.2021.

---

**Tiesas (septītā palāta) 2022. gada 1. augusta spriedums – Petrus Kerstens/Eiropas Komisija**

**(Lieta C-447/21 P) <sup>(1)</sup>**

**(Apelācija – Civildienests – Disciplinārlieta – Lūgumi sniegt palīdzību – Atteikums – Lēmumu paziņošana elektroniski – Atcelšanas prasība – Termiņš prasības celšanai – Termiņa sākums – Novēlota prasības celšana)**

(2022/C 359/11)

Tiesvedības valoda – franču

#### **Lietas dalībnieki**

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Petrus Kerstens (pārstāvis: C. Mourato, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvis: T. S. Bohr)

#### **Rezolutīvā daļa**

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) Petrus Kerstens sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

<sup>(1)</sup> OV C 431, 25.10.2021.

---

**Tiesas (ceturtā palāta) 2022. gada 14. jūlija spriedums (Högsta domstolen (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – CC/VO**

**(Lieta C-572/21) <sup>(1)</sup>**

**(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Jurisdikcija, nolēmumu atzīšana un izpilde laulības lietās un lietās par vecāku atbildību – Vecāku atbildība – Regula (EK) Nr. 2201/2003 – 8. panta 1. punkts un 61. panta a) punkts – Vispārējā piekritība – Jurisdikcijas saglabāšanas princips – Bērna pastāvīgās dzīvesvietas pārcelšana no Eiropas Savienības dalībvalsts uz trešo valsti, kas ir 1996. gada Hāgas konvencijas dalībniece, tiesvedības laikā)**

(2022/C 359/12)

Tiesvedības valoda – zviedru

#### **Iesniedzējtiesa**

Högsta domstolen

#### **Pamatlietas puses**

Prasītāja: CC

Atbildētājs: VO

**Rezolutīvā daļa**

Padomes Regulas (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu 8. panta 1. punkts, lasot to kopsakarā ar šīs regulas 61. panta a) punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts tiesa, kurā ir celta prasība par vecāku atbildību, nesaglabā jurisdikciju izskatīt šo strīdu atbilstoši šī 8. panta 1. punktam, ja attiecīgā bērna pastāvīgā dzīvesvieta tiesvedības laikā ir likumīgi pārcelta uz tādas trešās valsts teritoriju, kas ir 1996. gada 19. oktobrī Hāgā noslēgtās Konvencijas par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, atzīšanu, izpildi un sadarbību attiecībā uz vecāku atbildību un bērnu aizsardzības pasākumiem dalībniece.

(<sup>1</sup>) OV C 481, 29.11.2021.

**Tiesas (pirmā palāta) 2022. gada 1. augusta spriedums (Tribunal da Relação de Évora (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālprocess pret TL**

(Lieta C-242/22) (<sup>1</sup>)

*(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedība – Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās – Direktīva 2010/64/ES – Tiesības uz mutisko un rakstisko tulkojumu – 2. panta 1. punkts un 3. panta 1. punkts – Jēdziens “būtisks dokuments” – Direktīva 2012/13/ES – Tiesības uz informāciju kriminālprocesā – 3. panta 1. punkta d) apakšpunkts – Piemērošanas joma – Netransponēšana valsts tiesībās – Tieša iedarbība – Eiropas Savienības Pamattiesību harta – 47. pants un 48. panta 2. punkts – Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencija – 6. pants – Nosacīta brīvības atņemšanas soda piespriešana – Ar nosacītu notiesāšanu saistīto pienākumu neizpilde – Būtiska dokumenta tulkojuma nenodrošināšana un mutiskā tulka nepiedalīšanās tā sagatavošanā – Nosacītas notiesāšanas atcelšana – Ar šo atcelšanu saistītu procesuālo aktu rakstiska tulkojuma neesamība – Ietekme uz minētās atcelšanas spēkā esamību – Procesuālo noteikumu pārkāpums, kas izraisa relatīvu spēkā neesamību)*

(2022/C 359/13)

Tiesvedības valoda – portugāļu

**Iesniedzējtiesa**

Tribunal da Relação de Évora

**Pamata kriminālprocesa dalībnieks**

TL

piedaloties: Ministério Público

**Rezolutīvā daļa**

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2010/64/ES (2010. gada 20. oktobris) par tiesībām uz mutisko un rakstisko tulkojumu kriminālprocesā 2. panta 1. punkts un 3. panta 1. punkts, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2012/13/ES (2012. gada 22. maijs) par tiesībām uz informāciju kriminālprocesā 3. panta 1. punkta d) apakšpunkts, aplūkojot tos kopā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu un 48. panta 2. punktu, kā arī efektivitātes principu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru par minētajās šo direktīvu tiesību normās paredzēto tiesību pārkāpumu šo tiesību adresātam iebilde ir jāceļ noteiktā termiņā, pretējā gadījumā iestājoties noilgumam, ja šo termiņu sāk skaitīt, pat pirms attiecīgā persona ir tikusi informēta valodā, kurā tā runā vai kuru tā saprot, pirmkārt, par tiesību uz mutisko un rakstisko tulkojumu esamību un apjomu un, otrkārt, par attiecīgā būtiskā dokumenta esamību un saturu, kā arī par tā sekām.

(<sup>1</sup>) OV C 257, 4.7.2022.

Tiesas (astotā palāta) 2022. gada 24. marta rīkojums (*Tribunal Judiciaire – Bobigny* (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *BNP Paribas Personal Finance SA/ZD*

(Lieta C-288/20) <sup>(1)</sup>

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 99. pants – Patērētāju tiesību aizsardzība – Direktīva 93/13/EEK – Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos – Aizdevuma līgums, kas ir izteikts ārvalsts valūtā (Šveices frankos) – Līguma noteikumi, kas pakļauj aizņēmēju valūtas maiņas riskam – 4. panta 2. punkts – Saprotamības un pārskatāmības prasības – Pierādīšanas pienākums – 3. panta 1. punkts – Būtisks līdzsvara trūkums – 5. pants – Skaidri un saprotami izteikts līguma noteikums)

(2022/C 359/14)

Tiesvedības valoda – franču

## Iesniedzējtiesa

*Tribunal Judiciaire – Bobigny*

## Pamatlietas puses

Prasītāja: *BNP Paribas Personal Finance SA*

Atbildētājs: *ZD*

## Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 4. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens "līguma galvenais priekšmets" šīs tiesību normas izpratnē aptver aizdevuma līguma noteikumus, kuros ir paredzēts, ka ārvalstu valūta ir norēķinu valūta un euro ir maksājuma valūta, kā rezultātā valūtas maiņas risks tiek uzlikts aizņēmējam, ja šajos noteikumos ir noteikts būtisks minēto līgumu raksturojošs elements.
- 2) Direktīvas 93/13 4. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka saistībā ar ārvalstu valūtā izteiktu aizdevuma līgumu prasība par tādu šā līguma noteikumu pārskatāmību, kuros ir paredzēts, ka norēķinu valūta ir ārvalstu valūta un maksājuma valūta ir euro, kā rezultātā maiņas risks tiek uzlikts aizņēmējam, ir izpildīta, ja profesionāls saimnieciskās darbības subjekts ir sniedzis patērētājam pietiekamu un precīzu informāciju, kas ļauj samērā informētam, uzmanīgam un apdomīgam vidusmēra patērētājam izprast attiecīgā finanšu mehānisma konkrēto darbību, kā arī novērtēt šādu noteikumu iespējami būtisku negatīvu ekonomisko seku risku attiecībā uz viņa finanšu saistībām visā minētā līguma darbības laikā.
- 3) Direktīva 93/13 ir jāinterpretē tādējādi, ka tā nepieļauj, ka pienākums pierādīt, ka līguma noteikums ir skaidrs un saprotams šīs direktīvas 4. panta 2. punkta izpratnē, ir patērētājam.
- 4) Direktīvas 93/13 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka aizdevuma līguma noteikumi, kuros ir paredzēts, ka norēķinu valūta ir ārvalstu valūta un maksājuma valūta ir euro, kā rezultātā valūtas maiņas risks, neparedzot maksimālo robežu, tiek uzlikts aizņēmējam, var radīt būtisku līdzsvara trūkumu starp no šī līguma izrietošajām pušu tiesībām un pienākumiem par sliktu patērētājam, jo profesionāls saimnieciskās darbības subjekts, ievērojot pārskatāmības prasību attiecībā pret patērētāju, nevarēja pamatoti sagaidīt, ka patērētājs uzņemsies nesamērīgu valūtas maiņas risku, kas izriet no šādiem noteikumiem.

<sup>(1)</sup> OV C 297, 7.9.2020.

Tiesas (sestā palāta) 2022. gada 23. marta rīkojums (*Rayonen sad Lukovit* (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālprocess pret AZ

(Lieta C-454/20) <sup>(1)</sup>

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts – Transports – Direktīva 1999/37/EK – Transportlīdzekļu reģistrācijas dokumenti – Direktīva 2014/45/ES – Mehānisko transportlīdzekļu periodiskās tehniskās apskates – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. pants – Noziedzīgu nodarījumu un sodu likumības un samērīguma principi – Nepienācīgi reģistrēta transportlīdzekļa vadīšana – Sodi – Savienības tiesību īstenošanas neesamība – Acīmredzama Tiesas kompetences neesamība)

(2022/C 359/15)

Tiesvedības valoda – bulgāru

### Iesniedzējtiesa

*Rayonen sad Lukovit*

### Pamata kriminālprocesa dalībnieks

AZ

### Rezolutīvā daļa

Eiropas Savienības Tiesas kompetencē acīmredzami nav atbildēt uz jautājumiem, kurus *Rayonen sad Lukovit* (Lukovitas rajona tiesa, Bulgārija) iesniegusi ar 2020. gada 23. septembra lēmumu.

<sup>(1)</sup> OV C 433, 14.12.2020.

Tiesas (sestā palāta) 2022. gada 7. aprīļa rīkojums (*Landesverwaltungsgericht Oberösterreich* (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – J.P./B.d.S.L.

(Lieta C-521/20) <sup>(1)</sup>

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts – Direktīva 1999/62/EK – Dažu infrastruktūru lietošanas maksas noteikšana smagajiem kravas transportlīdzekļiem – Ceļu nodevas – Nesamaksāšana – Sankcijas – Eiropas Savienības Pamattiesību harta – 50. pants – “Ne bis in idem” princips – Reglamenta 94. panta c) apakšpunkts – Pietiekamu precizējumu neesamība – Saiknes neesamība starp lūgto Savienības tiesību interpretāciju un strīda pamatlietā patiesumu vai priekšmetu – Acīmredzama nepieņemamība)

(2022/C 359/16)

Tiesvedības valoda – vācu

### Iesniedzējtiesa

*Landesverwaltungsgericht Oberösterreich*

### Pamatlietas puses

Prasītājs: J.P.

Atbildētāja: B.d.S.L.

### Rezolutīvā daļa

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko *Landesverwaltungsgericht Oberösterreich* (Augšaustrijas federālās zemes Administratīvā tiesa, Austrija) iesniegusi ar 2020. gada 15. oktobra lēmumu, ir acīmredzami nepieņemams.

<sup>(1)</sup> OV C 35, 1.2.2021.

**Tiesas (septītā palāta) 2022.gada 7. aprīļa rīkojums (*Efeteio Athinon* (Grieķija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – VP, CX, RG, TR u.c./*Elliniko Dimosio***

(Lieta C-133/21) <sup>(1)</sup>

**(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Sociālā politika – Direktīva 1999/70/EK – UNICE, CEEP un EAK noslēgtais pamatnolīgums par darbu uz noteiktu laiku – 4. klauzula – Nediskriminācijas princips – Secīgi uz noteiktu laiku slēgti darba līgumi publiskajā sektorā – Valsts tiesiskais regulējums, ar ko attiecībā uz atalgojumu ir ieviesta atšķirīga attieksme starp darbiniekiem, kuri ir nodarbināti ar uzņēmuma līgumiem uz noteiktu laiku, un tiem, kas ir nodarbināti ar darba līgumiem uz nenoteiktu laiku – Pamatojuma neesamība – “Objektīvu iemeslu” jēdziens)**

(2022/C 359/17)

Tiesvedības valoda – grieķu

## Iesniedzējtiesa

*Efeteio Athinon*

## Pamatlietas puses

Prasītāji: VP, CX, RG, TR u.c.

Atbildētāja: *Elliniko Dimosio*

## Rezolutīvā daļa

1999. gada 18. martā noslēgtā Pamatnolīguma par noteiktu darba laiku, kas ir ietverts Padomes Direktīvas 1999/70/EK (1999. gada 28. jūnijs) par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku pielikumā, 4. klauzulas 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru noteikta laika darba ņēmējam, kura līgums ir kvalificēts kā uzņēmuma līgums, nav tiesību saņemt atalgojumu, kas ir līdzvērtīgs tam, kāds tiek maksāts nenoteikta laika darba ņēmējam, tāpēc, ka viņš savu darbu ir veicis saskaņā ar līgumu uz noteiktu laiku, zinot, ka šī līguma mērķis bija apmierināt pastāvīgas un ilgstošas darba devēja vajadzības.

<sup>(1)</sup> OV C 206, 31.5.2021.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 27. janvārī iesniedza *Tribunal Superior de Justicia de Madrid* (Spānija) – MP/*Consejería de Presidencia***

(Lieta C-59/22)

(2022/C 359/18)

Tiesvedības valoda – spāņu

## Iesniedzējtiesa

*Tribunal Superior de Justicia de Madrid*

## Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: MP

Otra puse apelācijas instancē: *Consejería de Presidencia*

## Prejudiciālie jautājumi

A) Vai Padomes Direktīvas 1999/70/EK (1999. gada 28. jūnijs) par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku <sup>(1)</sup> pielikumā ietvertā Pamatnolīguma 2. klauzulas izpratnē tāds “uz nenoteiktu laiku nepastāvīgi nodarbināts” (spāņu valodā – “indefinido no fijo”) darba ņēmējs kā šajā lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu aprakstītais ir uzskatāms par “noteikta laika darba ņēmēju” un ietilpst Pamatnolīguma, proti, tā 5. klauzulas piemērošanas jomā?

- B) Vai – ja uz pirmo jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši – piemērojot Direktīvas 1999/70/EK pielikumā ietvertā Pamat nolīguma 5. klauzulu, ir jāuzskata, ka tāda darba ņēmēja gadījumā, kas ir uz nenoteiktu laiku nepastāvīgi nodarbināts valsts pārvaldes iestādē, ir bijusi uz noteiktu laiku noslēgtu darba līgumu “secīga izmantošana” jeb secīga atjaunošana, ja attiecīgajā līgumā nav noteikts tā darbības termiņš, bet gan tā spēkā esamība ir atkarīga no atlases procedūras rīkošanas un amata vietas aizpildīšanas, kā rezultātā varētu tikt izbeigts līgums, apstākļos, kad šāda procedūra nav tikusi rīkota laikposmā no darba tiesisko attiecību uzsākšanas līdz 2021. gada pirmajam pusgadam?
- C) Vai [...] Direktīvas 1999/70/EK [...] pielikumā ietvertā Pamat nolīguma] 5. klauzula ir interpretējama tādējādi, ka tai ir pretrunā tāda *Estatuto de los Trabajadores* (Darba likums) 15. panta 5. punkta (kura mērķis ir transponēt šo direktīvu un kurā tālab ir noteikts, ka darba ņēmēju secīgo pagaidu līgumu ilgums 30 mēnešu atsaucē periodā kopumā nedrīkst pārsniegt 24 mēnešus) interpretācija, saskaņā ar kuru šajā aprēķinā netiek ņemti vērā laikposmi, kas ir nostrādāti uz nenoteiktu laiku nepastāvīgi nodarbinātas personas statusā, ievērojot, ka šādā gadījumā uz šiem līgumiem neattiecas nekādi ierobežojumi ne attiecībā uz to ilgumu un skaitu vai atjaunošanas iemesliem, ne arī uz turpmāku secīgu līgumu izmantošanu?
- D) Vai [...] Direktīvas 1999/70/EK [...] pielikumā ietvertā Pamat nolīguma 5. klauzulai ir pretrunā valsts tiesiskais regulējums, kurā nav noteikti nekādi ierobežojumi skaidri izteiktiem vai klusuciešot veiktiem atjaunojumiem (ne to skaita, ne ilguma, ne iemeslu ziņā) tāda pagaidu līguma gadījumā, ar kādu publiskajā sektorā strādā uz nenoteiktu laiku nepastāvīgi nodarbinātie darbinieki, nosakot tikai un vienīgi šādu secīgi noslēgtu pagaidu līgumu kopīgā ilguma ierobežojumu laikā?
- E) Vai – apstākļos, kad Spānijas likumdevējs nav pieņēmis nevienu tiesību normu, kas ierobežotu nenoteikta laika nepastāvīgu darba līgumu skaidri izteiktu vai klusuciešot veiktu atjaunošanu – par Direktīvas 1999/70/EK pielikumā ietvertā Pamat nolīguma 5. klauzulas pārkāpumu ir jāuzskata tāda situācija, kādā atrodas tāds publiskā sektora darba ņēmējs kā šajā lietā esošais, kas tiek nodarbināts ar nepastāvīgu līgumu, kas noslēgts uz nenoteiktu laiku un kura paredzētais ilgums nekad nav ticis noteikts vai precizēts un kurš ir ticis pagarināts līdz 2021. gadam, un nav tikusi rīkota neviena atlases procedūra, lai aizpildītu viņa vietu un izbeigtu pagaidu nodarbinātības situāciju?
- F) Vai var uzskatīt, ka valsts tiesiskajā regulējumā ir paredzēti no Pamat nolīguma 5. klauzulai pretrunā esošas secīgu pagaidu līgumu noslēgšanas vai to pagarināšanas pietiekami atturoši pasākumi, kas atbilst prasībām, kas ir noteiktas Tiesas judikatūrā tās 2018. gada 7. marta spriedumā lietā C-494/16 <sup>(?)</sup> Santoro, un 2019. gada 8. maija spriedumā lietā C-494/17 <sup>(?)</sup> Rossato attiecībā uz darba ņēmēja ciesto zaudējumu atlīdzināšanu *restitutio in integrum* kārtībā, ja tajā paredzēta tikai fiksēta apmēra un objektīvi noteikta kompensācija (divdesmit dienu alga par katru nostrādāto gadu, nepārsniedzot viena gada algu), taču nav paredzēta papildu kompensācija, lai pilnībā atlīdzinātu nodarītos zaudējumus, ja tie pārsniedz šo summu?
- G) Vai var uzskatīt, ka valsts tiesiskajā regulējumā ir paredzēti no Pamat nolīguma 5. klauzulai pretrunā esošas secīgu pagaidu līgumu noslēgšanas vai to pagarināšanas pietiekami atturoši pasākumi, kas atbilst prasībām, kas ir noteiktas Tiesas judikatūrā tās 2018. gada 7. marta spriedumā lietā C-494/16 Santoro, un 2019. gada 8. maija spriedumā lietā C-494/17 Rossato attiecībā uz darba ņēmēja ciesto zaudējumu atlīdzināšanu, ja šajā regulējumā ir vienīgi paredzēta kompensācija, ko izmaksā brīdī, kad līgums tiek izbeigts amata vietas aizpildīšanas rezultātā, taču nav paredzēta nekāda kompensācija līguma darbības laikā kā alternatīva tā atzīšanai par uz nenoteiktu laiku noslēgtu nepastāvīgu līgumu? Vai strīdā, kurā vienīgais jautājums ir par darba ņēmēja nodarbinātības pastāvīgumu, taču darba līgums nav izbeigts, būtu jāpiespīr kompensācija par zaudējumiem, kas radušies darba līguma pagaidu rakstura dēļ, kā alternatīvu šā līguma atzīšanai par pastāvīgu līgumu?
- H) Vai var uzskatīt, ka valsts tiesiskajā regulējumā ir paredzēti no Pamat nolīguma 5. klauzulai pretrunā esošas secīgu pagaidu līgumu noslēgšanas vai to pagarināšanas pārvaldes iestādēs un publiskā sektora iestādēs pietiekami atturoši pasākumi, kuru mērķis ir “novērst” darba devēja attiecībā uz citiem darba ņēmējiem nākotnē veiktu “secīgu uz noteiktu laiku noslēgtu darba līgumu ļaunprātīgu izmantošanu” un sodīt par to, un kuri atbilst prasībām, kas ir noteiktas Tiesas judikatūrā tās 2018. gada 7. marta spriedumā lietā C-494/16 Santoro, un 2019. gada 8. maija spriedumā lietā C-494/17 Rossato, ja šie pasākumi izpaužas kā tiesību normas, kas ir ieviestas kopš 2017. gada (2017. gada 27. jūnija Ley 3/2017 de Presupuestos Generales del Estado para el año 2017 [Likums 3/2017, ar ko apstiprina valsts budžetu 2017. gadam] 34. papildnoteikums, 2018. gada 3. jūlija Ley 6/2018 de Presupuestos Generales del Estado para el año 2018 [Likums 6/2018, ar ko apstiprina valsts budžetu 2018. gadam] 43. papildnoteikums un 2021. gada 6. jūlija Karaļa

Dekrētlukums 14/2021), kurās ir noteikts, ka par “nelikumīgām darbībām” iestājas atbildība, taču šī atbildība nav precizēta kā citādi, kā tikai ar vispārīgu atsauci uz nekonkretizētiem tiesību aktiem un nav neviena konkrēta atbildības iestāšanās gadījuma saistībā ar tūkstošiem tiesu nolēmumiem, kuros ir atzīts, ka darba ņēmēji tiek nodarbināti ar nepastāvīgiem līgumiem, kas noslēgti uz nenoteiktu laiku, jo šie līgumi neatbilst normām par pagaidu līgumiem?

- I) Vai šīs normas – gadījumā, ja tās tiktu uzskatītas par pietiekami atturošām, ņemot vērā to, ka tās ir ieviestas tikai 2017. gadā – var piemērot, lai novērstu līgumu pārveidošanu par nenoteikta laika līgumiem apstākļos, kad nosacījumi šādai pārveidošanai Pamatlīguma 5. klauzulas pārkāpuma dēļ pastāvēja jau iepriekš, vai savukārt tas nozīmētu, ka šīs tiesību normas tiktu piemērotas ar atpakaļejošu spēku un atņemot iegūtās tiesības?
- J) Vai – gadījumā, ja tiktu uzskatīts, ka Spānijas tiesiskajā regulējumā paredzētie pasākumi nav pietiekami atturoši – Direktīvas 1999/70/EK pielikumā ietvertā Pamatnolīguma 5. klauzulas pārkāpuma sekām publiskā sektora darba devējam ir jābūt tādām, ka līgums tiek uzskatīts par nenoteikta laika nepastāvīgu līgumu vai darba ņēmēja darba attiecības ir jāatzīst par pilnībā pastāvīgām?
- K) Vai līguma pārveidošana par pastāvīgu līgumu saskaņā ar Direktīvas 1999/70/EK pielikumā ietverto Pamatnolīgumu un to interpretējošo Tiesas judikatūru ir jāveic arī tad, ja tā ir uzskatāma par neatbilstošu Spānijas Konstitūcijas 23. panta 2. punktam un 103. panta 3. punktam, ja šīs konstitucionālās normas tiek interpretētas tādējādi, ka tās nozīmē, ka iespēja tikt nodarbinātam civildienestā – tostarp ar darba līgumiem – var notikt tikai pēc tam, kad kandidāts ir sekmīgi nokārtojis konkursa atlases procedūru, kurā tiek piemēroti vienlīdzības, nopelnu atzīšanas, spēju atzīšanas un publiskuma principi?
- L) Vai konkrētā darba ņēmēja līgums nav jāpārveido par pastāvīgu līgumu, ja ar likumu tiek izsludināta pagaidu kārtā ieņemtās amata vietas pastāvīgas aizpildīšanas procedūra, izsludinot atklāta konkursa procedūru darba ņēmēja aizņemtās darba vietas aizpildīšanai, ņemot vērā, ka šajā procesā ir jānodrošina “brīvas konkurences, vienlīdzības, nopelnu atzīšanas, spēju atzīšanas un publiskuma principu ievērošana” un tādēļ darba ņēmējs, attiecībās ar kuru ir izmantoti secīgi slēgti pagaidu līgumi vai to atjaunojumi, var arī neiegūt tiesības pastāvīgi strādāt savā amata vietā, ja tās tiek piešķirtas citai personai, un tādā gadījumā tiktu izbeigts viņa līgums, izmaksājot kompensāciju 20 dienu algas apmērā par katru nostrādāto gadu, nepārsniedzot viena gada algu?
- M) Vai darba ņēmējam, pat ja tas netiek atlaists, ir tiesības uz kompensāciju šādā vai lielākā apmērā par secīgu līgumu vai līguma atjaunojumu izmantošanu, kas ir pretrunā 5. klauzulai, šīs kompensācijas apmēru nosakot tiesai, ja tas nav noteikts tiesību aktos?
- N) Vai un kādā veidā atbildes uz visiem iepriekš minētajiem jautājumiem ietekmē apstākļi, ka tās ir cikliskas nenoteikta laika darba attiecības (spāņu valodā – “relación laboral indefinida discontinua”), kas ir noformētas lielā skaitā secīgu pagaidu līgumu sezonu pēc sezonas, kā to apelācijas sūdzībā norāda darba ņēmēja?

<sup>(1)</sup> OV 1999, L 175, 43. lpp.

<sup>(2)</sup> EU:C:2018:166

<sup>(3)</sup> EU:C:2019:387

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 17. februārī iesniedza Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Spānija) – IP/Universidad Nacional de Educación a Distancia (UNED)**

**(Lieta C-110/22)**

**(2022/C 359/19)**

*Tiesvedības valoda – spāņu*

**Iesniedzējtiesa**

*Tribunal Superior de Justicia de Madrid*

**Pamatlietas puses**

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: IP

Otra puse apelācijas instancē: *Universidad Nacional de Educación a Distancia (UNED)*

**Prejudiciālie jautājumi**

- A) Vai Padomes Direktīvas 1999/70/EK (1999. gada 28. jūnijs) par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku <sup>(1)</sup> pielikumā ietvertā Pamatnolīguma 2. klauzulas izpratnē tāds “uz nenoteiktu laiku nepastāvīgi nodarbināts” (spāņu valodā – “indefinido no fijo”) darba ņēmējs kā šajā lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu aprakstītais ir uzskatāms par “noteikta laika darba ņēmēju” un ietilpst Pamatnolīguma, proti, tā 5. klauzulas piemērošanas jomā?
- B) Vai – ja uz pirmo jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši – piemērojot Direktīvas 1999/70/EK pielikumā ietvertā Pamatnolīguma 5. klauzulu, ir jāuzskata, ka tāda darba ņēmēja gadījumā, kas ir uz nenoteiktu laiku nepastāvīgi nodarbināts valsts pārvaldes iestādē, ir bijusi uz noteiktu laiku noslēgtu darba līgumu “secīga izmantošana” jeb secīga atjaunošana, ja attiecīgajā līgumā nav noteikts konkrēts tā darbības termiņš, bet gan tā spēkā esamība ir atkarīga no atlases procedūras rīkošanas un amata vietas aizpildīšanas nākotnē, apstākļos, kad šāda procedūra nav tikusi pabeigta laikposmā no 2002. gada līdz 2021. gada pirmajam pusgadam?
- C) Vai Padomes Direktīvas 1999/70/EK [...] [pielikumā ietvertā Pamatnolīguma] 5. klauzula ir interpretējama tādējādi, ka tai ir pretrunā tāda *Estatuto de los Trabajadores* (Darba likums) 15. panta 5. punkta (kura mērķis ir transponēt šo direktīvu un kurā tālab ir noteikts, ka darba ņēmēju secīgo pagaidu līgumu ilgums 30 mēnešu atsaucies periodā kopumā nedrīkst pārsniegt 24 mēnešus) interpretācija, saskaņā ar kuru šajā aprēķinā netiek ņemti vērā laikposmi, kas ir nostrādāti uz nenoteiktu laiku nepastāvīgi nodarbinātas personas statusā, ievērojot, ka šādā gadījumā uz šiem līgumiem neattiecas nekādi ierobežojumi ne attiecībā uz to ilgumu un skaitu vai atjaunošanas iemesliem, ne arī uz turpmāku secīgu līgumu izmantošanu?
- D) Vai Padomes Direktīvas 1999/70/EK [...] pielikumā ietvertā Pamatnolīguma 5. klauzulai ir pretrunā valsts tiesiskais regulējums, kurā nav noteikti nekādi ierobežojumi skaidri izteiktiem vai klusuciešot veiktiem atjaunojumiem (ne to skaita, ne ilguma, ne iemeslu ziņā) tāda pagaidu līguma gadījumā, ar kādu publiskajā sektorā strādā uz nenoteiktu laiku nepastāvīgi nodarbinātie darbinieki, nosakot tikai un vienīgi šādu secīgi noslēgto pagaidu līgumu kopīgā ilguma ierobežojumu laikā?
- E) Vai – apstākļos, kad Spānijas likumdevējs nav pieņēmis nevienu tiesību normu, kas ierobežotu nenoteikta laika nepastāvīgu darba līgumu skaidri izteiktu vai klusuciešot veiktu atjaunošanu – par Direktīvas 1999/70/EK pielikumā ietvertā Pamatnolīguma 5. klauzulas pārkāpumu ir jāuzskata tāda situācija, kādā atrodas tāds publiskā sektora darba ņēmējs kā šajā lietā esošais, kas tiek nodarbināts ar nepastāvīgu līgumu, kas noslēgts uz nenoteiktu laiku un kura paredzētais ilgums nekad nav ticis noteikts vai precizēts un kurš ir ticis pagarināts laikā vismaz no 2002. gada (kad notika atjaunošana darbā pēc atlaišanas no darba) līdz 2021. gadam, un nav tikusi rīkota neviena atlases procedūra, lai aizpildītu viņa vietu un izbeigtu pagaidu nodarbinātības situāciju?
- F) Vai var uzskatīt, ka valsts tiesiskajā regulējumā ir paredzēti no Pamatnolīguma 5. klauzulai pretrunā esošas secīgu pagaidu līgumu noslēgšanas vai to pagarināšanas pietiekami atturoši pasākumi, kas atbilst prasībām, kas ir noteiktas Tiesas judikatūrā tās 2018. gada 7. marta spriedumā lietā C-494/16 <sup>(2)</sup> *Santoro*, un 2019. gada 8. maija spriedumā lietā C-494/17 <sup>(3)</sup> *Rossato* attiecībā uz darba ņēmēja ciesto zaudējumu atlīdzināšanu *restitutio in integrum* kārtībā, ja tajā paredzēta tikai fiksēta apmēra un objektīvi noteikta kompensācija (divdesmit dienu alga par katru nostrādāto gadu, nepārsniedzot viena gada algu), taču nav paredzēta papildu kompensācija, lai pilnībā atlīdzinātu nodarītos zaudējumus, ja tie pārsniedz šo summu?
- G) Vai var uzskatīt, ka valsts tiesiskajā regulējumā ir paredzēti no Pamatnolīguma 5. klauzulai pretrunā esošas secīgu pagaidu līgumu noslēgšanas vai to pagarināšanas pietiekami atturoši pasākumi, kas atbilst prasībām, kuras ir noteiktas Tiesas judikatūrā tās 2018. gada 7. marta spriedumā lietā C-494/16 *Santoro*, un 2019. gada 8. maija spriedumā lietā C-494/17 *Rossato* attiecībā uz darba ņēmēja ciesto zaudējumu atlīdzināšanu, ja šajā regulējumā ir vienīgi paredzēta kompensācija, ko izmaksā brīdī, kad līgums tiek izbeigts amata vietas aizpildīšanas rezultātā, taču nav paredzēta nekāda kompensācija līguma darbības laikā kā alternatīva tā atzīšanai par uz nenoteiktu laiku noslēgtu nepastāvīgu līgumu? Vai strīdā, kurā vienīgais jautājums ir par darba ņēmēja nodarbinātības pastāvīgumu, taču darba līgums nav izbeigts, būtu jāpiešķir kompensācija par zaudējumiem, kas radušies darba līguma pagaidu rakstura dēļ, kā alternatīvu šā līguma atzīšanai par pastāvīgu līgumu?

- H) Vai var uzskatīt, ka valsts tiesiskajā regulējumā ir paredzēti no Pamatnolīguma 5. klauzulai pretrunā esošas secīgu pagaidu līgumu noslēgšanas vai to pagarināšanas pārvaldes iestādēs un publiskā sektora iestādēs pietiekami atturoši pasākumi, kuru mērķis ir “novērst” darba devēja attiecībā uz citiem darba ņēmējiem nākotnē veiktu “secīgu uz noteiktu laiku noslēgtu darba līgumu ļaunprātīgu izmantošanu” un sodīt par to, un kuri atbilst prasībām, kas ir noteiktas Tiesas judikatūrā tās 2018. gada 7. marta spriedumā lietā C-494/16 *Santoro*, un 2019. gada 8. maija spriedumā lietā C-494/17 *Rossato*, ja šie pasākumi izpaužas kā tiesību normas, kas ir ieviestas kopš 2017. gada (2017. gada 27. jūnija *Ley 3/2017 de Presupuestos Generales del Estado para el año 2017* [Likums 3/2017, ar ko apstiprina valsts budžetu 2017. gadam] 34. papildnoteikums, 2018. gada 3. jūlija *Ley 6/2018 de Presupuestos Generales del Estado para el año 2018* [Likums 6/2018, ar ko apstiprina valsts budžetu 2018. gadam] 43. papildnoteikums un 2021. gada 6. jūlija Karaļa Dekrētlukums 14/2021), kurās ir noteikts, ka par “nelikumīgām darbībām” iestājas atbildība, taču šī atbildība nav precizēta kā citādi, kā tikai ar vispārīgu atsauci uz nekonkretizētiem tiesību aktiem un nav neviena konkrēta atbildības iestāšanās gadījuma saistībā ar tūkstošiem tiesu nolēmumu, kuros ir atzīts, ka darba ņēmēji tiek nodarbināti ar nepastāvīgiem līgumiem, kas noslēgti uz nenoteiktu laiku, jo šie līgumi neatbilst normām par pagaidu līgumiem?
- I) Vai šīs normas – gadījumā, ja tās tiktu uzskatītas par pietiekami atturošām, ņemot vērā to, ka tās ir ieviestas tikai 2017. gadā – var piemērot, lai novērstu līgumu pārveidošanu par nenoteikta laika līgumiem apstākļos, kad nosacījumi šādi pārveidošanai Pamatlīguma 5. klauzulas pārkāpuma dēļ pastāvēja jau iepriekš, vai savukārt tas nozīmētu, ka šīs tiesību normas tiktu piemērotas ar atpakaļejošu spēku un atņemot iegūtās tiesības?
- J) Vai – gadījumā, ja tiktu uzskatīts, ka Spānijas tiesiskajā regulējumā paredzētie pasākumi nav pietiekami atturoši – Direktīvas 1999/70/EK pielikumā ietvertā Pamatnolīguma 5. klauzulas pārkāpuma sekām publiskā sektora darba devējam ir jābūt tādām, ka līgums tiek uzskatīts par nenoteikta laika nepastāvīgu līgumu vai darba ņēmēja darba attiecības ir jāatzīst par pilnībā pastāvīgām, nenosakot nekādas nianšes?
- K) Vai līguma pārveidošana par pastāvīgu līgumu saskaņā ar Direktīvas 1999/70/EK pielikumā ietverto Pamatnolīgumu un to interpretējošo Tiesas judikatūru – ņemot vērā Savienības tiesību pārākuma principu – ir jāveic arī tad, ja tā ir uzskatāma par neatbilstošu Spānijas Konstitūcijas 23. panta 2. punktam un 103. panta 3. punktam, ja šīs konstitucionālās normas tiek interpretētas tādējādi, ka tās nozīmē, ka iespēja tikt nodarbinātam civildienestā – tostarp ar darba līgumiem – var notikt tikai pēc tam, kad kandidāts ir sekmīgi nokārtojis konkursa atlases procedūru, kurā tiek piemēroti vienlīdzības, nopelnu atzīšanas, spēju atzīšanas un publiskuma principi? Vai – ņemot vērā to, ka ir iespējama arī cita interpretācija, pēc kuras vadās *Tribunal Constitucional* [Spānijas Konstitucionālā tiesa] – uz valsts konstitucionālajām normām ir attiecināms atbilstīgas interpretācijas princips un tādējādi būtu jāizvēlas interpretācija, kas tās padara saderīgas ar Savienības tiesībām, šajā gadījumā uzskatot, ka Konstitūcijas 23. panta 2. punkts un 103. panta 3. punkts nenosaka pienākumu piemērot vienlīdzības, nopelnu atzīšanas un spēju atzīšanas principus uz darba tiesisko attiecību pamata nodarbināmo darbinieku darbā pieņemšanas procedūrās?
- L) Vai konkrētā darba ņēmēja līgums saskaņā ar Direktīvas 1999/70/EK pielikumā ietverto Pamatnolīgumu un šo direktīvu interpretējošo Tiesas judikatūru nav jāpārveido par pastāvīgu līgumu, ja pirms vēl nav pieņemts tiesas nolēmums par to, ka šāda pārveidošana ir jāveic, ar likumu tiek izsludināta pagaidu kārtā ieņemtās amata vietas pastāvīgas aizpildīšanas procedūra, kurai ir jānotiek tuvāko gadu laikā un kuras īstenošanai ir jāriko atklāti konkursi darba ņēmēja aizņemtās darba vietas aizpildīšanai, ņemot vērā, ka šajā procesā ir jānodrošina “brīvas konkurences, vienlīdzības, nopelnu atzīšanas, spēju atzīšanas un publiskuma principu ievērošana” un tādēļ darba ņēmējs, attiecībā ar kuru ir izmantoti secīgi slēgti pagaidu līgumi vai to atjaunojumi, var iegūt tiesības pastāvīgi strādāt savā amata vietā, taču var tās arī neiegūt, ja tās tiek piešķirtas citai personai, un tādā gadījumā tiktu izbeigts viņa līgums, izmaksājot kompensāciju 20 dienu algas apmērā par katru nostrādāto gadu, nepārsniedzot viena gada algu?

<sup>(1)</sup> OV 1999, L 175, 43. lpp.

<sup>(2)</sup> EU:C:2018:166

<sup>(3)</sup> EU:C:2019:387

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 3. martā iesniedza Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Spānija) – IK/Agencia Madrileña de Atención Social de la Comunidad de Madrid**

**(Lieta C-159/22)**

(2022/C 359/20)

Tiesvedības valoda – spāņu

**Iesniedzējtiesa**

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

**Pamatlietas puses**

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: IK

Otra puse apelācijas instancē: Agencia Madrileña de Atención Social de la Comunidad de Madrid

**Prejudiciālie jautājumi**

- A) Vai var uzskatīt, ka valsts tiesiskajā regulējumā ir paredzēti no Pamatnolīguma 5. klauzulai pretrunā esošas secīgu pagaidu līgumu noslēgšanas vai to pagarināšanas pietiekami atturoši pasākumi, kas atbilst prasībām, kas ir noteiktas Tiesas judikatūrā tās 2018. gada 7. marta spriedumā lietā C-494/16 <sup>(1)</sup> *Santoro*, un 2019. gada 8. maija spriedumā lietā C-494/17 <sup>(2)</sup> *Rossato* attiecībā uz darba ņēmēja ciesto zaudējumu atlīdzināšanu *restitutio in integrum* kārtībā, ja tajā paredzēta tikai fiksēta apmēra un objektīvi noteikta kompensācija (divdesmit dienu alga par katru nostrādāto gadu, nepārsniedzot viena gada algu), taču nav paredzēta papildu kompensācija, lai pilnībā atlīdzinātu nodarītos zaudējumus, ja tie pārsniedz šo summu?
- B) Vai var uzskatīt, ka valsts tiesiskajā regulējumā ir paredzēti no Pamatnolīguma 5. klauzulai pretrunā esošas secīgu pagaidu līgumu vai to atjaunojumu izmantošanas pietiekami atturoši pasākumi, kas atbilst prasībām, kas ir noteiktas Tiesas judikatūrā tās 2018. gada 7. marta spriedumā lietā C-494/16 *Santoro*, un 2019. gada 8. maija spriedumā lietā C-494/17 *Rossato* attiecībā uz darba ņēmēja ciesto zaudējumu atlīdzināšanu, ja šajā regulējumā ir vienīgi paredzēta kompensācija, ko izmaksā brīdī, kad līgums tiek izbeigts amata vietas aizpildīšanas rezultātā, taču nav paredzēta nekāda kompensācija līguma darbības laikā kā alternatīva tā atzīšanai par uz nenoteiktu laiku noslēgtu nepastāvīgu līgumu? Vai strīdā, kurā vienīgais jautājums ir par darba ņēmēja nodarbinātības pastāvīgumu, taču darba līgums nav izbeigts, būtu jāpiešķir kompensācija par zaudējumiem, kas radušies darba līguma pagaidu rakstura dēļ, kā alternatīvu šā līguma atzīšanai par pastāvīgu līgumu?
- C) Vai var uzskatīt, ka valsts tiesiskajā regulējumā ir paredzēti no Pamatnolīguma 5. klauzulai pretrunā esošas secīgu pagaidu līgumu vai to atjaunojumu izmantošanas pārvaldes iestādēs un publiskā sektora iestādēs pietiekami atturoši pasākumi, kuru mērķis ir “novērst” darba devēja attiecībā uz citiem darba ņēmējiem nākotnē veiktu “secīgu uz noteiktu laiku noslēgtu darba līgumu ļaunprātīgu izmantošanu” un sodīt par to, un kuri atbilst prasībām, kas ir noteiktas Tiesas judikatūrā tās 2018. gada 7. marta spriedumā lietā C-494/16 *Santoro*, un 2019. gada 8. maija spriedumā lietā C-494/17 *Rossato*, ja šie pasākumi izpaužas kā tiesību normas, kas ir ieviestas kopš 2017. gada (2017. gada 27. jūnija *Ley 3/2017 de Presupuestos Generales del Estado para el año 2017* [Likums 3/2017, ar ko apstiprina valsts budžetu 2017. gadam] 34. papildnoteikums, 2018. gada 3. jūlija *Ley 6/2018 de Presupuestos Generales del Estado para el año 2018* [Likums 6/2018, ar ko apstiprina valsts budžetu 2018. gadam] 43. papildnoteikums un 2021. gada 6. jūlija Karaļa Dekrētlukums 14/2021), kurās ir noteikts, ka par “nelikumīgām darbībām” iestājas atbildība, taču šī atbildība nav precizēta kā citādi, kā tikai ar vispārīgu atsauci uz nekonkretizētiem tiesību aktiem un nav neviena konkrēta atbildības iestāšanās gadījuma saistībā ar tūkstošiem tiesu nolēmumu, kuros ir atzīts, ka darba ņēmēji tiek nodarbināti ar nepastāvīgiem līgumiem, kas noslēgti uz nenoteiktu laiku, jo šie līgumi neatbilst normām par pagaidu līgumiem?
- D) Vai – gadījumā, ja tiktu uzskatīts, ka Spānijas tiesiskajā regulējumā paredzētie pasākumi nav pietiekami atturoši – Direktīvas 1999/70/EK <sup>(3)</sup> pielikumā ietvertā Pamatnolīguma 5. klauzulas pārkāpuma sekām publiskā sektora darba devējam ir jābūt tādām, ka līgums tiek uzskatīts par nenoteikta laika nepastāvīgu līgumu vai darba ņēmēja darba attiecības ir jāatzīst par pilnībā pastāvīgām, nenosakot nekādas nianšes?

- E) Vai līguma pārveidošana par pastāvīgu līgumu saskaņā ar Direktīvas 1999/70/EK pielikumā ietverto Pamatnolīgumu un to interpretējošo Tiesas judikatūru – ņemot vērā Savienības tiesību pārākuma principu – ir jāveic arī tad, ja tā ir uzskatāma par neatbilstošu Spānijas Konstitūcijas 23. panta 2. punktam un 103. panta 3. punktam, ja šīs konstitucionālās normas tiek interpretētas tādējādi, ka tās nozīmē, ka iespēja tikt nodarbinātam civildienestā – tostarp ar darba līgumiem – var notikt tikai pēc tam, kad kandidāts ir sekmīgi nokārtojis konkursa atlases procedūru, kurā tiek piemēroti vienlīdzības, nopelnu atzišanas, spēju atzišanas un publiskuma principi? Vai – ņemot vērā to, ka ir iespējama arī cita interpretācija, pēc kuras vadās *Tribunal Constitucional* [Spānijas Konstitucionālā tiesa] – uz valsts konstitucionālajām normām ir attiecināms atbilstīgas interpretācijas princips un tādējādi būtu jāizvēlas interpretācija, kas tās padara saderīgas ar Savienības tiesībām, šajā gadījumā uzskatot, ka Konstitūcijas 23. panta 2. punkts un 103. panta 3. punkts nenosaka pienākumu piemērot vienlīdzības, nopelnu atzišanas un spēju atzišanas principus uz darba tiesisko attiecību pamata nodarbināmo darbinieku darbā pieņemšanas procedūrās?
- F) Vai konkrētā darba ņēmēja līgums saskaņā ar Direktīvas 1999/70/EK pielikumā ietverto Pamatnolīgumu un šo direktīvu interpretējošo Tiesas judikatūru nav jāpārveido par pastāvīgu līgumu, ja pirms vēl nav pieņemts tiesas nolēmums par to, ka šāda pārveidošana ir jāveic, ar likumu tiek izsludināta pagaidu kārtā ieņemtās amata vietas pastāvīgas aizpildīšanas jeb stabilizēšanas procedūra (spāņu valodā – “proceso de consolidación o estabilización del empleo temporal”), kurai ir jānotiek tuvāko gadu laikā un kuras īstenošanai ir jāriko atklāti konkursi darba ņēmēja aizņemtās darba vietas aizpildīšanai, ņemot vērā, ka šajā procesā ir jānodrošina “brīvas konkurences, vienlīdzības, nopelnu atzišanas, spēju atzišanas un publiskuma principu ievērošana” un tādēļ darba ņēmējs, attiecībās ar kuru ir izmantoti secīgi slēgti pagaidu līgumi vai to atjaunojumi, var iegūt tiesības pastāvīgi strādāt savā amata vietā, taču var tās arī neiegūt, ja tās tiek piešķirtas citai personai, un tādā gadījumā tiktu izbeigts viņa līgums, izmaksājot kompensāciju 20 dienu algas apmērā par katru nostrādāto gadu, nepārsniedzot viena gada algu?

<sup>(1)</sup> EU:C:2018:166

<sup>(2)</sup> EU:C:2019:387

<sup>(3)</sup> OV 1999, L 175, 43. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 11. maijā iesniedza *College van Beroep voor het bedrijfsleven* (Nīderlande) – *Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)/College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden*, piedaloties: *Dow AgroScience BV (Dow)***

**(Lieta C-308/22)**

**(2022/C 359/21)**

Tiesvedības valoda – holandiešu

## **Iesniedzējtiesa**

*College van Beroep voor het bedrijfsleven*

## **Pamatlietas puses**

Prasītāja: *Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)*

Atbildētāja: *College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden*

Piedaloties: *Dow AgroScience BV (Dow)*

## **Prejudiciālie jautājumi**

- 1) Vai attiecīgā dalībvalsts, kas lemj par augu aizsardzības līdzekļa atļauju saskaņā ar Regulas Nr. 1107/2009 <sup>(1)</sup> 36. panta 2. punktu, var nepieņemt zonas ziņotājas dalībvalsts, kas ir izskatījusi pieteikumu saskaņā ar šīs regulas 36. panta 1. punktu, novērtējumam un, ja tas tā ir, cik lielā mērā?

- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir tāda, ka attiecīgā dalībvalsts nedrīkst tā rīkoties vai attiecīgi drīkst tā rīkoties tikai daļēji, kā ir jāinterpretē tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību Hartas 47. panta izpratnē? Vai šādā gadījumā zonas ziņotājas dalībvalsts veiktā novērtējuma pareizību var pilnībā apstrīdēt attiecīgās dalībvalsts tiesā?
- 3) Kādā ziņā attiecīgajai dalībvalstij ir pienākums apspriesties ar zonas ziņotāju dalībvalsti, izstrādājot pietiekami pamatotu novērtējumu tad, ja attiecīgā dalībvalsts vai attiecīgi šīs dalībvalsts tiesa secina, ka zonas ziņotājas dalībvalsts novērtējums nav pietiekami pamatots?
- 4) Vai zonas ziņotāja dalībvalsts var tikai veikt novērtējumu, kuru tā pamato vienīgi ar pieņemtām vadlīnijām, pat ja tajās analizētās zinātnes un tehnikas atziņas vairs nav pilnībā aktuālas?
- 5) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir noliedzoša, vai pietiek ar to, ka zonas ziņotāja dalībvalsts papildus atsaucas tikai uz zinātnes un tehnikas atziņām, kas ir ietvertas jau izstrādātās, bet vēl nepieņemtās vadlīnijās, vai arī tai ir jāņem vērā visas pieejamās – arī vadlīnijās neietvertās – zinātnes un tehnikas atziņas?

---

(<sup>1</sup>) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1107/2009 (2009. gada 21. oktobris) par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvu 79/117/EEK un 91/414/EEK (OV 2009, L 309, 1. lpp.).

---

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 11. maijā iesniedza College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nīderlande) – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)/College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, piedaloties: Adama Registrations BV (Adama)**

**(Lieta C-309/22)**

**(2022/C 359/22)**

*Tiesvedības valoda – holandiešu*

## **Iesniedzējtiesa**

*College van Beroep voor het bedrijfsleven*

## **Pamatlietas puses**

*Prasītāja: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)*

*Atbildētāja: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden*

*Piedaloties: Adama Registrations BV (Adama)*

## **Prejudiciālie jautājumi**

- 1) Vai no Regulas 2018/605 (<sup>1</sup>) 2. panta, ņemot vērā arī Regulas Nr. 1107/2009 (<sup>2</sup>) 29. panta 1. punkta e) apakšpunktu, skatīta kopā ar tās 4. panta 3. punktu, izriet, ka kompetentajai iestādei, nosakot endokrīni disruptīvas īpašības, ir jāpiemēro jaunie kritēriji arī novērtēšanas un lēmumu pieņemšanas procedūrās saistībā ar tādiem pieteikumiem par atļaujas piešķiršanu, par kuriem 2018. gada 10. novembrī vēl nebija pieņemts lēmums?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša: vai, ņemot vērā Regulas 2018/605 8. apsvērumu, kompetentajai iestādei ir jāaptur novērtēšanas un lēmumu pieņemšanas procedūras saistībā ar pieteikumiem par atļaujas piešķiršanu līdz brīdim, kad Eiropas Komisija būs sniegusi atzinumu par šīs regulas ietekmi uz Regulas Nr. 1107/2009 kārtībā vēl nepabeigtajām procedūrām?

- 3) Ja uz otro jautājumu tiek sniegta noliedzoša atbilde: vai kompetentā iestāde var veikt vērtējumu, pamatojoties vienīgi uz pieteikuma iesniegšanas brīdī zināmajiem datiem, pat ja šajā ziņā vērā ņemtās zinātnes un tehnikas atziņas apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī vairs nav aktuālas?

- (<sup>1</sup>) Komisijas Regula (ES) 2018/605 (2018. gada 19. aprīlis), ar ko groza Regulas (EK) Nr. 1107/2009 II pielikumu, aprakstot zinātniskus kritērijus endokrīni disruptīvu īpašību noteikšanai (OV 2018, L 101, 33. lpp.).
- (<sup>2</sup>) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1107/2009 (2009. gada 21. oktobris) par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK (OV 2009, L 309, 1. lpp.).

---

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 11. maijā iesniedza College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nīderlande) – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)/College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, piedaloties: BASF Nederland BV (BASF)**

**(Lieta C-310/22)**

(2022/C 359/23)

Tiesvedības valoda – holandiešu

**Iesniedzējtiesa**

College van Beroep voor het bedrijfsleven

**Pamatlietas puses**

*Prasītāja: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)*

*Atbildētāja: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden*

*Piedaloties: BASF Nederland BV (BASF)*

**Prejudiciālie jautājumi**

- 1) Vai no Regulas Nr. 1107/2009 (<sup>1</sup>) 4. panta 1. punkta otrās daļas, skatītas kopā ar tās II pielikuma 3.6.5. punktu, izriet, ka, vērtējot pieteikumu par atļaujas piešķiršanu augu aizsardzības līdzeklim valsts līmenī, vairs nav jāvērtē aktīvās vielas iespējamās endokrīni disruptīvās īpašības?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša: vai tas nozīmē, ka zinātnes un tehnikas atziņas par endokrīni disruptīvām īpašībām, kas ir, piemēram, Regulu Nr. 283/2013 (<sup>2</sup>) un 2018/605 (<sup>3</sup>) pamatā, netiek ņemtas vērā, vērtējot atļaujas piešķiršanu augu aizsardzības līdzeklim? Kā minēto ietekmē Regulas Nr. 1107/2009 29. panta 1. punkta e) apakšpunktā paredzētā prasība, ka šis vērtējums ir jāveic, ņemot vērā pašreizējās zinātnes un tehnikas atziņas?
- 3) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša: kādā veidā šādā gadījumā tāda nevalstiska organizācija kā prasītāja var izmantot efektīvu tiesiskās aizsardzības līdzekli Hartas 47. panta izpratnē, lai apstrīdētu tiesā aktīvās vielas atļauju?
- 4) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša: vai tas nozīmē, ka, vērtējot pieteikumu par atļaujas piešķiršanu, noteicošā nozīme ir jaunākajām zinātnes un tehnikas atziņām par šīm endokrīni disruptīvām īpašībām attiecīgajā brīdī?

---

(<sup>1</sup>) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1107/2009 (2009. gada 21. oktobris) par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK (OV 2009, L 309, 1. lpp.).

(<sup>2</sup>) Komisijas Regula (ES) Nr. 283/2013 (2013. gada 1. marts), ar ko saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū nosaka datu prasības attiecībā uz darbīgajām vielām (OV 2013, L 93, 1. lpp.).

(<sup>3</sup>) Komisijas Regula (ES) 2018/605 (2018. gada 19. aprīlis), ar ko groza Regulas (EK) Nr. 1107/2009 II pielikumu, aprakstot zinātniskus kritērijus endokrīni disruptīvu īpašību noteikšanai (OV 2018, L 101, 33. lpp.).

---

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 12. maijā iesniedza Naczelný Sąd Administracyjny (Polija) – E./Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu**

**(Lieta C-322/22)**

(2022/C 359/24)

Tiesvedības valoda – poļu

**Iesniedzējtiesa**

Naczelný Sąd Administracyjny

**Pamatlietas puses**

Prasītājs: E.

Atbildētājs: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

**Prejudiciālie jautājumi**

Vai tāds valsts regulējums kā *Ustawa z 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa* [1997. gada 29. augusta Likuma “Nodokļu kodekss”] (konsolidēts teksts, 2012. gada Dz.U., 749. pozīcija, ar grozījumiem) 78. panta 5. punkta 1. un 2. apakšpunkts, kas nosaka, ka nodokļu maksātājam nav tiesību uz procentiem par pārmaksāto nodokli, ko par nodokļa samaksu atbildīgā persona ir iekasējusi pretēji Savienības tiesībām, par laiku ilgāku par 30 dienām no Eiropas Savienības Tiesas sprieduma, ar ko konstatē nodokļa iekasēšanas neatbilstību Savienības tiesībām, publicēšanas *Oficiālajā Vēstnesī*, ja pieteikumu par šīs pārmaksātās summas konstatēšanu nodokļa maksātājs ir iesniedzis pēc minētā termiņa beigām un valsts tiesību normas attiecībā uz nodokļa iekasēšanu vēl joprojām neatbilst Savienības tiesībām, neraugoties uz Eiropas Savienības Tiesas 2014. gada 10. aprīļa spriedumu C-190/12 (ECLI:EU:C:2014:249), ir pretrunā Līguma par Eiropas Savienību (konsolidēts teksts, OV C 326/13, 2012. gada 26. oktobris) 4. panta 3. punktā noteiktajiem efektivitātes un lojālas sadarbības principiem, kā arī līdzvērtības principam vai jebkuram citam atbilstošam Savienības tiesību principam?

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 17. maijā iesniedza Juzgado Contencioso-Administrativo nº 17 de Barcelona (Spānija) – KT/Departamento de Justicia de la Generalitat de Catalunya**

**(Lieta C-331/22)**

(2022/C 359/25)

Tiesvedības valoda – spāņu

**Iesniedzējtiesa**

Juzgado Contencioso-Administrativo nº 17 de Barcelona

**Pamatlietas puses**

Prasītāja: KT

Atbildētājs: Departamento de Justicia de la Generalitat de Catalunya

**Prejudiciālie jautājumi**

- 1) Likums 20/2021 kā vienīgo sodošo pasākumu paredz atlases procesu izsludināšanu un kompensāciju izmaksu tikai tiem, attiecībā uz kuriem pieļauta ļaunprātīga līgumu izmantošana un kuri nav nokārtojuši šos atlases procesus. Vai šis likums pārkāpj Direktīvas 1999/70/EK <sup>(1)</sup> Pamatnolīguma 5. klauzulu, nesodot par līgumu ļaunprātīgu izmantošanu saistībā ar publiskā sektora pagaidu darba ņēmējiem, kuri ir nokārtojuši šos atlases procesus, ņemot vērā, ka sods ir nepieciešams un šo atlases procesu nokārtošana nav sodošs pasākums, kas atbilst direktīvas prasībām, kā Tiesa nolēmusi 2021. gada 2. jūnija rīkojumā lietā C-103/19 <sup>(2)</sup>?

- 2) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša un Likums 20/2021 neparedz citus efektīvus sodošus pasākumus par secīgu uz noteiktu laiku noslēgtu darba līgumu ļaunprātīgu izmantošanu vai pagaidu darba līguma pagarināšanas ļaunprātīgu izmantošanu, vai likumdevēja bezdarbība, neparedzot secīgu uz noteiktu laiku noslēgtu darba līgumu vai ļaunprātīgi pagarinātu pagaidu darba līgumu pārveidošanu par līgumu uz nenoteiktu laiku, pārkāpj Direktīvas 1999/70/EK Pamatlīguma 5. klauzulu, kā Tiesa nolēmusi 2020. gada 3. septembra rīkojumā lietā C-153/20 <sup>(3)</sup>?
- 3) *Tribunal Supremo* [Augstākā tiesa] 2018. gada 26. septembra spriedumos Nr. 1425/2018 un Nr. 1426/2018, kas veido judikatūru, ko apstiprina tās 2021. gada 20. decembra spriedums Nr. 1534/2021, ir nolēmusi, ka pasākums, kas ir jānosaka pagaidu rakstura darba līgumu ļaunprātīgas izmantošanas gadījumā, var būt vienkārši tas, ka publiskā sektora darba ņēmējam, attiecībā uz kuru pieļauta ļaunprātīga līgumu izmantošana, tiek saglabāts nedrošas nodarbinātības regulējums līdz brīdim, kad iestāde darba devēja nosaka, vai pastāv strukturāla nepieciešamība un izsludina attiecīgos atlases procesus – kuros var piedalīties pretendenti, attiecībā uz kuriem nav pieļauta ļaunprātīga līgumu izmantošana –, lai aizpildītu amata vietu ar publiskā sektora pastāvīgiem darba ņēmējiem vai ierēdņiem. Vai šī judikatūra pārkāpj Direktīvas 1999/70/EK Pamatlīguma 5. klauzulu, ja atklāta atlases procesa izsludināšana un šī atlases procesa nokārtošana nav sodošs pasākums, kas atbilst direktīvas prasībām, kā Tiesa nolēmusi 2021. gada 2. jūnija rīkojumā lietā C-103/19?
- 4) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša, un *Tribunal Supremo* judikatūra nenosaka citus efektīvus sodošus pasākumus par secīgu uz noteiktu laiku noslēgtu darba līgumu ļaunprātīgu izmantošanu vai uz noteiktu laiku noslēgtu līguma pagarināšanas ļaunprātīgu izmantošanu, vai tiesu bezdarbība, neparedzot secīgu uz noteiktu laiku slēgtu darba līgumu vai ļaunprātīgi pagarinātu pagaidu līgumu pārveidošanu par līgumu uz nenoteiktu laiku, pārkāpj Direktīvas 1999/70/EK Pamatlīguma 5. klauzulu, kā Tiesa nolēmusi 2020. gada 3. septembra rīkojumā lietā C-153/20?
- 5) Ja tiesību akti, kas pieņemti, lai transponētu Direktīvas 1999/70/EK pamatlīguma 5. klauzulu, pārkāpj Savienības tiesības, vispār neparedzot konkrētu sodošu pasākumu, kas nodrošinātu šīs Savienības tiesību normas mērķu izpildi un izbeigtu publiskā sektora darba ņēmēju nedrošības situāciju –

vai šajā situācijā valsts tiesām ir jālemj par ļaunprātīgi izmantotu pagaidu darba attiecību pārveidošanu par pastāvīgām attiecībām, kas nav ierēdņa statuss, bet sniedz stabilitāti darba ņēmējam, attiecībā uz kuru pieļauta ļaunprātīga līgumu izmantošana, lai novērstu to, ka šāda ļaunprātīga izmantošana paliek nesodīta un ka tiek apdraudēti Pamatlīguma 5. klauzulas mērķi, lai gan šī pārveidošana nav paredzēta valsts tiesiskajā regulējumā, ja šīs pagaidu darba attiecības ir nodibinātas pēc atklāta atlases procesa un, ievērojot vienlīdzības, nopelnu atzīšanas un spēju atzīšanas principus?

<sup>(1)</sup> Padomes Direktīva 1999/70/EK (1999. gada 28. jūnijs) par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatlīgumu par darbu uz noteiktu laiku (OV L 175, 10.7.199., 43. lpp.)

<sup>(2)</sup> EU:C:2021:460

<sup>(3)</sup> EU:C:2020:760

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 24. maijā iesniedza Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugāle) – Cofidis/Autoridade Tributária e Aduaneira**

**(Lieta C-340/22)**

**(2022/C 359/26)**

*Tiesvedības valoda – portugāļu*

## **Iesniedzējtiesa**

*Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)*

## **Pamatlietas puses**

*Prasītāja: Cofidis*

Atbildētāja: Autoridade Tributária e Aduaneira

### Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai 2014. gada 15. maija Direktīvai 2014/59/ES<sup>(1)</sup> ir pretrunā tas, ka kādā Eiropas Savienības dalībvalstī tiek piemērota nodeva kādā citā dalībvalstī rezidējošu finanšu iestāžu filiālēm, kā tas tiek darīts saskaņā ar tādiem tiesību aktiem kā Portugāles tiesiskais regulējums par solidaritātes papildnodevu banku nozarē, ja ar šo nodevu tiek apliktas ārpusbilances atvasināto finanšu instrumentu koriģētās saistības un nominālvērtība un ja šīs nodevas ieņēmumi netiek izmantoti nedz dalībvalstī esošajiem noregulējuma pasākumu finansēšanas mehānismiem, nedz Vienotā noregulējuma fonda finansēšanai?
- 2) Vai LESD 49. pantā nostiprinātajai brīvībai veikt uzņēmējdarbību ir pretrunā tādi tiesību akti kā šajā lietā aplūkotais Portugāles tiesiskais regulējums par solidaritātes papildnodevu banku nozarē, kas ļauj no deklarētajām un apstiprinātajām saistībām atskaitīt kādus saistību posteņus, kuri tiek ņemti vērā pirmā līmeņa pašu kapitāla un otrā līmeņa pašu kapitāla aprēķinam atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013<sup>(2)</sup> (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012, II daļā noteiktajam – ievērojot šīs pašas Regulas Nr. 575/2013 IX daļā paredzētos pārejas noteikumus – un kurus var emitēt tikai juridiskas personas, proti, tos nevar emitēt nerezidējošu kredītiestāžu filiāles?

<sup>(1)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV 2014, L 173, 190. lpp.).

<sup>(2)</sup> OV 2013, L 176, 1. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 31. maijā iesniedza Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugāle) – NM/Autoridade Tributária e Aduaneira**

**(Lieta C-349/22)**

(2022/C 359/27)

Tiesvedības valoda – portugāļu

### Iesniedzējtiesa

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

### Pamatlietas puses

Prasītājs: NM

Atbildētāja: Autoridade Tributária e Aduaneira

### Prejudiciālie jautājumi

Vai LESD 110. pantam ir pretrunā tas, ka tāda valsts tiesību norma kā CISV (*Código do Imposto Sobre Veículos* (Transportlīdzekļu nodokļa kodekss)) 8. panta 1. punkta d) apakšpunkts, ar ko vieglajiem automobiļiem, kas atbilst konkrētiem vides kritērijiem, atstāj spēkā atlaide, proti, transportlīdzekļa nodokļa (ISV) samazinājumu līdz 25 % no nodokļa summas, tās redakcijā, kas ir spēkā no 2021. gada 1. janvāra – kas ir stingrāka par līdz šim spēkā esošo –, ir spēkā un to piemēro gan jauniem iekšzemes transportlīdzekļiem, gan no citām Eiropas Savienības dalībvalstīm ieviestiem lietotiem transportlīdzekļiem, kas tika pirmreizēji reģistrēti Portugālē pēc šī datuma, piemērojot šiem transportlīdzekļiem tādu pašu nodokļu režīmu, bet radot situāciju, ko var uzskatīt par nevienlīdzīgu attieksmi pret lietotiem transportlīdzekļiem ar tādu pašu lietošanas ilgumu, kas atbilst agrāk piemērotajiem mazāk stingriem vides kritērijiem, bet neatbilst jaunajā tiesību aktā noteiktajiem, atkarībā no tā, ka tie (a) tika pārdoti un sākotnēji reģistrēti Portugālē pirms tiesību akta jaunās redakcijas stāšanās spēkā, un šajā gadījumā tiem tika piemērota atlaide, kas ir nodokļa samazinājums līdz 25 % no nodokļa summas, un ir uzskatāms, ka atlaide ir atspoguļota lietotu transportlīdzekļu iegādes cenā, vai [atkarībā no tā, ka tie] (b) tika reģistrēti citā dalībvalstī laikā, kad bija spēkā likuma iepriekšējā redakcija, un nodoti patēriņam Portugālē pēc šī datuma, tādējādi šajā gadījumā ir jāmaksā nodoklis pilnā apmērā?

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 1. jūnijā iesniedza *Oberlandesgericht Hamm* (Vācija) – kriminālprocess pret A**

**(Lieta C-352/22)**

(2022/C 359/28)

*Tiesvedības valoda – vācu*

**Iesniedzējtiesa**

*Oberlandesgericht Hamm*

**Pamata kriminālprocesa dalībnieks**

Apsūdzētais: A

Pieteicēja: Generalstaatsanwaltschaft Hamm

**Prejudiciālie jautājumi**

Vai Direktīvas 2013/32/ES<sup>(1)</sup> 9. panta 2. un 3. punkts, skatot tos kopsakarā ar Direktīvas 2011/95/ES<sup>(2)</sup> 21. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka personai bēgļa statusa galīga piešķiršana Ženēvas konvencijas izpratnē citā Eiropas Savienības dalībvalstī attiecībā uz izdošanas procedūru dalībvalstī, kurā ir lūgts izdot šādu personu, pamatojoties uz Savienības tiesībās paredzēto pienākumu valsts tiesību aktus interpretēt atbilstoši direktīvai (LESD 288. panta trešā daļa un LES 4. panta 3. punkts) ir saistoša tādā veidā, ka tādējādi noteikti tiek izslēgtas personas izdošana trešai valstij vai izcelsmes valstij, kamēr bēgļa statuss nav no jauna atcelts vai nav beidzies tā termiņš?

<sup>(1)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/32/ES (2013. gada 26. jūnijs) par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai (OV 2013, L 180, 60. lpp.).

<sup>(2)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/95/ES (2011. gada 13. decembris) par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu, un par piešķirtās aizsardzības saturu (pārstrādāta versija) (OV 2011, L 337, 9. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 2. jūnijā iesniedza *Bundesgerichtshof* (Vācija) – *Pro Rauchfrei e.V./JS e.K.***

**(Lieta C-356/22)**

(2022/C 359/29)

*Tiesvedības valoda – vācu*

**Iesniedzējtiesa**

*Bundesgerichtshof*

**Pamatlietas puses**

Prasītāja: *Pro Rauchfrei e.V.*

Atbildētājs: *JS e.K.*

**Prejudiciālie jautājumi**

- 1) Vai jēdziens “laišana tirgū” Direktīvas 2014/40/ES<sup>(1)</sup> 8. panta 3. punkta pirmā teikuma izpratnē attiecas uz tabakas izstrādājumu piedāvāšanu, izmantojot preču tirdzniecības automātus, tādā veidā, ka, lai gan uz tajā esošajām cigarešu paciņām ir izvietoti likumā noteiktie brīdinājumi, tomēr cigarešu paciņas tirdzniecības automātā sākotnēji tiek glabātas patērētājam neredzamā veidā un uz tām esošie brīdinājumi kļūst redzami tikai pēc tam, kad klients izmanto tirdzniecības automātu, kuru pirms tam ir aktivizējis kasieris, un cigarešu paciņa tādējādi vēl pirms maksājuma veikšanas tiek izsniegta uz kases lentes?

- 2) Vai Direktīvas 2014/40/ES 8. panta 3. punkta pirmajā teikumā paredzētais aizliegums noslēpt brīdinājumus “izmantojot citus līdzekļus” attiecas uz gadījumu, kad, piedāvājot preces ar tirdzniecības automāta palīdzību, noslēpts tiek viss tabakas izstrādājuma iepakojums?

(<sup>1</sup>) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/40/ES (2014. gada 3. aprīlis) par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz tabakas un saistīto izstrādājumu ražošanu, noformēšanu un pārdošanu un ar ko atceļ Direktīvu 2001/37/EK (OV 2014, L 127, 1. lpp.).

---

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 8. jūnijā iesniedza Sąd Okręgowy w Warszawie (Polija) – G sp. z o.o./W S.A.**

**(Lieta C-371/22)**

(2022/C 359/30)

Tiesvedības valoda – poļu

**Iesniedzējtiesa**

*Sąd Okręgowy w Warszawie*

**Pamatlietas puses**

*Prasītāja: G sp. z o.o.*

*Atbildētāja: W S.A.*

**Prejudiciālie jautājumi**

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/72/EK (2009. gada 13. jūlijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/54/EK (<sup>1</sup>) atcelšanu 3. panta 5. un 7. punkts, kuros ir noteikts pienākums nodrošināt, ka elektroenerģijas lietotāja (mazā uzņēmēja) tiesības tiktu īstenotas, respektējot principu, saskaņā ar kuru elektroenerģijas piegādātāja maiņas gadījumā tiesīgie lietotāji var viegli pāriet pie jauna piegādātāja, kā arī ka šī maiņa notiek nediskriminējoši attiecībā uz izmaksām, ieguldīto darbu vai laiku, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj iespēju piemērot elektroenerģijas lietotājam līgumsodu par uz noteiktu laiku noslēgta elektroenerģijas piegādes līguma izbeigšanu, ja lietotājs vēlas mainīt elektroenerģijas piegādātāju, neatkarīgi no radušos zaudējumu apmēra (*ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. kodeks cywilny* [1964. gada 23. aprīļa Civill kodeksa] 483. panta 1. punkts un 484. panta 1. un 2. punkts), kā arī neparedzot Enerģētikas likumā (*ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. prawo energetyczne* [1997. gada 10. aprīļa Enerģētikas likuma] 4.j panta 3.a punkts) nekādus kritērijus šo maksu aprēķināšanai un mīkstināšanai?
- 2) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/72/EK (2009. gada 13. jūlijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/54/EK atcelšanu 3. panta 5. un 7. punkts, kuros ir noteikts pienākums nodrošināt, ka elektroenerģijas piegādātāja maiņas gadījumā elektroenerģijas lietotāja (mazā uzņēmēja) tiesības tiktu īstenotas, notiek nediskriminējoši attiecībā uz izmaksām, ieguldīto darbu vai laiku, respektējot principu, saskaņā ar kuru tiesīgie lietotāji var viegli pāriet pie jauna piegādātāja, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu līguma noteikumu interpretāciju, kura gadījumā, ja elektroenerģijas piegādes līgums, kas noslēgts ar piegādātāju uz noteiktu laiku, tiek izbeigts pirms termiņa, ļauj iekasēt no lietotājiem (mazajiem uzņēmējiem) maks, kas faktiski atbilst nepatērētas elektroenerģijas cenas izdevumiem līdz līguma termiņa beigām saskaņā ar “paņem vai maksā” (*take-or-pay*) principu?

(<sup>1</sup>) OV 2009, L 211, 55. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 9. jūnijā iesniedza Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (Luksemburga) – CM/DN**

**(Lieta C-372/22)**

(2022/C 359/31)

*Tiesvedības valoda – franču*

**Iesniedzējtiesa**

*Tribunal d'arrondissement de Luxembourg*

**Pamatlietas puses**

*Prasītājs: CM*

*Atbildētāja: DN*

**Prejudiciālie jautājumi**

- 1) Vai Padomes Regula (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 <sup>(1)</sup> atcelšanu 9. panta 1. punkts ir piemērojams attiecībā uz
  - a. pieteikumu par grozījumiem saskarsmes tiesībās minētās regulas 2. panta 10. punkta izpratnē, kuru ir iesniegusi persona, kam ir minētās saskarsmes tiesības saskaņā ar tiesas nolēmumu, kurā ir noteikts atliekošs nosacījums par tā spēkā stāšanos, pamatojoties uz bērnu interesēm, bet kurš ir kļuvis galīgs un ieguvis *res judicata* spēku, un kurš ir pasludināts bērnu agrākajā pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalstī vairāk nekā četrus mēnešus pirms pieteikuma iesniegšanas atbilstoši 9. panta 1. punktam,
  - b. turklāt tas tā ir izņēmuma kārtā attiecībā pret minētās regulas 8. pantā paredzēto vispārējo piekritību,lai gan minētās regulas 12. apsvērumā ir precizēts, ka “šajā regulā noteiktais piekritības pamats lietās par vecāku atbildību ir izveidots, ņemot vērā bērna intereses, jo īpaši tuvuma kritēriju. Tas nozīmē, ka piekritība ir, pirmkārt, bērna pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalstij, izņemot dažus gadījumus, kad [bērna] pastāvīgā dzīvesvieta mainīta”?
- 2) Apstiprinošas atbildes gadījumā uz pirmo jautājumu – vai piekritība, kas šādi pastāv atbilstoši Regulas (EK) Nr. 2201/2003 9. panta 1. punktu un kas ir paredzēta “atkāpjoties no 8. panta”, liedz piemērot šīs pašas regulas 15. pantu, kas ir paredzēts piemērošanai “izņēmuma kārtā” un “ja tas ir bērna interesēs”?

<sup>(1)</sup> OV 2003, L 338, 1. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 9. jūnijā iesniedza Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgārija) – kriminālprocess pret NE**

**(Lieta C-373/22)**

(2022/C 359/32)

*Tiesvedības valoda – bulgāru*

**Iesniedzējtiesa**

*Spetsializiran nakazatelen sad*

**Pamata kriminālprocesa dalībnieks**

NE

### Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LES 2. pants, 6. panta 1. un 3. punkts, kā arī 19. panta 1. punkta otrā daļa, skatīta kopā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tiesa, kurai ir jāpieņem nolēmums krimināllietā un kura vienlaikus ir atbildētāja civilprocesā saistībā ar prasību par kaitējuma atlīdzību, ko ir cēlis šajā kriminālprocesā apsūdzētais, kas ir pamatota ar šīs tiesas vai tiesas, kura ir tās tiesību pārņēmēja šajā vai citā krimināllietā, pieļautu pārkāpumu, vai kurai būtu jāatlīdzina kaitējums, ja prasība tiktu apmierināta, nav neatkarīga un objektīva tiesa Savienības tiesību izpratnē?
- 2) Ja atbilde ir apstiprinoša, vai minētās Savienības tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka šāda tiesa nevar turpināt kriminālprocesu un arī pieņemt nolēmumu pēc būtības, un kādas būtu minētā sekas attiecībā uz šīs tiesas procesuāltiesiskajām un materiāltiesiskajām darbībām, ja tā sevi neatstatītu neobjektivitātes dēļ?
- 3) Vai LES 2. pants, 6. panta 1. un 3. punkts, kā arī 19. panta 1. punkta otrā daļa, skatīta kopā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tādas tiesas neatkarība, kas tiek likvidēta ar grozījumiem *Zakon za sadebnata vlast* (Likums par tiesu sistēmu) (DV Nr. 32/26.04.2022., kuru īstenošana ir atlikta līdz 2022. gada 27. jūlijam), un tiesām ir jāturpina izskatīt lietas līdz minētajam datumam un arī pēc tam jāturpina izskatīt lietas, kurās jau ir notikusi pirmstiesas sēde, tiek ietekmēta, ja tiesas likvidācija ir pamatota ar to, ka tādējādi tiek nodrošināta konstitucionālā tiesu varas neatkarības principa ievērošana un pilsoņu konstitucionālo tiesību aizsardzība, bet nav pienācīgi izklāstīts, kādi fakti ļauj secināt, ka šie principi ir tikuši pārkāpti?
- 4) Vai minētās Savienības tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka tās nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā Likuma par tiesu sistēmu normas (DV Nr. 32/26.04.2022., kura īstenošana ir atlikta līdz 2022. gada [27.] jūlijam), kura piemērošana nozīmē to, ka pilnībā tiek likvidēta (Specializētā krimināltiesā kā) neatkarīga tiesu iestāde Bulgārijā, ņemot vērā minēto pamatojumu, un tiesneši (tostarp par konkrēto kriminālprocesu atbildīgā iztiesāšanas sastāva tiesas tiesnesis) tiek pārcelti no šīs tiesas uz citām tiesām valstī, kas atrodas tālu no viņu pašreizējās darba vietas, iepriekš nenorādot konkrēto vietu, bez tiesnešu piekrišanas un saskaņā ar ierobežojumiem, kas ir paredzēti likumā tikai attiecībā uz šiem tiesnešiem saistībā ar to, cik daudzi no viņiem maksimāli var tikt no jauna iecelti amatā tiesu varas iestādē?
- 5) Ja tas tā ir un ņemot vērā Savienības tiesību pārkāpumu, kādas procesuālās darbības būtu jāveic likvidējamo tiesu tiesnešiem? Kā tas ietekmētu likvidējamās tiesas procesuālos lēmumus lietās, kuru izskatīšana ir jāpabeidz, un galīgos nolēmumus šajās lietās?

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 10. jūnijā iesniedza *Verwaltungsgerichtshof* (Austrija) – *Google Ireland Limited, Tik Tok Technology Limited, Meta Platforms Ireland Limited/Kommunikationsbehörde Austria (Komm Austria)***

(Lieta C-376/22)

(2022/C 359/33)

Tiesvedības valoda – vācu

### Iesniedzējtiesa

*Verwaltungsgerichtshof*

### Pamatlietas puses

Revīzijas sūdzības iesniedzējas: *Google Ireland Limited, Tik Tok Technology Limited, Meta Platforms Ireland Limited*

Atbildētāja: *Kommunikationsbehörde Austria (Komm Austria)*

### Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2000/31/EK <sup>(1)</sup> 3. panta 4. punkta a) apakšpunkta ii) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar pasākumu, kas "pieņemts [attiecībā] pret noteiktiem informācijas sabiedrības pakalpojumiem", var tikt saprasts arī leģislatīvs pasākums, kas attiecas uz noteiktu informācijas sabiedrības pakalpojumu vispārīgu kategoriju (piemēram, komunikācijas platformām), vai arī pasākuma esamība šīs tiesību normas izpratnē prasa, lai tiktu pieņemts lēmums katrā atsevišķā gadījumā (piemēram, attiecībā uz konkrēti nosauktu komunikācijas platformu)?
- 2) Vai Direktīvas 2000/31 3. panta 5. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja Komisijai un dalībvalstij, kurā atrodas [pakalpojumu sniedzēja] juridiskā adrese, par pieņemto pasākumu nav paziņots, kas saskaņā ar šo tiesību normu steidzamos gadījumos ir jāveic "visīsākajā iespējamajā laikā" (*a posteriori*), nozīmē, ka šo pasākumu nevar piemērot noteiktam pakalpojumam pēc tam, kad ir pagājis pietiekams laikposms (*a posteriori*) paziņošanai?
- 3) Vai Direktīvas 2010/13/ES <sup>(2)</sup> redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Direktīvu (ES) 2018/1808 <sup>(3)</sup>, 28.a panta 1. punkts nepieļauj tāda Direktīvas 2000/31 3. panta 4. punktā paredzēta pasākuma piemērošanu, kas neattiecas uz video koplietošanas platformā pieejamiem raidījumiem vai lietotāju veidotiem video?

<sup>(1)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību) (OV 2000, L 178, 1. lpp.).

<sup>(2)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/13/ES (2010. gada 10. marts), par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu (Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva) (OV 2010, L 95, 1. lpp.).

<sup>(3)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/1808 (2018. gada 14. novembris), ar ko, ņemot vērā mainīgos tirgus apstākļus, groza Direktīvu 2010/13/ES par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu (Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva) (OV 2018, L 303, 69. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 10. jūnijā iesniedza Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itālija) – LR/Ministero dell'Istruzione, Ufficio scolastico regionale Lombardia, Ufficio scolastico regionale Friuli Venezia Giulia**

(Lieta C-377/22)

(2022/C 359/34)

Tiesvedības valoda – itāļu

### Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

### Pamatlietas puses

Prasītāja: LR

Atbildētājas: Ministero dell'Istruzione, Ufficio scolastico regionale Lombardia, Ufficio scolastico regionale Friuli Venezia Giulia

### Prejudiciālie jautājumi

Neskarot iespēju novērtēt prasītājas nostrādāto dienestu Apvienotajā Karalistē saskaņā ar Kopienu [Savienības] tiesībām, kaut gan Apvienotā Karaliste ir izstājusies no Eiropas Savienības, vai LESD 45. panta 1. un 2. punkts un Eiropas [Parlamenta un Padomes] Regulas Nr. 492/2011 <sup>(1)</sup> 3. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāda tiesību norma kā Dekrētlukuma Nr. 126/2019, kas ar grozījumiem pārveidots par Likumu Nr. 159/2019, 1. panta 6. punktā paredzētā, saskaņā ar kuru dalībai ārkārtas konkursā, lai uz nenoteiktu laiku pieņemtu darbā Itālijas vidusskolas mācītājus, par derīgu uzskata tikai to ārpusēta dienesta periodu, ko kandidāti nostrādājuši nacionālajās valsts vidusskolās, nevis arī līdzvērtīga līmeņa iestādēs citās Eiropas valstīs gūto pieredzi, ievērojot konkrētās procedūras īpatnējo

mērķi novērst valstī pastāvošo darba tiesisko attiecību nestabilitāti, un, ja Tiesa, kurai uzdots šis jautājums, uzskatīs, ka Itālijas tiesiskais regulējums abstrakti nav pretrunā Eiropas tiesiskajam regulējumam, vai minētajā Itālijas tiesiskajā regulējumā paredzētos pasākumus var uzskatīt par samērīgiem, konkrēti, attiecībā pret iepriekšminēto sasniedzamo svarīgo iemeslu saistībā ar sabiedrības interesēm?

(<sup>1</sup>) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 492/2011 (2011. gada 5. aprīlis) par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā (OV 2011, L 141, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 15. jūnijā iesniedza *rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch* (Niederlande) – X/*Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid***

(Lieta C-392/22)

(2022/C 359/35)

Tiesvedības valoda – holandiešu

**Iesniedzējtiesa**

*Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch*

**Pamatlietas puses**

Prasītājs: X

Atbildētājs: *Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid*

**Prejudiciālie jautājumi**

- 1) Vai, ņemot vērā Dublīnas regulas (<sup>1</sup>) 3., 32. un 39. apsvērumu, regula, skatot to kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 1., 4., 18., 19. un 47. pantu, ir jāinterpretē un jāpiemēro tādējādi, ka valstu savstarpējas uzticēšanās princips ir nedalāms, tādēļ nopietni un sistemātiski Savienības tiesību normu pārkāpumi, ko potenciāli atbildīgā dalībvalsts pirms pārsūtīšanas veic attiecībā pret trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri (vēl) nav atbilstoši Dublīnas regulai atgrieztās personas, pilnībā nepieļauj pārsūtīšanu uz šo dalībvalsti?
- 2) Ja atbilde uz [pirmo] jautājumu ir noliedzīga, vai Dublīnas regulas 3. panta 2. punkts, skatot to kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 1., 4., 18., 19. un 47. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja potenciāli atbildīgā dalībvalsts nopietni un sistemātiski pārkāpj Savienības tiesību normas, pārsūtītāja dalībvalsts nevar automātiski piemērot valstu savstarpējas uzticēšanās principu, bet gan tai ir jāklīdz visas šaubas par to, ka pieteikuma iesniedzējs pēc pārsūtīšanas nokļūs situācijā, kas ir pretrunā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 4. pantam, vai arī tai ir ticami jāpierāda, ka tas nenotiks?
- 3) Ar kādiem pierādījumiem pieteikuma iesniedzējs var pamatot savus argumentus, ka Dublīnas regulas 3. panta 2. punkts nepieļauj viņa pārsūtīšanu, un kādi pierādīšanas kritēriji šajā sakarā ir jāpiemēro? Vai, ņemot vērā Dublīnas regulas apsvērumos ietvertās atsaucis uz ES tiesību aktu kopumu, pārsūtītājai dalībvalstij ir pienākums sadarboties un/vai pienākums pārliecināties, un, vai nopietnu un sistemātisku trešo valstu valstspiederīgo pamattiesību pārkāpumu gadījumā no atbildīgās dalībvalsts ir jāpieprasa individuālas garantijas, ka pieteikuma iesniedzēja pamattiesības pēc pārsūtīšanas (noteikti) tiks ievērotas? Vai atbilde uz šo jautājumu atšķiras, ja pieteikuma iesniedzējam nav pierādījumu, jo viņš sniegto konsekvēnto un detalizēto informāciju nevar pierādīt ar dokumentu palīdzību, kas, ņemot vērā sniegtās informācijas veidu, nevar tikt sagaidīts?

- 4) Vai atbilde uz iepriekš III punktā uzdotajiem jautājumiem ir atšķirīga, ja pieteikuma iesniedzējs ticami pierāda, ka sūdzību iesniegšana atbildīgās dalībvalsts iestādēs un/vai tiesību aizsardzības līdzekļu izmantošana atbildīgajā dalībvalstī nav iespējama un/vai nav efektīva?

(<sup>1</sup>) Regula (ES) Nr. 604/2013 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 604/2013 (2013. gada 26. jūnijs), ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (OV 2013, L 180, 31. lpp.).

---

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 15. jūnijā iesniedza Nejvyšší soud České republiky (Čehijas Republika) – EXTÉRIA, s.r.o./Správní, s.r.o.**

(Lieta C-393/22)

(2022/C 359/36)

Tiesvedības valoda – čehu

**Iesniedzējtiesa**

Nejvyšší soud České republiky

**Pamatlietas puses**

Prasītāja: EXTÉRIA, s.r.o.

Atbildētāja: Správní, s.r.o.

**Prejudiciālie jautājumi**

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (<sup>1</sup>) (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens “līgums par pakalpojumu sniegšanu” ietver arī priekšlīgumu (“pactum de contrahendo”), saskaņā ar kuru puses apņēmas noslēgt apsolīto līgumu, kas būtu līgums par pakalpojumu sniegšanu šīs tiesību normas izpratnē?

(<sup>1</sup>) OV 2012, L 351, 1. lpp.

---

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 15. jūnijā iesniedza Hof van beroep te Antwerpen (Beļģija) – Oilchart International NV/O.W. Bunker (Netherlands) BV, ING Bank NV**

(Lieta C-394/22)

(2022/C 359/37)

Tiesvedības valoda – holandiešu

**Iesniedzējtiesa**

Hof van beroep te Antwerpen

**Pamatlietas puses**

Prasītāja: Oilchart International NV

Atbildētājas: O.W. Bunker (Netherlands) BV, ING Bank NV

## Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Briseles Ia [regulas Nr. 1215/2012] <sup>(1)</sup> 1. panta 2. punkta b) apakšpunkts, skatot to kopsakarā ar Maksātnespējas [regulas Nr. 1346/2000] <sup>(2)</sup> 3. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka Briseles Ia [regulas Nr. 1215/2012] 1. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētie jēdzieni “bankrot[s], ar maksātnespējīgu uzņēmējsabiedrību vai citu juridisko personu likvidāciju saistīt[as] procedūr[as], tiesas rīkojum[i], mierizlīgum[i] un līdzīg[as] procedūr[as]” ietver arī tiesvedību, kurā prasības pieteikumā norādītais prasījums ir aprakstīts kā vienkāršs prasījums no piegādēm un pakalpojumiem, neminot atbildētājas jau iestājušos maksātnespēju, turklāt prasījuma faktiskais juridiskais pamats ir balstīts uz Nīderlandes īpašajām atkāpes ietverošām maksātnespējas tiesību normām (*Nederlandse Wet van 30 september 1893, op het faillissement en de surséance van betaling* [1893. gada 30. septembra Likuma par maksātnespēju un maksājumu apturēšanu, turpmāk tekstā – “NIG”] 25. panta 2. punkts), un kurā:
- ir jāpārbauda, vai šāds prasījums ir uzskatāms par pārbaudāmu prasījumu (NIG 26. pants, skatot to kopsakarā ar 110. pantu) vai nepārbaudāmu prasījumu (NIG 25. panta 2. punkts),
  - jautājums par to, vai abus prasījumus var pieteikt vienlaicīgi un vai viens neizslēdz otru, ņemot vērā katra prasījuma īpašās tiesiskās sekas (tostarp iespēju izmantot bankas garantiju, kas izsniegta pēc maksātnespējas iestāšanās), ir jāizvērtē saskaņā ar Nīderlandes maksātnespējas tiesību īpašajām normām?

Kā arī,

- 2) Vai NIG 25. panta 2. punkts ir saderīgs ar Maksātnespējas [regulas Nr. 1346/2000] 3. panta 1. punktu, ciktāl ar šo tiesību normu ir atļauts šādu prasījumu (saskaņā ar NIG 25. panta 2. punktu) izvirzīt citas dalībvalsts tiesā, nevis tās dalībvalsts maksātnespējas tiesā, kurā ir iestājusies maksātnespēja?

<sup>(1)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2012, L 351, 1. lpp.).

<sup>(2)</sup> Padomes Regula (EK) Nr. 1346/2000 (2000. gada 29. maijs) par maksātnespējas procedūrām (OV 2000, L 160, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 14. jūnijā iesniedza Administrativen sad Varna (Bulgārija) – “Trade Express-L” OOD/Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia “Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi”**

(Lieta C-395/22)

(2022/C 359/38)

Tiesvedības valoda – bulgāru

## Iesniedzējtiesa

Administrativen sad Varna

## Pamatlietas puses

Prasītāja: “Trade Express-L” OOD

Atbildētājs: Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia “Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi”

## Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai, ņemot vērā Padomes Direktīvas 2009/119/EK <sup>(1)</sup> (2009. gada 14. septembris), ar ko dalībvalstīm uzliek pienākumu uzturēt jēlnaftas un/vai naftas produktu obligātas rezerves, mērķi un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1099/2008 <sup>(2)</sup> (2008. gada 22. oktobris) par enerģētikas statistiku 2. panta d) punktu, kā arī ievērojot samērīguma principu atbilstoši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 52. panta 1. punktam, skatot to kopā ar tās 17. pantu,

Direktīvas 2009/119 33. apsvērums, 1., 3. un 8. pants un 2. panta i) un j) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādas valsts tiesību normas kā pamatlīdētā aplūkotās, kas nosaka, ka personām, kuras atbilstoši Regulas (EK) Nr. 1099/2008 A pielikuma 3.4.20. punktam ir saņēmušas smēreļļu ES iekšienē (vai attiecīgi šādu smēreļļu importētājiem), var tikt noteikts pienākums izveidot drošības rezerves?

- 2) Vai, ņemot vērā Padomes Direktīvas 2009/119/EK (2009. gada 14. septembris), ar ko dalībvalstīm uzliek pienākumu uzturēt jēlnaftas un/vai naftas produktu obligātas rezerves, mērķi un ievērojot samērīguma principu atbilstoši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 52. panta 1. punktam, skatot to kopā ar tās 17. pantu, Direktīvas 2009/119 33. apsvērums, 1., 3. un 8. pants un 2. panta i) un j) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādas valsts tiesību normas kā pamatlīdētā aplūkotās, atbilstoši kurām par produktu veidiem, kam jāizveido un jāuztur drošības rezerves, uzskata tikai daļu no produktu veidiem, kas minēti Direktīvas 2009/119 2. panta i) punktā, skatot to kopā ar Regulas (EK) Nr. 1099/2008 A pielikuma 3.4. nodaļu?
- 3) Vai, ņemot vērā Padomes Direktīvas 2009/119/EK (2009. gada 14. septembris), ar ko dalībvalstīm uzliek pienākumu uzturēt jēlnaftas un/vai naftas produktu obligātas rezerves, mērķi un ievērojot samērīguma principu atbilstoši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 52. panta 1. punktam, skatot to kopā ar tās 17. pantu, Direktīvas 2009/119 33. apsvērums, 1., 3. un 8. pants un 2. panta i) un j) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādas valsts tiesību normas kā pamatlīdētā aplūkotās, kas paredz, ka, ja persona īsteno viena tādu produktu veida, kas minēti Direktīvas 2009/119 2. panta i) punktā, skatot to kopā ar Regulas (EK) Nr. 1099/2008 A pielikuma 3.4. nodaļu, saņemšanu ES iekšienē vai attiecīgi tā importu, tai izriet pienākums izveidot un uzturēt cita, atšķirīga produkta veida drošības rezerves?
- 4) Vai, ņemot vērā Padomes Direktīvas 2009/119/EK (2009. gada 14. septembris), ar ko dalībvalstīm uzliek pienākumu uzturēt jēlnaftas un/vai naftas produktu obligātas rezerves, mērķi un ievērojot samērīguma principu atbilstoši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 52. panta 1. punktam, skatot to kopā ar tās 17. pantu, Direktīvas 2009/119 33. apsvērums, 1., 3. un 8. pants un 2. panta i) un j) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādas valsts tiesību normas kā pamatlīdētā aplūkotās, kas nosaka, ka personai ir pienākums izveidot un uzturēt tāda produkta rezerves, kuru tā neizmanto savā saimnieciskajā darbībā un kurš nav saistīts ar šo saimniecisko darbību, turklāt šis pienākums vēl arī ir saistīts ar būtisku finansiālu slogu (kas izpildi padara praktiski neiespējamu), jo attiecīgais produkts nav nedz personas rīcībā, nedz tā ir attiecīgā produkta importētāja un/vai turētāja?
- 5) Ja atbilde uz kādu no iepriekš minētajiem jautājumiem ir noliedzoša, vai, ņemot vērā Padomes Direktīvas 2009/119/EK (2009. gada 14. septembris), ar ko dalībvalstīm uzliek pienākumu uzturēt jēlnaftas un/vai naftas produktu obligātas rezerves mērķi un ievērojot samērīguma principu atbilstoši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 52. panta 1. punktam, skatot to kopā ar tās 17. pantu, Direktīvas 2009/119 33. apsvērums, 1., 3. un 8. pants un 2. panta i) un j) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka personai, kura ir veikusi noteikta produkta veida saņemšanu ES iekšienē vai attiecīgi tā importu, var tikt noteikts tikai pienākums izveidot un uzturēt tā paša produkta veida drošības rezerves, kas ir ticis saņemts ES iekšienē/importēts?

<sup>(1)</sup> OV 2009, L 265, 9. lpp.

<sup>(2)</sup> OV 2008, L 304, 1. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 15. jūnijā iesniedza Kammergericht Berlin (Vācija) – Generalstaatsanwaltschaft Berlin**

(Lieta C-396/22)

(2022/C 359/39)

Tiesvedības valoda – vācu

**Iesniedzējtiesa**

Kammergericht Berlin

**Pamatlietas puses**

Pieteikuma iesniedzēja: *Generalstaatsanwaltschaft Berlin*

**Prejudiciālie jautājumi**

- 1) Vai ir jāuzskata, ka arī process kopējā soda noteikšanai ietilpst Pamatlēmuma 2002/584/TI<sup>(1)</sup>, kas grozīts ar Pamatlēmumu 2009/299/TI<sup>(2)</sup>, 4.a panta 1. punkta piemērošanas jomā, ja, lai gan nolēmums tiek pieņemts ar spriedumu pēc mutvārdu procesa izskatīšanas, tomēr ar to nav iespējams nedz pārskatīt vainas atzīšanu, nedz grozīt par atsevišķo nodarījumu piespriesto sodu?
- 2) Vai ar Savienības tiesību pārkumu ir saderīgi tas, ka Vācijas likumdevējs IRG (Likums par starptautisko savstarpējo palīdzību krimināllietās) 83. panta 1. punkta 3. apakšpunktā kā absolūtu šķērslī nodošanai ir noteicis aizmuguriskas notiesāšanas gadījumu, lai gan Pamatlēmuma 2002/584/TI, kas grozīts ar Pamatlēmumu 2009/299/TI, 4.a panta 1. punktā šajā ziņā ir paredzēts tikai fakultatīvs neizpildes pamats?

<sup>(1)</sup> Padomes pamatlēmums (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm (OV 2002, L 190, 1. lpp.).

<sup>(2)</sup> Padomes Pamatlēmums 2009/299/TI (2009. gada 26. februāris), ar ko groza Pamatlēmumus 2002/584/TI, 2005/214/TI, 2006/783/TI, 2008/909/TI un 2008/947/TI, tādējādi stiprinot personu procesuālās tiesības un veicinot savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz aizmuguriskiem nolēmumiem (OV 2009, L 81, 24. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 15. jūnijā iesniedza Kammergericht Berlin  
(Vācija) – Generalstaatsanwaltschaft Berlin**

(Lieta C-397/22)

(2022/C 359/40)

Tiesvedības valoda – vācu

**Iesniedzējtiesa**

*Kammergericht Berlin*

**Pamatlietas puses**

Pieteikuma iesniedzēja: *Generalstaatsanwaltschaft Berlin*

Lietas dalībnieks: LM

**Prejudiciālie jautājumi**

- 1) Vai ir jāuzskata, ka gadījumā, ja pavēste tiek izsniegta pilngadīgam adresāta māsaimniecības loceklim, Pamatlēmuma 2002/584/TI<sup>(1)</sup>, kas grozīts ar Pamatlēmumu 2009/299/TI<sup>(2)</sup>, 4.a panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka izsniegšanas tiesu iestādei ir jāsniedz pierādījumi, ka attiecīgā persona pavēsti patiešām ir saņēmusi, vai arī Pamatlēmuma 2002/584/TI, kas grozīts ar Pamatlēmumu 2009/299/TI, 4.a panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pavēstes izsniegšana pilngadīgam adresāta māsaimniecības loceklim pierāda, ka faktiski ir notikusi informēšana, ja adresāts ticami nepaskaidro, ka un kāpēc viņš nezina par pavēsti?
- 2) Vai notikušas apelācijas tiesvedības gadījumā Pamatlēmuma 2002/584/TI, kas grozīts ar Pamatlēmumu 2009/299/TI, 4. a panta 1. punktā minētais jēdziens “lietas izskatīšana” ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas uz tiesas procesu pirms pirmās instances nolēmuma pieņemšanas, ja apelācijas sūdzību ir iesniedzis tikai apsūdzētais un apelācijas sūdzība ir noraidīta?

- 3) Vai ar Savienības tiesību pārākumu ir saderīgi tas, ka Vācijas likumdevējs *IRG* (Likums par starptautisko savstarpējo palīdzību krimināllietās) 83. panta 1. punkta 3. apakšpunktā kā absolūtu šķērslī nodošanai ir noteicis aizmuguriskas notiesāšanas gadījumu, lai gan Pamatlēmuma 2002/584/TI, kas grozīts ar Pamatlēmumu 2009/299/TI, 4.a panta 1. punktā šajā ziņā ir paredzēts tikai fakultatīvs neizpildes pamats?

(<sup>1</sup>) Padomes pamatlēmums (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm (OV 2002, L 190, 1. lpp.).

(<sup>2</sup>) Padomes Pamatlēmums 2009/299/TI (2009. gada 26. februāris), ar ko groza Pamatlēmumus 2002/584/TI, 2005/214/TI, 2006/783/TI, 2008/909/TI un 2008/947/TI, tādējādi stiprinot personu procesuālās tiesības un veicinot savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz aizmuguriskiem nolēmumiem (OV 2009, L 81, 24. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 15. jūnijā iesniedza *Kammergericht Berlin* (Vācija) – *Generalstaatsanwaltschaft Berlin***

**(Lieta C-398/22)**

(2022/C 359/41)

Tiesvedības valoda – vācu

**Iesniedzējtiesa**

*Kammergericht Berlin*

**Pamatlietas puses**

Pieteikuma iesniedzēja: *Generalstaatsanwaltschaft Berlin*

Lietas dalībnieks: RQ

**Prejudiciālie jautājumi**

- 1) Vai notikušas apelācijas tiesvedības gadījumā Pamatlēmuma 2002/584/TI (<sup>1</sup>), kas grozīts ar Pamatlēmumu 2009/299/TI (<sup>2</sup>), 4.a panta 1. punktā minētais jēdziens “lietas izskatīšana” ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas uz tiesas procesu pirms pirmās instances nolēmuma pieņemšanas, ja apelācijas sūdzību ir iesniedzis tikai apsūdzētais un apelācijas sūdzība ir vai nu noraidīta vai arī pirmās instances spriedums ir grozīts viņam par labu?
- 2) Vai ar Savienības tiesību pārākumu ir saderīgi tas, ka Vācijas likumdevējs *IRG* (Likums par starptautisko savstarpējo palīdzību krimināllietās) 83. panta 1. punkta 3. apakšpunktā kā absolūtu šķērslī nodošanai ir noteicis aizmuguriskas notiesāšanas gadījumu, lai gan Pamatlēmuma 2002/584/TI, kas grozīts ar Pamatlēmumu 2009/299/TI, 4.a panta 1. punktā šajā ziņā ir paredzēts tikai fakultatīvs neizpildes pamats?

(<sup>1</sup>) Padomes pamatlēmums (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm (OV 2002, L 190, 1. lpp.).

(<sup>2</sup>) Padomes Pamatlēmums 2009/299/TI (2009. gada 26. februāris), ar ko groza Pamatlēmumus 2002/584/TI, 2005/214/TI, 2006/783/TI, 2008/909/TI un 2008/947/TI, tādējādi stiprinot personu procesuālās tiesības un veicinot savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz aizmuguriskiem nolēmumiem (OV 2009, L 81, 24. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 15. jūnijā iesniedza *Conseil d'État* (Francija) – *Confédération paysanne/Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire, Ministère de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique***

**(Lieta C-399/22)**

(2022/C 359/42)

Tiesvedības valoda – franču.

**Iesniedzējtiesa:**

*Conseil d'État*

**Pamatlietas dalībnieki**

Prasītāja: *Confédération paysanne*

Atbildētāja: *Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire, Ministère de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique*

**Prejudiciāli jautājumi**

- 1) Vai Regulas Nr. 1169/2011 <sup>(1)</sup>, Regulas Nr. 1308/2013 <sup>(2)</sup>, Regulas Nr. 543/2011 <sup>(3)</sup> un Regulas Nr. 952/2013 <sup>(4)</sup> noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka tajos ir atļauts dalībvalstij pieņemt valsts pasākumu tāda augļu un dārzeņu, kura izcelsme ir kāda konkrēta valsts, importa aizliegumam, kas notiek, neievērojot Regulas Nr. 1169/2011 26. pantu un Regulas Nr. 1308/2013 76. pantu, jo nav norādīta reālā to izcelsmes valsts vai teritorija, it īpaši, ja šo neievērošanu var raksturot kā masveidīgu un to ir grūti kontrolēt pēc tam, kad produkti ir nonākuši Savienības teritorijā?
- 2) Apstiprinošas atbildes gadījumā uz pirmo jautājumu, vai Nolīgums vēstuļu apmaiņas veidā, kas apstiprināts ar Padomes 2019. gada 28. janvāra lēmumu, par grozījumu izdarīšanu 1. un 4. protokolā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu 1996. gada 26. februāra nolīgumam par asociācijas izveidi starp Eiropas Savienību, tās dalībvalstīm un Maroku, ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai piemērotu Regulas (ES) Nr. 1169/2011 9. un 26. pantu un Regulas (ES) Nr. 1308/2013 76. pantu, no vienas puses, augļu un dārzeņu, kas ievākti Rietumsahāras teritorijā, izcelsmes valsts ir Maroka un, no otras puses, vai Marokas valsts iestādēm ir pilnvaras izsniegt Regulā Nr. 543/2011 paredzētos atbilstības sertifikātus šajā teritorijā ievāktajiem augļiem un dārzeņiem?
- 3) Apstiprinošas atbildes gadījumā uz otro jautājumu, vai Padomes 2019. gada 28. janvāra lēmums, ar kuru apstiprināts šis Nolīgums vēstuļu apmaiņas veidā, atbilst Līguma par Eiropas Savienību 3. panta 5. punktam, šī paša līguma 21. pantam un Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu 1. pantam?
- 4) Vai Regulas (ES) Nr. 1169/2011 9. un 26. pants un Regulas (ES) Nr. 1308/2013 76. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ieviešanas posmā tāpat kā vairumtirdzniecības posmā Rietumsahāras teritorijā ievāktu augļu un dārzeņu iepakojumā par izcelsmes valsti nevar uzrādīt Maroku, bet ir jāmin Rietumsahāras teritorija?

<sup>(1)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1169/2011 (2011. gada 25. oktobris) par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem un par grozījumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (EK) Nr. 1924/2006 un (EK) Nr. 1925/2006, un par Komisijas Direktīvas 87/250/EEK, Padomes Direktīvas 90/496/EEK, Komisijas Direktīvas 1999/10/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/13/EK, Komisijas Direktīvu 2002/67/EK un 2008/5/EK un Komisijas Regulas (EK) Nr. 608/2004 atcelšanu (OV 2011, L 304, 18. lpp., un labojums – OV 2013, L 163, 32. lpp.).

<sup>(2)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Regula Nr. 1308/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV 2013, L 347, 671. lpp.).

<sup>(3)</sup> Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 543/2011 (2011. gada 7. jūnijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 piemērošanai attiecībā uz augļu un dārzeņu un pārstrādātu augļu un dārzeņu nozari (OV 2011, L 157, 1. lpp.).

<sup>(4)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV 2013, L 269, 1. lpp., un labojums – OV 2013, L 287, 90. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 16. jūnijā iesniedza Dioikitiko Protodikeio Athinon (Grieķija) – Ethnikos Organismos Pistopoiisis Prosonton & Epangelmatikou Prosanatolismou (E.O.P.P.E.P.)/Elliniko Dimosio**

(Lieta C-404/22)

(2022/C 359/43)

Tiesvedības valoda – grieķu

## Iesniedzējtiesa

Dioikitiko Protodikeio Athinon

## Pamatlietas puses

Prasītāja: Ethnikos Organismos Pistopoiisis Prosonton & Epangelmatikou Prosanatolismou (E.O.P.P.E.P.)

Atbildētāja: Elliniko Dimosio

## Prejudiciālie jautājumi

- 1) a) Kāda nozīme ir jāpiešķir Direktīvas 2002/14/EK <sup>(1)</sup> 2. panta a) punktā minētajam jēdzienam uzņēmums, kas veic “saimniecisku darbību”?
  - b) Vai minētajā jēdzienā ietilpst tādas privāto tiesību juridiskās personas kā EOPPEP, kuras, īstenojot profesionālās izglītības iestāžu sertifikācijas pilnvaras, darbojas kā publisko tiesību juridiska persona un īsteno publisko varu, ņemot vērā, ka (i) attiecībā uz noteiktām to darbībām, it īpaši uz jebkuras formas un veida profesionālās orientācijas darbībām, kas paredzētas kompetentām ministriju struktūrvienībām, profesionālās izglītības un apmācības centriem un iestādēm, uzņēmumiem, kā arī darba devēju un darbinieku organizācijām (Likuma Nr. 4115/2013 (A' 24) 14. panta 2. punkta ib) apakšpunkts), nav izslēgts – kā izriet no 14. panta 2. punkta ie) apakšpunkta regulējuma par nosacījumu noteikšanu konsultāciju un profesionālās apmācības pakalpojumu sniegšanai valstī fiziskām un juridiskām personām – ka pastāv tirgi, kuros darbojas komercuzņēmumi, kas ir konkurences attiecībās ar prasītāju, un (ii) prasītājas resursi saskaņā ar minētā likuma 23. panta 1. punkta d) apakšpunktu ietver ieņēmumus no tādu darbību veikšanas un pakalpojumu sniegšanas, kurus tai ir uzticējusi ministrija, vai nu kuri tiek veikti trešo personu kā, piemēram, valsts pārvaldes iestāžu, valsts un starptautisko struktūru, publisko vai privāto tiesību juridisko personu un privātpersonu uzdevumā, savukārt (iii) par pārējo tās pakalpojumu sniegšanu saskaņā ar Likuma Nr. 4115/2013 20. panta tiesību normām ir paredzēts maksāt nodevas, kurām ir atbildības raksturs?
  - c) Vai atbildi uz iepriekšējo jautājumu ietekmē tas, ka attiecībā uz lielāko daļu no privāto tiesību juridiskās personas darbībām (Likuma Nr. 4115/2013 14. panta 2. punkts) var uzskatīt, ka dažas ir veiktas vienīgi tirgus vidē, un, apstiprinot atbildes gadījumā, vai ir pietiekami, ka likumdevējs ir paredzējis (Likuma Nr. 4115/2013 14. panta 2. punkta ib) apakšpunkts un 23. panta 1. punkta d) apakšpunkts), ka prasītāja veic savu darbību, vismaz daļēji, kā tirgus dalībniece, vai arī ir jāpierāda, ka tā faktiski darbojas tirgū saistībā ar katru konkrēto darbību?
- 2) a) Kāda nozīme ir jāpiešķir Direktīvas 2002/14/EK 4. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētajiem jēdzieniem “stāvoklis”, “struktūra” un “nodarbinātības [...] iespējamās pārmaiņas” uzņēmumā, gadījumi, saistībā ar kuriem pastāv pienākums informēt un uzklaust darbiniekus?
  - b) Vai minētajos jēdzienos ietilpst juridiskās personas, šajā gadījumā EOPPEP, veikta darbinieku atbrīvošana no vadošajiem amatiem pēc tās Iekšējā reglamenta pieņemšanas, nelikvidējot organizatoriskajā struktūrā minētos amatus, kuros minētās personas tika ieceltas uz noteiktu laiku, pēc privāto tiesību juridisko personu EKEPIS un EKEP pievienošanas attiecīgajai iestādei, un tādējādi varētu uzskatīt, ka ir radies pienākums informēt un uzklaust darbiniekus pirms to atbrīvošanas no amatiem?
  - c) Vai atbildi uz iepriekšējo jautājumu ietekmē: (i) apstāklis, ka darbinieka atbrīvošana no vadošā amata ir notikusi, atsaucoties uz juridiskās personas pareizas darbības un iestādes vajadzībām, lai tā varētu sasniegt tās dibināšanas mērķus, vai arī apstāklis, ka atbrīvošana no amata nav notikusi departamenta vadītāja amata uz noteiktu laiku amata pienākumu neizpildes dēļ; (ii) apstāklis, ka darbinieki, kuri tika atbrīvoti no vadošajiem amatiem, joprojām palika

juridiskās personas darbinieku štatā; vai (iii) apstākļi, ka ar vienu un to pašu tās kompetentās struktūrvienības lēmumu par tās darbinieku atbrīvošanu no vadošajiem amatiem citas personas tika ieceltas vadošajos amatos uz noteiktu laiku?

(<sup>1</sup>) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/14/EK (2002. gada 11. marts), ar ko izveido vispārēju sistēmu darbinieku informēšanai un uzklausišanai Eiropas Kopienā (OV 2002, L 80, 29. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 20. jūnijā iesniedza Krajský soud v Brně (Čehijas Republika) – CV/Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky**

(Lieta C-406/22)

(2022/C 359/44)

Tiesvedības valoda – čehu

**Iesniedzējtiesa**

Krajský soud v Brně

**Pamatlietas puses**

Prasītājs: CV

Atbildētāja: Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky

**Prejudiciālie jautājumi**

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/32/ES (2013. gada 26. jūnijs) par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai (<sup>1</sup>) I pielikuma b) punktā paredzētais drošas izcelsmes valsts noteikšanas kritērijs šīs direktīvas 37. panta 1. punkta piemērošanas nolūkā – saskaņā ar kuru konkrēta valsts nodrošina aizsardzību pret vajāšanu vai sliktu apiešanos, ievērojot Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā paredzētās tiesības un brīvības, it īpaši tiesības, no kuru ievērošanas nevar atkāpties saskaņā ar minētās konvencijas 15. panta 2. punktu, – ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja konkrēta valsts ārkārtas stāvokļa laikā šī konvencijas 15. panta izpratnē atkāpjas no Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas uzliktajām saistībām, tā vairs neatbilst šim kritērijam, lai to atzītu par drošu izcelsmes valsti?
- 2) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/32/ES 36. un 37. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie liedz dalībvalstij atzīt trešo valsti par drošu izcelsmes valsti tikai daļēji, ar noteiktiem teritoriālajiem izņēmumiem, kuru gadījumā nav piemērojama prezumpcija, ka šāda valsts daļa ir droša pieteikuma iesniedzējam, un, ja dalībvalsts atzīst šo valsti par drošu ar šādiem teritoriālajiem izņēmumiem, tad šīs direktīvas mērķiem nevar atzīt šo valsti kopumā par drošu izcelsmes valsti?
- 3) Vai gadījumā, ja uz jebkuru no abiem iepriekš izklāstītajiem prejudiciālajiem jautājumiem tiktu sniegta apstiprinoša atbilde, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/32/ES 46. panta 3. punkts kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu ir jāinterpretē tādējādi, ka tiesai lietā, kurā ir apstrīdēts lēmums par acīmredzamu pieteikuma nepamatotību saskaņā ar minētās direktīvas 32. panta 2. punktu, kas pieņemts, pamatojoties uz šīs pašas direktīvas 31. panta 8. punkta b) apakšpunktu, pēc savas iniciatīvas (*ex officio*) – arī pieteikuma iesniedzēja iebilduma neesamības gadījumā – ir jāņem vērā fakts, ka valsts atzīšana par drošu ir pretrunā Savienības tiesībām iepriekš minēto iemeslu dēļ?

(<sup>1</sup>) OV 2013, L 180, 60. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 21. jūnijā iesniedza *Apelativen sad Sofia* (Bulgārija) – *UA/EUROBANK BULGARIA AD***

**(Lieta C-409/22)**

(2022/C 359/45)

Tiesvedības valoda – bulgāru

**Iesniedzējtiesa**

*Apelativen sad Sofia*

**Pamatlietas puses**

Prasītājs: UA

Atbildētāja: EUROBANK BULGARIA AD

**Prejudiciālie jautājumi**

- 1) Vai pilnvara, uz kuras pamata pilnvarnieks maksātāja vārdā, veicot maksājuma uzdevumu, rīkojas ar aktīviem, ir uzskatāma par maksājumu instrumentu Direktīvas [2007/64/EK] <sup>(1)</sup> 4. panta 23. punkta izpratnē?
- 2) Vai *apostille*, ko kompetentā ārvalsts iestāde pievienojusi saskaņā ar 1961. gada Hāgas konvenciju par ārvalstu publisko dokumentu legalizācijas prasības atcelšanu, ir daļa no maksājumu instrumenta un maksājumu darījuma autentificēšanas procedūras direktīvas 4. panta 19. punkta, lasot to kopā ar tās 59. panta [1. punktu], izpratnē?
- 3) Ja maksājumu instruments (arī tāds, kas trešai personai dod tiesības rīkoties maksātāja vārdā) formāli (ārēji) ir pareizs, vai valsts tiesa var uzskatīt, ka maksājumu darījums ir autorizēts, t.i., ka maksātājs ir piekritis tā veikšanai?

---

<sup>(1)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/64/EK (2007. gada 13. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 97/7/EK, 2002/65/EK, 2005/60/EK un 2006/48/EK un atceļ Direktīvu 97/5/EK (OV 2007, L 319, 1. lpp.).

---

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 21. jūnijā iesniedza *Verwaltungsgerichtshof* (Austrija) – *Thermalhotel Fontana Hotelbetriebsgesellschaft m.b.H.***

**(Lieta C-411/22)**

(2022/C 359/46)

Tiesvedības valoda – vācu

**Iesniedzējtiesa**

*Verwaltungsgerichtshof*

**Pamatlietas puses**

Kasācijas sūdzības iesniedzēja: *Thermalhotel Fontana Hotelbetriebsgesellschaft m.b.H.*

Atbildētāja: *Bezirkshauptmannschaft Südsteiermark*

**Prejudiciālie jautājumi**

1. Vai kompensācijas summa, kura darba ņēmējam pienākas par mantisku kaitējumu, kas radies sakarā ar nodarbinātības ierobežošanu viņam kā personai, kura saslimusi ar Covid-19 vai par kuru ir aizdomas par šādu saslimšanu vai inficēšanos, piemērotās izolēšanās laikā, un kuru vispirms darba ņēmējam izmaksā darba devējs, bet ar izmaksas brīdi darba devējs iegūst prasījuma tiesības šīs kompensācijas apmērā pret federālo valdību, ir uzskatāma par slimības pabalstu Regulas (EK) Nr. 883/2004 <sup>(1)</sup> 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē?

Ja atbilde uz pirmo jautājumu būtu noliedzīga:

2. Vai LESD 45. pants un Regulas (ES) Nr. 492/2011 <sup>(2)</sup> 7. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu dalībvalsts regulējumu, saskaņā ar kuru kompensācijas piešķiršana darba ņēmējam par ienākumu negūšanu sakarā ar izolēšanos, ko veselības aizsardzības iestāde noteikusi pozitīva Covid-19 testa rezultāta dēļ (turklāt vispirms darba ņēmējam to izmaksā darba devējs, bet ar izmaksas brīdi darba devējs iegūst prasījuma tiesības šīs kompensācijas apmērā pret federālo valdību), ir atkarīga no tā, vai izolēšanos ir noteikusi iekšzemes iestāde, pamatojoties uz attiecīgās valsts tiesību aktiem epidēmiju jomā, un līdz ar to šāda kompensācija netiek maksāta darba ņēmējam, kurš kā pārrobežu darba ņēmējs dzīvo citā dalībvalstī un attiecībā uz kuru lēmumu par izolēšanos ("karantīnu") ir pieņēmusi viņa dzīvesvietas valsts veselības aizsardzības iestāde?

<sup>(1)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV 2004, L 166, 1. lpp.).

<sup>(2)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 492/2011 (2011. gada 5. aprīlis) par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā (OV 2011, L 141, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 21. jūnijā iesniedza *Supremo Tribunal Administrativo* (Portugāle) – *Autoridade Tributária e Aduaneira*/NT**

**(Lieta C-412/22)**

(2022/C 359/47)

*Tiesvedības valoda – portugāļu*

**Iesniedzējtiesa**

*Supremo Tribunal Administrativo*

**Pamatlietas puses**

*Prasītāja: Autoridade Tributária e Aduaneira*

*Atbildētājs: NT*

**Prejudiciālie jautājumi**

1. Vai Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2016/278 (2016. gada 26. februāris) <sup>(1)</sup> 2. pantu var interpretēt tādējādi, ka antidempinga maksājuma atcelšana ne tikai stājas spēkā no 2016. gada 28. februāra, bet arī attiecas uz savienotājelementu importu, kas ir pakļauts šim maksājumam un ir veikts līdz 2016. gada 27. februārim, bet kura (antidempinga maksājuma un citu nodokļu) aprēķins notiek pēc 2016. gada 28. februāra (iekasēšana *a posteriori*)?
2. Vai uz pirmo jautājumu sniegtā atbilde atšķirtos, ja tiktu uzskatīts, ka iekasēšanas *a posteriori* pamatā ir liecība, kas saskaņā ar 2017. gada 21. aprīļa lēmumu izriet no kriminālizmeklēšanas, ko uzsācis Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), izmeklēšanas lietas OLAF CASE OF/2010/0697, AAA 2010/016 (2012)S01 ietvaros sniegtajiem pierādījumiem, kurā tika secināts, ka prece, kas eksportēta uz Eiropas Kopienas konteineros [...] un [...] 2010. gada 3. aprīlī un konteineros [...] un [...] 2010. gada 24. aprīlī, bija nepreferenciālas izcelsmes un no Ķīnas?

<sup>(1)</sup> Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2016/278 (2016. gada 26. februāris), ar ko atceļ galīgo antidempinga maksājumu, kas noteikts dažu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu importam un attiecināts arī uz dažu dzelzs vai tērauda savienotājelementu importu, ko veic, tos nosūtot no Malaizijas un deklarējot vai nedeklarējot kā Malaizijas izcelsmes ražojumus (OV 2016, L 52, 24. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 21. jūnijā iesniedza Oberster Gerichtshof (Austrija) – DocLX Travel Events GmbH/Verein für Konsumenteninformation**

**(Lieta C-414/22)**

(2022/C 359/48)

Tiesvedības valoda – vācu

**Iesniedzējtiesa**

Oberster Gerichtshof

**Pamatlietas puses**

Prasītāja: DocLX Travel Events GmbH

Atbildētāja: Verein für Konsumenteninformation

**Prejudiciālie jautājumi**

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2302 <sup>(1)</sup> 12. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ceļotājam – neatkarīgi no tā, kad viņš ir paziņojis par līguma izbeigšanu, – katrā ziņā ir tiesības izbeigt līgumu, nemaksājot nekādu izbeigšanas maksu, ja nenovēršami, ārkārtēji apstākļi, kas būtiski ietekmē komplekso pakalpojumu, (plānotajā) ceļojuma sākuma brīdī ir faktiski iestājušies?
- 2) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2302 12. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ceļotājam ir tiesības izbeigt līgumu, nemaksājot nekādu izbeigšanas maksu, ja brīdī, kad viņš ir paziņojis par līguma izbeigšanu, bija sagaidāms, ka iestāsies nenovēršami, ārkārtēji apstākļi?

<sup>(1)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (2015. gada 25. novembris) par kompleksiem ceļojumiem un saistītiem ceļojumu pakalpojumiem, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2006/2004 un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/83/ES un atceļ Padomes Direktīvu 90/314/EEK (OV 2015, L 326, 1. lpp.)

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 20. jūnijā iesniedza Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Beļģija) – JD/Acerta – Caisse d’assurances sociales ASBL, Institut national d’assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), État belge**

**(Lieta C-415/22)**

(2022/C 359/49)

Tiesvedības valoda – franču

**Iesniedzējtiesa**

Tribunal du travail francophone de Bruxelles

**Pamatlietas puses**

Prasītājs: JD

Atbildētāji: Acerta – Caisse d’assurances sociales ASBL, Institut national d’assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), État belge

**Prejudiciālais jautājums**

Vai Savienības tiesību princips, kas balstās tikai uz vienas sociālā nodrošinājuma sistēmas piemērošanu darba ņēmējiem vai pašnodarbinātajiem, kas ir nodarbināti vai pensionējušies, liedz uzturēšanās dalībvalstij noteikt, kā šajā lietā, pensionēta Eiropas Komisijas ierēdņa, kas veic darbības kā pašnodarbinātais, apdrošināšanu šīs dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmā un tīri “solidāra” rakstura iemaksu veikšanu, lai gan šis pensionētais ierēdnis ir apdrošināts Savienības obligātajā sociālā nodrošinājuma sistēmā un nesaņem nekāda veida priekšrocības ne ar iemaksām saistītu pabalstu, ne no iemaksām neatkarīgu pabalstu veidā no valsts sistēmas, kurā tas ir apdrošināts piespiedu kārtā?

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 21. jūnijā iesniedza Tribunal de première instance du Luxembourg (Beļģija) – SA Cezam/État belge**

**(Lieta C-418/22)**

(2022/C 359/50)

Tiesvedības valoda – franču

**Iesniedzējtiesa**

Tribunal de première instance du Luxembourg

**Pamatlietas puses**

Prasītāja: SA Cezam

Atbildētāja: État belge

**Prejudiciālie jautājumi**

- 1) Vai Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu<sup>(1)</sup> 62. panta 2. punkts, 63., 67., 167., 206., 250. un 273. pants un samērīguma princips, kā tas tostarp ir interpretēts Tiesas 2019. gada 8. maija spriedumā EN.SA (C-712/17), to lasot kopsakarā ar neitralitātes principu, nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā *Code de la TVA* [PVN kodekss] 70. panta [1. punkts] un *Arrêté royal n° 41 fixant le montant des amendes fiscales proportionnelles en matière de taxe sur la valeur ajoutée* [Karaļa dekrēts Nr. 41, ar ko nosaka samērīgus nodokļu sodus pievienotās vērtības nodokļa jomā] pielikuma G tabulas V rubrika, atbilstoši kam gadījumā, ja grāmatvedības pārbaudē tiek konstatētas neatbilstības tās saturā, lai piemērotu sodu ar nodokli apliekamajiem grāmatvedībā pilnībā vai daļēji neiekļautajiem darījumiem par summu, kas pārsniedz 1 250 euro, šāds pārkāpums tiek sodīts ar maksājamā nodokļa fiksētu naudas sodu ar samazinātu 20 % likmi, bez iespējas naudas soda aprēķināšanas nolūkā atskaitīt samaksāto priekšnodokli, kas nav ticis atskaitīts deklarācijas neiesniegšanas dēļ, un kaut arī saskaņā ar Karaļa dekrēta Nr. 41 [1. panta otro daļu] samazinājuma pakāpes, kas ir paredzētas šī dekrēta pielikuma A līdz J tabulās, ir piemērojamas vienīgi ar nosacījumu, ka pārkāpumi, par kuriem ir piemērots sods, ir izdarīti bez nolūka izvairīties no nodokļiem vai pieļaut izvairīšanos no nodokļiem?
- 2) Vai atbildi uz jautājumu ietekmē apstākļi, ka nodokļa maksātājs pēc pārbaudes ir labprātīgi nomaksājis maksājamā nodokļa summu, lai koriģētu nepietiekamo nodokļa maksājumu un tādējādi ļautu sasniegt nodokļa pareizas iekasēšanas mērķi?

<sup>(1)</sup> OV 2006, L 347, 1. lpp.

**Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 27. jūnijā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturta palāta) 2022. gada 27. aprīļa spriedumu lietā T-750/20 Correia/EESK**

**(Lieta C-423/22 P)**

(2022/C 359/51)

Tiesvedības valoda – franču

**Lietas dalībnieki**

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja (EESK) (pārstāvji: M. Pascua Mateo, A. Carvajal García-Valdecasas, L. Camarena Januzec un B. Wägenbaur, Rechtsanwalt)

Otra lietas dalībniece: Paula Correia

**Prasījumi**

1. Atcelt Vispārējās tiesas 2022. gada 27. aprīļa spriedumu, ciktāl ar to lūgums par karjeras atjaunošanu ir atzīts par pieņemamu, un noraidīt prasītājas pirmajā instancē prasījumus;

2. Piespriest otrai lietas dalībnieci atļūdzināt tiesāšanās izdevumus šajā instancē un Vispārējā tiesā.

### **Pamati un galvenie argumenti**

EESK apelācijas sūdzībā apgalvo, ka neesot ievērots saprātīga termiņa, lai iesniegtu lūgumu par karjeras atjaunošanu, jēdziens, kā arī judikatūra attiecībā uz elementiem, kas jāņem vērā, lai noteiktu, vai šis termiņš ir saprātīgs.

Pirmais pamats attiecas uz kļūdainu juridisko kvalifikāciju. Vispārēja tiesa esot sagrozījusi daļu no iebildumu raksta un atbildes raksta uz repliku satura un esot veikusi nepilnīgu faktu, kā arī juridisko kvalifikāciju.

Otrais pamats attiecas uz tiesiskās drošības principa neievērošanu.

---

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 28. jūnijā iesniedza Corte suprema di cassazione (Itālija) – Scuola europea di Varese/PD un LC kā personas, kas īsteno aizgādību pār nepilngadīgo NG**

**(Lieta C-431/22)**

**(2022/C 359/52)**

*Tiesvedības valoda – itāļu*

### **Iesniedzējtiesa**

*Corte suprema di cassazione*

### **Pamatlietas puses**

*Prasītāja: Scuola europea di Varese*

*Atbildētāji: PD un LC kā personas, kas īsteno aizgādību pār nepilngadīgo NG*

### **Prejudiciālais jautājums**

Vai 1994. gada 21. jūnijā Luksemburgā noslēgtās Konvencijas, ar ko nosaka Eiropas skolu statūtus, 27. panta 2. punkta pirmās daļas pirmais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka vienīgi tajā minētajai Apelācijas padomei ir kompetence kā pirmajai un pēdējai instancei, ja visas Vispārējos noteikumos paredzētās administratīvās iespējas ir izmantotas, izskatīt strīdus par klases padomes pieņemto vērtējumu par vidusskolas skolēna atstāšanu uz otru mācību gadu?

---

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 30. jūnijā iesniedza Administratīvā rajona tiesa (Latvija) – AS “Latvijas valsts meži”/Dabas aizsardzības pārvalde, Vides pārraudzības valsts birojs, piedaloties: Valsts meža dienests**

**(Lieta C-434/22)**

**(2022/C 359/53)**

*Tiesvedības valoda – latviešu*

### **Iesniedzējtiesa**

Administratīvā rajona tiesa

### **Pamatlietas puses**

*Pieteicēja: AS “Latvijas valsts meži”*

Atbildētāji: Dabas aizsardzības pārvalde, Vides pārraudzības valsts birojs

Piedaloties: Valsts meža dienests

### Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai jēdziens “projekts” Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 13. decembra direktīvas 2011/92/ES par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu <sup>(1)</sup> 1. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē aptver arī tādas darbības, kas veiktas meža teritorijā, lai nodrošinātu šajā teritorijā meža ugunsdrošības meža infrastruktūras objektu uzturēšanu atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajām ugunsdrošības prasībām?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai darbības, kas veiktas meža teritorijā, lai nodrošinātu šajā teritorijā meža ugunsdrošības meža infrastruktūras objektu uzturēšanu atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajām ugunsdrošības prasībām, Eiropas Padomes 1992. gada 21. maija direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību <sup>(2)</sup> 6. panta 3. punkta izpratnē ir uzskatāmas par projektu, kas ir tieši saistīts ar konkrēto teritoriju un ir vajadzīgs tās apsaimniekošanai, kā rezultātā attiecībā uz šādām darbībām nav veicama Eiropas nozīmes īpaši aizsargājamo dabas teritoriju (*Natura 2000*) novērtējuma procedūra?
- 3) Ja atbilde uz otro jautājumu ir noraidoša, vai no Eiropas Padomes 1992. gada 21. maija direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību 6. panta 3. punkta izriet pienākums veikt novērtējumu arī tādiem plāniem un projektiem (darbībām), kas nav tieši saistīti ar konkrēto īpaši aizsargājamo dabas teritoriju vai nav vajadzīgi tās apsaimniekošanai, bet kuri varētu būtiski ietekmēt Eiropas nozīmes aizsargājamo dabas teritoriju (*Natura 2000*), taču tiek veikti, lai izpildītu nacionālās tiesību normas, lai nodrošinātu meža ugunsdrošības un ugunsdzēsības prasības?
- 4) Ja atbilde uz trešo jautājumu ir apstiprinoša, vai šādu darbību var turpināt un pabeigt pirms *ex post* Eiropas nozīmes īpaši aizsargājamo dabas teritoriju (*Natura 2000*) novērtējuma procedūras veikšanas?
- 5) Ja atbilde uz trešo jautājumu ir apstiprinoša, vai, lai novērstu iespējamās būtiskās ietekmes, kompetentām iestādēm ir pienākums prasīt kaitējuma novēršanu un noteikt pasākumus, ja ietekmju būtiskums nav novērtēts Eiropas nozīmes īpaši aizsargājamo dabas teritoriju (*Natura 2000*) novērtējuma procedūras procesā?

<sup>(1)</sup> OV 2012, L 26, 1. lpp.

<sup>(2)</sup> OV 1992, L 206, 7. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā, 15. nod., 2. sēj., 102. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 1. jūlijā iesniedza *Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León* (Spānija) – *Asociación para la Conservación y Estudio del Lobo Ibérico* (ASCEL)/*Administración de la Comunidad Autónoma de Castilla y León*

(Lieta C-436/22)

(2022/C 359/54)

Tiesvedības valoda – spāņu

### Iesniedzējtiesa

*Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León*

### Pamatlietas puses

Prasītāja: *Asociación para la Conservación y Estudio del Lobo Ibérico* (ASCEL)

Atbildētāja: *Administración de la Comunidad Autónoma de Castilla y León*

## Prejudiciālie jautājumi

Ņemot vērā, ka jebkura pasākuma, ko dalībvalsts ir pieņēmusi saskaņā ar direktīvas 2. panta 2. punktu, mērķim ir jābūt saglabāt vai atjaunot labvēlīgu aizsardzības statusu tādām Kopienā nozīmīgām dzīvnieku sugām kā vilks (*lupus canis*):

- 1) Vai Padomes Direktīvas 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (<sup>(1)</sup> 2. panta 2. punkta 4., 11., 12., 14., 16. un 17. panta noteikumiem ir pretrunā tas, ka Autonomās kopienas tiesību aktos (*Ley 4/1996, de 12 de julio, de Caza de Castilla y León* [Kastīlijas un Leonas 1996. gada 12. jūlija Likums Nr. 4/1996 par medībām] un vēlāk *Ley 4/2021, de 1 de julio, de Caza y de Gestión Sostenible de los Recursos Cinegéticos de Castilla y León* [Kastīlijas un Leonas 2021. gada 1. jūlija Likums Nr. 4/ par medībām un medijamo resursu ilgtspējīgu apsaimniekošanu]) vilks ir atzīts par medijamo sugu un tādējādi ir atļauta vilku izmantošana medību apvidos 2019./2020., 2020./2021. un 2021./2022. gadā, kad saskaņā ar ziņojumu par sešu gadu periodu no 2013. līdz 2018. gadam, ko Spānija nosūtīja Eiropas Komisijai 2019. gadā, to aizsardzības statuss bija nelabvēlīgs-neatbilstošs un tāpēc valsts (dalībvalsts, Dzīvotņu direktīvas 4. pants) visas Spānijas vilku populācijas iekļāva Īpaši aizsargājamo savvaļas sugu sarakstā un Spānijas apdraudēto sugu katalogā, paredzot stingru aizsardzību arī uz ziemeļiem no Douru upes sastopamajām populācijām?
  - 2) Vai ar šo mērķi ir saderīgs tas, ka vilkam tiek nodrošināta atšķirīga aizsardzība atkarībā no tā, vai tas ir sastopams uz ziemeļiem vai dienvidiem no Douru upes, ņemot vērā, (i) ka no zinātniska skatpunkta šī nošķiršana pašlaik tiek uzskatīta par neatbilstīgu, (ii) ka [vilka] aizsardzības statusa novērtējums trīs Spānijas reģionos – Alpu, Atlantijas okeāna un Vidusjūras reģionā – laikposmā no 2013. līdz 2018. gadam bija nelabvēlīgs, (iii) ka šai sugai ir nodrošināta stingra aizsardzība praktiski visās dalībvalstīs, it īpaši ar to kopējā reģionā Portugālē un (iv) ka Eiropas Savienības Tiesas judikatūru par dabisko izplatības areālu un teritoriālo darbības jomu, kas ir jāņem vērā aizsardzības statusa novērtējumā, būtu saderīgāk ar minēto direktīvu – neaizmirstot – arī tās 2. panta 3. punktu –, ka vilks būtu iekļauts II un IV pielikumā, nenošķirot reģionus uz ziemeļiem vai dienvidiem no Douru upes, ka tādējādi tā gūstīšana un nonāvēšana būtu iespējama tikai tad, ja nav cita apmierinoša risinājuma atbilstoši 16. pantā paredzētajiem nosacījumiem un prasībām?
- Ja šāda nošķiršana tiktu atzīta par pamatotu,
- 3) Vai direktīvas 14. pantā iekļautais jēdziens “izmantošana” ietver [vilku] medīšanu, proti, medības, ievērojot šīs sugas īpašo nozīmi (tā ir prioritāra pārējās teritorijās), ņemot vērā, ka līdz šim to medīšana bija atļauta un to statuss laikposmā no 2013. līdz 2018. gadam bija atzīts par nelabvēlīgu?
  - 4) Vai direktīvas 14. pantam ir pretrunā ar tiesību aktiem (Kastīlijas un Leonas 1988. gada 12. jūlija Likuma Nr. 4/1996 par medībām 7. pants un I pielikums un Kastīlijas un Leonas 2021. gada 1. jūlija Likuma Nr. 4/2021 par medībām un medijamo resursu ilgtspējīgu apsaimniekošanu 6. pants un I pielikums) veiktais paziņojums par medijamas sugas statusa piešķiršanu uz ziemeļiem no Douru upes sastopamajam vilkam un vilka izmantošanas plāna 2019./2020., 2020./2021. un 2021./2022. gadam apstiprinājums medību apvidos, kas atrodas uz ziemeļiem no Douru upes, nepastāvēt datiem, kas ļauj novērtēt, vai tika veikta direktīvas 11. pantā paredzētā uzraudzība, jo kopš 2012.–2013. gada nav veikta skaitīšana un lietas materiālos nav sniegta pietiekama, objektīva, zinātniska un aktuāla informācija par vilka stāvokli, kas izmantota reģionālās izmantošanas plānā, kad laikposmā no 2013. līdz 2018. gadam trīs Spānijas reģionos – Alpu, Atlantijas okeāna un Vidusjūras reģionā –, kuros ir sastopams vilks, tā saglabāšanas stāvokļa novērtējums bija nelabvēlīgs?
  - 5) Vai saskaņā ar [Dzīvotņu direktīvas] 4., 11. un 17. panta noteikumiem, lai noteiktu vilka saglabāšanas stāvokli (esošo un reālo populācijas līmeni; pašreizējo ģeogrāfisko izplatību, reproduktīvo indeksu u.c.) ir jāņem vērā ziņojumi, kurus dalībvalsts sagatavo reizi sešos gados vai – vajadzības gadījumā – īsākā laikposmā ar tādas zinātniskās komitejas starpniecību, kas izveidota ar Karaļa dekrētu 139/2011, ņemot vērā, ka tā populācijas ir sastopamas dažādās autonomo kopienu teritorijās, un nepieciešamību veikt vietējo populāciju pasākumu vērtējumu “plašākā mērogā” saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas 2019. gada 10. oktobra spriedumu C-674/17 (?)?

<sup>(1)</sup> OV 1992, L 206, 7. lpp.

<sup>(2)</sup> EU:C:2019:851.

**Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 6. jūlijā Slovēnijas Republika iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2022. gada 27. aprīļa spriedumu lietā T-392/20 Petra Flašker/Eiropas Komisija**

**(Lieta C-447/22 P)**

(2022/C 359/55)

Tiesvedības valoda – slovēņu

**Lietas dalībnieki**

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Slovēnijas Republika (pārstāvis: B. Jovin Hrastnik)

Pārējās lietas dalībnieces: Petra Flašker, Eiropas Komisija

**Prasījumi**

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- pilnībā atcelt Vispārējās tiesas spriedumu,
- noraidīt pirmajā instancē celto prasību un
- piespriest prasītajai pirmajā instancē atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Gadījumā, ja Tiesa konstatētu, ka strīds nav izskatāmā stāvoklī, apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdz Tiesu:

- pilnībā atcelt Vispārējās tiesas spriedumu un
- nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā.

**Pamati un galvenie argumenti**

1. Vispārējā tiesa esot kļūdaini piemērojusi tiesības, kļūdaini interpretējot LESD 108. panta 2. un 3. punktu, kā arī Regulas 2015/1589 <sup>(1)</sup> 4. panta 2. un 3. punktu, nepareizi izpratusi paziņota pasākuma iepriekšējās pārbaudes posmā Komisijai esošo pienākumu apjomu un kļūdaini spriedusi, ka pastāv virkne grūtību, ar kurām Komisijai it kā esot bijis jāsaskaras attiecīgo pasākumu izvērtēšanā, proti, saistībā ar pārvaldībā nodotajiem resursiem, kurus valsts aptiekas *Lekarna Ljubljana p.o.* un *Lekarna Ljubljana* bija saņēmušas pēc 1979. gada.
2. Vispārējā tiesa esot kļūdaini piemērojusi tiesības, juridiski kļūdaini kvalificējot faktus un maldīgi secinot, ka – jautājumā par resursiem, kas 1979. gadā ir tikuši nodoti pārvaldībā uzņēmumam *Lekarna Ljubljana p.o.* un kas 1997. gadā ir tikuši nodoti uzņēmumam *Lekarna Ljubljana* – Komisija it kā esot saskārusies ar virkni grūtību, kuru dēļ tai šajā gadījumā esot bijis jāsāk LESD 108. panta 2. punktā paredzētā izmeklēšanas procedūra.
3. Vispārējā tiesa esot kļūdaini piemērojusi tiesības, nepilnīgi pamatojot spriedumu.
4. Vispārējā tiesa esot pārkāpusi procesuālās normas, jo esot ņēmusi vērā prasītājas prasībā izklāstītos vispārīgos apgalvojumus, taču neesot ņēmusi vērā to, ko Komisija ir izklāstījusi savā iebildumu rakstā. Šādi esot pārkāptas Komisijas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu, un tā rezultātā esot aizskartas arī apelācijas sūdzības iesniedzējas intereses.

<sup>(1)</sup> Padomes Regula (ES) 2015/1589 (2015. gada 13. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (Dokuments attiecas uz EEZ) (OV 2015, L 248, 9. lpp.).

**Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 6. jūlijā *Stiftung für Forschung und Lehre (SFL)* iesniedza par Vispārējās tiesas (trešā palāta paplašinātā sastāvā) 2022. gada 1. jūnija spriedumu lietā T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno* un SFL/VNV**

**(Lieta C-448/22 P)**

(2022/C 359/56)

Tiesvedības valoda – spāņu

## **Lietas dalībnieki**

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Stiftung für Forschung und Lehre (SFL)* (pārstāvji: R. Pelayo Jiménez un A. Muñoz Aranguren, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Vienotā noregulējuma valde (VNV), Spānijas Karaliste, Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija, *Banco Santander, SA*, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno*

## **Prasījumi**

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

1. Atcelt Vispārējās tiesas (trešā palāta paplašinātā sastāvā) 2022. gada 1. jūnija spriedumu, kā arī Vienotās noregulējuma valdes izpildsesijas 2017. gada 7. jūnija Lēmumu SRB/EES/2017/08 par noregulējuma shēmas pieņemšanu attiecībā uz *Banco Popular Español S.A.*;
2. Pakārtoti un gadījumā, ja [Tiesa] nolemtu, ka lietas stāvoklis neļauj Tiesai spriest par lietas būtību, atcelt pārsūdzēto spriedumu un nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā taisītu jaunu spriedumu, ņemot vērā Tiesas nolemtu;
3. Katrā ziņā piespriest VNV atlīdzināt šajā apelācijas tiesvedībā radušos tiesāšanās izdevumus, kā arī tiesāšanās izdevumus, kas radušies saistībā ar atcelšanas prasību tiesvedībā Vispārējā tiesā, piespriežot BANCO SANTANDER pašai segt savus tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

## **Pamati un galvenie argumenti**

- Pirmais apelācijas pamats ir balstīts uz to, ka ar pārsūdzēto spriedumu neesot ievērotas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā (Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants), kā arī neesot ievēroti Eiropas Savienības Tiesas Statūtu 21. pants, Vispārējās tiesas Reglamenta 76. panta d) punkts un 103. panta 3. punkts, kā arī neesot ievērota Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūra par taisnīgu tiesu (attiecināmu pierādījumu izmantošana un piekļuve tiesai).
- Otrais apelācijas sūdzības pamats ir pamatots ar to, ka ar Vispārējās tiesas spriedumu esot pārkāptas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā (Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants), kā arī esot pārkāpti Eiropas Savienības Tiesas Statūtu 21. pants un Vispārējās tiesas Reglamenta 103. panta 3. punkts, kā arī esot pārkāpts rūpības princips, ko piemēro vienotajam noregulējuma mehānismam.
- Trešais apelācijas sūdzības pamats attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu neievērošanu VNV lēmumā, kas neesot ticis labots ar pārsūdzēto spriedumu, kā arī uz procesuālo tiesību vienlīdzības principa pārkāpumu (Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. punkts).
- Ceturtais apelācijas pamats attiecas uz to, ka ar pārsūdzēto spriedumu esot pārkāpti Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. pants un 52. pants, kā arī esot veikta Regulas 806/2014 (1) 20. panta 16. punktam pretējā interpretācija.
- Piektais apelācijas sūdzības pamats attiecas uz to, ka esot pārkāpts Regulas 806/2014 18. panta 1. punkta b) apakšpunkts, jo ar pārsūdzēto spriedumu noliegts, ka ar agrinās intervences pasākumiem būtu bijis iespējams novērst *Banco Popular* maksātnespēju, kas nozīmētu Vienotās noregulējuma valdes lēmuma spēkā neesamību.
- Sestais apelācijas sūdzības pamats attiecas uz tiesību kļūdu, nepasludinot par pierādītu *Banco de España* un ECB apstiprinātās ārkārtas likviditātes kredītlīnijas – pietiekamas, lai risinātu *Banco Popular* likviditātes krīzi –, esamību. Regulas 806/2014 ("VNMR") 18. panta 1. punkta pārkāpums.

- Septītais apelācijas sūdzības pamats attiecas uz Regulas 806/2014 20. panta 1. punkta un 20. panta 5. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu, Vispārējās tiesas spriedumā norādot, ka *Deloitte* bija “neatkarīga eksperta” statuss.
- Astotais apelācijas sūdzības pamats attiecas uz to, ka ar pārsūdzēto spriedumu esot pārkāpts Regulas 806/2014 24. pants un Direktīvas 2014/59 <sup>(2)</sup> 39. panta 2. punkta b), d) un f) apakšpunkts, neievērojot pienākumu panākt pēc iespējas augstāku pārdošanas cenu noregulējuma procesā un ievērot vienlīdzības un pārredzamības principus starp ieinteresētajiem solītājiem.

<sup>(1)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp.).

<sup>(2)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvērēšanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV 2014, L 173, 190. lpp.).

---

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 8. jūlijā iesniedza *Landgericht Ravensburg* (Vācija) – VX, AT/*Gemeinde Ummendorf***

**(Lieta C-456/22)**

(2022/C 359/57)

Tiesvedības valoda – vācu

**Iesniedzējtiesa**

*Landgericht Ravensburg*

**Pamatlietas puses**

Prasītāji: VX, AT

Atbildētāja: *Gemeinde Ummendorf*

**Prejudiciālais jautājums**

Vai Regulas (ES) 2016/679 <sup>(1)</sup> 82. panta 1. punktā ietvertais nemateriālā kaitējuma jēdziens ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai konstatētu nemateriālā kaitējuma esamību, ir jākonstatē jūtamas negatīvas sekas un objektīvi saprotams kaitējums personiskajām interesēm, vai arī pietiek ar to, ka datu subjekts īslaicīgi zaudē suverenitāti pār saviem datiem tāpēc, ka personas dati dažas dienas tiek publicēti internetā, kas datu subjektam neradīja nekādas jūtamas vai attiecīgi negatīvas sekas?

<sup>(1)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti, ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV 2016, L 119, 1. lpp.).

---

**Prasība, kas celta 2022. gada 8. jūlijā – Eiropas Komisija/Nīderlandes Karaliste**

**(Lieta C-459/22)**

(2022/C 359/58)

Tiesvedības valoda – holandiešu

**Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Eiropas Komisija (ko pārstāv W. Roels, pārstāvis)

Atbildētāja: Nīderlandes Karaliste

## Prasījumi

Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt, ka Nīderlandes Karaliste, pieņemdamā un atstādama spēkā 1964. gada *Wet op de Loonbelasting* (Algas nodokļa likums) 19.a panta 1. punkta d) apakšpunktā un 19.b panta 1. un 2. punktā, *Uitvoeringsregeling Invorderingswet* (Nodokļu iekasēšanas likuma īstenošanas noteikumi) 40.c pantā, 1965. gada *Uitvoeringsbesluit Loonbelasting* (Algas nodokļa likuma īstenošanas noteikumi) 10.d panta 3. punktā, kā arī *Bijlage IV bij besluit DGB2012/7010M inzake internationale aspecten van pensioenen* (Lēmuma DGB2012/7010M par pensiju starptautiskajiem aspektiem) IV pielikumā ietvertos priekšnosacījumus pensijas kapitāla pārņemšanai, nav izpildījuši savus pienākumus, kas izriet no LESD 45., 65. un 63. panta;
- piespriest Nīderlandes Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

## Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka Nīderlandes tiesību normas attiecībā uz priekšnosacījumiem tāda pensijas kapitāla pārņemšanai, kas uzkrāts tā dēvētajā “otrajā līmenī”, tas ir, papildpensijas uzkrājumā no darba devēja iemaksām, nav saderīgi ar darba ņēmēju pārvietošanās brīvību, pakalpojumu sniegšanas brīvību un kapitāla brīvu apriti. Šie priekšnosacījumi gan vienlīdz attiecoties uz pārņemšanu iekšzemē un pārņemšanu no ārvalstīm, tomēr pensijas kapitāla pārvaldītājiem iekšzemē tos izpildīt esot vieglāk nekā pensijas kapitāla pārvaldītājiem ārvalstīs, kuri attiecīgajā dalībvalstī vēlētos piedāvāt ar pensiju saistītus pakalpojumus tur nodarbinātiem darba ņēmējiem, kuri savu pensijas kapitālu iepriekš uzkrājuši Nīderlandē. Ja tiesiskajā regulējumā minētie priekšnosacījumi nav izpildīti, Nīderlandē uzkrātais pensijas kapitāls tiek pieskaitīts, aprēķinot nodokli.

---

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 11. jūlijā iesniedza *Bundesgerichtshof* (Vācija) – BM/LO**

**(Lieta C-462/22)**

(2022/C 359/59)

Tiesvedības valoda – vācu

## Iesniedzējtiesa

*Bundesgerichtshof*

## Pamatlietas puses

Prasītājs: BM

Atbildētāja: LO

## Prejudiciālie jautājumi

Vai Regula (EK) Nr. 2201/2003 <sup>(1)</sup> 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta piektajā un sestajā ievilkumā minētais viena gada vai sešu mēnešu laikposms attiecībā uz prasītāju sākas tikai brīdī, kad ir reģistrēta viņa pastāvīgā dzīvesvieta dalībvalstī, kuras tiesā ir celta prasība, vai arī pietiek ar to, ka attiecīgā nogaidīšanas laikposma sākumā viņš valstī, kuras tiesā ir celta prasība, sākotnēji ir vienkārši uzturējies un savu pastāvīgo dzīvesvietu tajā viņš reģistrē tikai pēc tam, laikposmā līdz prasības iesniegšanai?

---

<sup>(1)</sup> Padomes Regula (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu (OV 2003, L 338, 1. lpp.).

**Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 26. jūlijā *Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest)* iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta paplašinātā sastāvā) 2022. gada 11. maija spriedumu lietā T-913/16 *Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest)*, *Silvio Berlusconi*/Eiropas Centrālā banka (ECB)**

**(Lieta C-512/22 P)**

(2022/C 359/60)

Tiesvedības valoda – itāļu

## **Lietas dalībnieki**

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest)* (pārstāvji: M. Carpinelli, R. Vaccarella, A. Baldaccini, A. Saccucci, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Centrālā banka, Eiropas Komisija, *Silvio Berlusconi*

## **Prasījumi**

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2022. gada 11. maija spriedumu;
- 2) tā rezultātā atcelt ECB 2016. gada 25. oktobra lēmumu;
- 3) pakārtoti – gadījumā, ja Tiesa uzskatītu, ka tā nespēj šo lietu izskatīt šajā posmā – atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2022. gada 11. maija spriedumu un nodot lietu izskatīšanai citā Vispārējās tiesas palātā;
- 4) piespriest ECB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, t.sk. tos, kas radušies saistībā ar lietas izskatīšanu pirmajā instancē;
- 5) pierādījumu vākšanas ietvaros pēc vajadzības noteikt pienācīgos organizatoriskos pasākumus vai pierādījumu vākšanas līdzekļus, lai iegūtu 2021. gada 16. septembrī mutvārdu paskaidrojumu uzklaušīšanai rīkotās tiesas sēdes protokolu un minētās tiesas sēdes audioierakstu.

## **Pamati un galvenie argumenti**

**Pirmais pamats:** Tiesību kļūda, izvērtējot sekas, kas izriet no apelācijas sūdzības iesniedzēju īstenotās kontroles pār *Banca Mediolanum* – Acīmredzama kļūda vērtējumā un faktu sagrozišana jautājumā par būtiskas līdzdalības iegūšanu – Prettiesiska apstrīdētā lēmuma pamatojuma aizstāšana – Sacikstes principa pārkāpums – Tiesību kļūda būtiskas līdzdalības “iegūšanas” fakta juridiskajā kvalificēšanā saskaņā ar Eiropas Savienības tiesībām un valsts tiesībām – Valsts tiesību nepiemērošana – Lojālas sadarbības principa pārkāpums – Pamatojuma pretrunīgums – Pilnvaru pārsniegšana.

Šis pamats ir sadalīts sešās daļās, kas attiecas uz šādiem jautājumiem:

- A) konstatējums par apelācijas sūdzības iesniedzēju kopīgi īstenoto kontroli pār *Banca Mediolanum* “pirms attiecīgās apvienošanās”, pamatojoties uz akcionāru līgumu ar *Fin. Prog. Italia*: kļūdaini seku vērtējums;
- B) *Silvio Berlusconi* kvalificēšana par būtiskas līdzdalības *Banca Mediolanum* īpašnieku: kļūdaina notikumu secības “*Banca d'Italia* 2014. gada 7. oktobra lēmums” – “apvienošanās” – “*Consiglio di Stato* [Valsts padome] 2016. gada 3. marta spriedums” rekonstrukcija; faktu sagrozišana un acīmredzama tiesību kļūda;
- C) Vispārējās tiesas veiktā apstrīdētā akta autora pamatojuma aizstāšana ar savu pamatojumu: LESD 263. un 264. panta pārkāpums;
- D) būtiskas līdzdalības iegūšanas jēdziena izpratnes jauninājums Savienības tiesību skatījumā: valsts tiesību nepiemērošana;
- E) Vispārējās tiesas veikta Savienības tiesību aktos neparedzētas hipotēzes radīšana;

- F) netiešas būtiskas līdzdalības nošķiršana no tiešas būtiskas līdzdalības: Kapitāla prasību direktīvas (KPD IV) 22. panta un [Testo Unico Bancario (1993. gada 1. septembra Leģislatīvais dekrēts Nr. 385, *Testo unico delle leggi in materia bancaria e creditizia* [Banku un kredītiestāžu jomu regulējošo likumu kopuma]] 22. panta pārkāpums.

**Otrais pamats:** Tiesību kļūdas, atzīstot Direktīvas 2013/36/ES <sup>(1)</sup> likumību – Aktu atpakaļejoša spēka aizlieguma vispārējā principa un tiesiskās noteiktības vispārējā principa pārkāpums – Pamatojuma acīmredzams pretrunīgums.

**Trešais pamats:** Tiesību kļūdas – *Res judicata* spēka principa un tiesiskās noteiktības vispārējā principa pārkāpums – Tiesību uz efektīvas tiesību aizsardzības tiesā pārkāpums (skat. devīto pamatu) – Pamatojuma nenorādīšana.

**Ceturtais pamats:** Tiesību kļūdas attiecībā uz Direktīvu 2013/36/ES transponējošo valsts tiesību aktu piemērošanu – Tiesiskās noteiktības principa pārkāpums – Tāda tiesvedības gaitā notikuša izšķirīga fakta (rehabilitācija), kura rezultātā automātiski tiek atgūta reputācija transponējošo valsts tiesību aktu izpratnē, neņemšana vērā.

Šis pamats ir sadalīts četrās daļās, kas attiecas uz šādiem jautājumiem:

- A) KPD IV 23. panta 1. punkta netransponēšana valsts tiesību sistēmā un līdz ar to Ministrijas dekrēta Nr. 144/1998 prettiesiskums;
- B) KPD IV 23. panta 4. punktā paredzētā (atļaujas saņemšanas vajadzībām iesniedzamo dokumentu) saraksta npublicēšana;
- C) neiespējamība pamatoties uz 2008. gada Pamatnostādnēm;
- D) saņemtais lēmums par *Silvio Berlusconi* rehabilitāciju: tāda tiesvedības gaitā notikuša izšķirīga fakta (rehabilitācija), kura rezultātā automātiski tiek atgūta reputācija transponējošo valsts tiesību aktu izpratnē, neņemšana vērā.

**Piektais pamats:** Tiesību kļūda, interpretējot Direktīvas 2013/36/ES 23. pantu jautājumā par to, cik nozīmīgs ir nosacījums par potenciālā ieguvēja iespējamo ietekmi gadījumā, ja vairs netiek izpildīti valsts tiesību aktos noteiktie nosacījumi par reputāciju.

**Sestais pamats:** Tiesību kļūdas, vērtējot samērīguma principa nozīmīgumu Direktīvas 2013/36/ES piemērošanā saistībā ar apgalvoto automātiskumu, kas izriet no šo direktīvu transponējošajiem valsts tiesību aktiem – Automātiskuma aizliegums – Pamatojuma nenorādīšana vai tā nepietiekamība.

**Septītais pamats:** Tiesību kļūdas, interpretējot un piemērojot Regulas (ES) Nr. 1024/2013 <sup>(2)</sup> 22. panta 2. punktu un Regulas (ES) Nr. 468/2014 <sup>(3)</sup> 32. panta 1. un 5. punktu – Piemērojamo valsts tiesību pārkāpums – Hartas 41. un 47. panta pārkāpums – Pamatojuma acīmredzams neloģiskums un pretrunīgums.

**Astotais pamats:** Apsvērumu iesniegšanai Regulas (ES) Nr. 468/2014 31. panta 3. punktā paredzētā īsā (3 dienu) termiņa prettiesiskums – Hartas 41. panta un ar to saistīto no dalībvalstīm kopīgajām konstitucionālajām tradīcijām izrietošo vispārējo tiesību principu pārkāpums – Pamatojuma pretrunīgums un acīmredzamais neloģiskums – Termiņa neatbilstība saprātīguma un samērīguma kritērijiem un Vispārējās tiesas atteikšanās spriest par šo jautājumu.

**Devītais pamats:** Tiesību kļūdas Vispārējās tiesas Reglamenta 84. panta piemērošanā saistībā ar jauniem pamatiem, kas izvirzīti Tiesas 2018. gada 19. decembra sprieduma rezultātā – Acīmredzama kļūda vērtējumā par “jauna tiesību elementa” esamību, pamatojuma nenorādīšana un tā acīmredzams neloģiskums – Efektīvas tiesību aizsardzības tiesā principa un Hartas 47. panta pārkāpums – Pamatojuma nenorādīšana saistībā ar jauno pamatu neizskatīšanu pēc savas ierosmes.

**Desmitais pamats:** Acīmredzama kļūda vērtējumā par to, vai ir pieņemams prasības pamats attiecībā uz lēmumu par sekmīgu probācijas uzraudzības pabeigšanu sociālajos dienestos – Pamatojuma acīmredzams neloģiskums – Valsts tiesību aktu pārkāpums – Vispārējās tiesas Reglamenta 84. panta pārkāpums – Efektīvas tiesību aizsardzības tiesā principa un Hartas 47. panta pārkāpums – Pamatojuma nenorādīšana saistībā ar šā pamata neizskatīšanu pēc savas ierosmes.

**Vienpadsmitais pamats:** Vispārējās tiesas Reglamenta 85. panta 3. punkta pārkāpums saistībā ar jaunu pierādījumu nepieņemamību – Acīmredzama kļūda vērtējumā par to, cik nozīmīgi minētā nolēmuma vajadzībām ir gan Tiesas 2018. gada 19. decembra spriedums, gan *Corte di Cassazione* [Kasācijas tiesas] Apvienotās palātas spriedums Nr. 10355/2021 – Tāda dokumenta atstāšana bez ievēribas, kurš ir nozīmīgs saistībā ar jaunu pamatu pieņemamību – Tiesību uz aizstāvību un konkrēti Hartas 47. panta pārkāpums.

- (<sup>1</sup>) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV 2013, L 176, 338. lpp.).
- (<sup>2</sup>) Padomes Regula (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV 2013, L 287, 63. lpp.).
- (<sup>3</sup>) Eiropas Centrālās bankas Regula (ES) Nr. 468/2014 (2014. gada 16. aprīlis), ar ko izveido vienotā uzraudzības mehānisma pamatstruktūru Eiropas Centrālās bankas sadarbībai ar nacionālajām kompetentajām un norīkotajām iestādēm (VUM pamatregula) (ECB/2014/17) (OV 2014, L 141, 1. lpp.).

**Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 27. jūlijā *Silvio Berlusconi* iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta paplašinātā sastāvā) 2022. gada 11. maija spriedumu lietā T-913/16 *Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest)*, *Silvio Berlusconi*/Eiropas Centrālā banka (ECB)**

**(Lieta C-513/22 P)**

(2022/C 359/61)

Tiesvedības valoda – itāļu

## Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Silvio Berlusconi* (pārstāvji: A. Di Porto, N. Ghedini, B. Nascimbene, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Centrālā banka, Eiropas Komisija, *Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest)*

## Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi Tiesai ir šādi:

1. atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2022. gada 11. maija spriedumu;
2. tā rezultātā atcelt Eiropas Centrālās bankas 2016. gada 25. oktobra lēmumu;
3. pakārtoti – gadījumā, ja Tiesa uzskatītu, ka tā nespēj šo lietu izskatīt šajā posmā – atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2022. gada 11. maija spriedumu un nodot lietu izskatīšanai citā Vispārējās tiesas palātā;
4. piespriest Eiropas Centrālajai bankai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, t.sk. tos, kas radušies saistībā ar lietas izskatīšanu pirmajā instancē;
5. pierādījumu vākšanas ietvaros:
  - a) noteikt, ka lietas materiāliem ir jāpievieno dokumenti, kurus Vispārējā tiesa bija atzinusi par nepieļaujamiem vai nepieņemamiem; un
  - b) pēc vajadzības noteikt pienācīgos organizatoriskos pasākumus vai pierādījumu vākšanas līdzekļus, lai iegūtu 2021. gada 16. septembrī mutvārdu paskaidrojumu uzklaušanās rīkotās tiesas sēdes protokolu un minētās tiesas sēdes audioierakstu.

### Pamati un galvenie argumenti

**Pirmais pamats:** Tiesību kļūda, izvērtējot sekas, kas izriet no apelācijas sūdzības iesniedzēju īstenotās kontroles pār *Banca Mediolanum* – Acīmredzama kļūda vērtējumā un faktu sagrozišana jautājumā par būtiskas līdzdalības iegūšanu – Prettiesiska apstrīdētā lēmuma pamatojuma aizstāšana – Sacikstes principa pārkāpums – Tiesību kļūda būtiskas līdzdalības “iegūšanas” fakta juridiskajā kvalificēšanā saskaņā ar Eiropas Savienības tiesībām un valsts tiesībām – Valsts tiesību nepiemērošana – Lojālas sadarbības principa pārkāpums – Pamatojuma pretrunīgums – Pilnvaru pārsniegšana.

Šis pamats ir sadalīts sešās daļās, kas attiecas uz šādiem jautājumiem:

- A) konstatējums par *Fininvest* un *Silvio Berlusconi* kopīgi īstenoto kontroli pār *Banca Mediolanum* “pirms attiecīgās apvienošanās”, pamatojoties uz akcionāru līgumu ar *Fin. Prog. Italia*: kļūdaini seku vērtējums;
- B) *S. Berlusconi* kvalificēšana par būtiskas līdzdalības *Banca Mediolanum* īpašnieku: kļūdaina notikumu secības “*Banca d'Italia* 2014. gada 7. oktobra lēmums” – “apvienošanās” – “*Consiglio di Stato* [Valsts padome] 2016. gada 3. marta spriedums” rekonstrukcija; faktu sagrozišana un acīmredzama tiesību kļūda;
- C) Vispārējās tiesas veiktā apstrīdētā akta autora pamatojuma aizstāšana ar savu pamatojumu: LESD 263. un 264. panta pārkāpums;
- D) būtiskas līdzdalības iegūšanas jēdziena izpratnes jauninājums Savienības tiesību skatījumā: valsts tiesību nepiemērošana;
- E) Vispārējās tiesas veikta Savienības tiesību aktos neparedzētas hipotēzes radīšana;
- F) netiešas būtiskas līdzdalības nošķiršana no tiešas būtiskas līdzdalības: Direktīvas 2013/36/ES 22. panta un [*Testo Unico Bancario* (1993. gada 1. septembra Leģislatīvais dekrēts Nr. 385, *Testo unico delle leggi in materia bancaria e creditizia* [Banku un kredītiestāžu jomu regulējošo likumu kopuma]) 22. panta pārkāpums.

**Otrais pamats:** Tiesību kļūdas, atzīstot Direktīvas 2013/36/ES<sup>(1)</sup> likumību – Aktu atpakaļejoša spēka aizlieguma vispārējā principa un tiesiskās noteiktības vispārējā principa pārkāpums – Pamatojuma acīmredzams pretrunīgums.

**Trešais pamats:** Tiesību kļūdas – *Res judicata* spēka principa un tiesiskās noteiktības vispārējā principa pārkāpums – Tiesību uz efektīvas tiesību aizsardzību tiesā pārkāpums (skat. devīto pamatu) – Pamatojuma nenorādīšana.

**Ceturtais pamats:** Tiesību kļūdas attiecībā uz Direktīvu 2013/36/ES transponējošo valsts tiesību aktu piemērošanu – Tiesiskās noteiktības principa pārkāpums – Tāda tiesvedības gaitā notikuša izšķirīga fakta (rehabilitācija), kura rezultātā automātiski tiek atgūta reputācija transponējošo valsts tiesību aktu izpratnē, neņemšana vērā.

Šis pamats ir sadalīts četrās daļās, kas attiecas uz šādiem jautājumiem:

- A) Direktīvas 2013/36/ES 23. panta 1. punkta netransponēšana valsts tiesību sistēmā un līdz ar to Ministrijas dekrēta Nr. 144/1998 prettiesiskums;
- B) Direktīvas 2013/36/ES 23. panta 4. punktā paredzētā (atļaujas saņemšanas vajadzībām iesniedzamo dokumentu) saraksta nepublicēšana;
- C) neiespējamība pamatoties uz 2008. gada Pamatnostādnēm;
- D) saņemtais lēmums par *Silvio Berlusconi* rehabilitāciju: tāda tiesvedības gaitā notikuša izšķirīga fakta (rehabilitācija), kura rezultātā automātiski tiek atgūta reputācija transponējošo valsts tiesību aktu izpratnē, neņemšana vērā.

**Piektais pamats:** Tiesību kļūda, interpretējot Direktīvas 2013/36/ES 23. pantu jautājumā par to, cik nozīmīgs ir nosacījums par potenciālā ieguvēja iespējamo ietekmi gadījumā, ja vairs netiek izpildīti valsts tiesību aktos noteiktie nosacījumi par reputāciju.

**Sestais pamats:** Tiesību kļūdas, vērtējot samērīguma principa nozīmīgumu Direktīvas 2013/36/ES piemērošanā saistībā ar apgalvoto automatiskumu, kas izriet no šo direktīvu transponējošajiem valsts tiesību aktiem – Automatiskuma aizliegums – Pamatojuma nenorādīšana vai tā nepietiekamība.

**Septītais pamats:** Tiesību kļūdas, interpretējot un piemērojot Regulas (ES) Nr. 1024/2013<sup>(2)</sup> 22. panta 2. punktu un Regulas (ES) Nr. 468/2014<sup>(3)</sup> 32. panta 1. un 5. punktu – Piemērojamo valsts tiesību pārkāpums – Hartas 41. un 47. panta pārkāpums – Pamatojuma acīmredzams neloģiskums un pretrunīgums.

**Astotais pamats:** Apsvērumu iesniegšanai Regulas (ES) Nr. 468/2014 31. panta 3. punktā paredzētā īsā (3 dienu) termiņa prettiesiskums – Hartas 41. panta un ar to saistīto no dalībvalstīm kopīgajām konstitucionālajām tradīcijām izrietošo vispārējo tiesību principu pārkāpums – Pamatojuma pretrunīgums un acīmredzamais neloģiskums – Termiņa neatbilstība saprātīguma un samērīguma kritērijiem un Vispārējās tiesas atteikšanās priest par šo jautājumu.

**Devītais pamats:** Tiesību kļūdas Vispārējās tiesas Reglamenta 84. panta piemērošanā saistībā ar jauniem pamatiem, kas izvirzīti Tiesas 2018. gada 19. decembra sprieduma rezultātā – Acīmredzama kļūda vērtējumā par “jauna tiesību elementa” esamību, pamatojuma nenorādīšana vai tā acīmredzams neloģiskums – Efektīvas tiesību aizsardzības tiesā principa un Hartas 47. panta pārkāpums – Pamatojuma nenorādīšana saistībā ar jauno pamatu neizskatīšanu pēc savas ierosmes.

**Desmitais pamats:** Acīmredzama kļūda vērtējumā par to, vai ir pieņemams prasības pamats attiecībā uz lēmumu par sekmīgu probācijas uzraudzības pabeigšanu sociālajos dienestos – Pamatojuma acīmredzams neloģiskums – Valsts tiesību aktu pārkāpums – Vispārējās tiesas Reglamenta 84. panta pārkāpums – Efektīvas tiesību aizsardzības tiesā principa un Hartas 47. panta pārkāpums – Pamatojuma nenorādīšana saistībā ar šā pamata neizskatīšanu pēc savas ierosmes.

**Vienpadsmitais pamats:** Vispārējās tiesas Reglamenta 85. panta 3. punkta pārkāpums saistībā ar jaunu pierādījumu nepieņemamību – Pamatojuma nenorādīšana vai nepietiekamība jautājumā par kavējuma attaisnojumu – Acīmredzama kļūda vērtējumā par to, cik nozīmīgi minētā nolēmuma vajadzībām ir gan ar Eiropas Cilvēktiesību tiesā celtajām prasībām saistītie dokumenti, gan Tiesas 2018. gada 19. decembra spriedums, gan *Corte di Cassazione* [Kasācijas tiesas] Apvienotās palātas spriedums Nr. 10355/2021 – Tāda dokumenta atstāšana bez ievēribas, kurš ir nozīmīgs saistībā ar jaunu pamatu pieņemamību – Tiesību uz aizstāvību un konkrēti Hartas 47. panta pārkāpums.

(<sup>1</sup>) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV 2013, L 176, 338. lpp.).

(<sup>2</sup>) Padomes Regula (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV 2013, L 287, 63. lpp.).

(<sup>3</sup>) Eiropas Centrālās bankas Regula (ES) Nr. 468/2014 (2014. gada 16. aprīlis), ar ko izveido vienotā uzraudzības mehānisma pamatstruktūru Eiropas Centrālās bankas sadarbībai ar nacionālajām kompetentajām un norīkotajām iestādēm (VUM pamatregula) (ECB/2014/17) (OV 2014, L 141, 1. lpp.).

**Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 29. jūlijā *Tirrenia di navigazione SpA* iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2022. gada 18. maija spriedumu lietā T-593/20 *Tirrenia di navigazione SpA*/Eiropas Komisija**

**(Lieta C-514/22 P)**

(2022/C 359/62)

Tiesvedības valoda – itāļu

## Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Tirrenia di navigazione SpA* (pārstāvji: B. Nascimbene, F. Rossi Dal Pozzo un A. Moriconi, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

## Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

1. atcelt Vispārējās tiesas 2022. gada 18. maija spriedumu lietā T-593/20;
2. atzīt, ka Komisijas Lēmums (ES) 2020/1412 (2020. gada 2. marts), galvenokārt tā 2., 3. un 4. pants un, pakārtoti, 6. un 7. pants, kuros ir noteikts atgūt iespējamo atbalstu, atzīstot šo atgūšanu par tūlītēju un spēkā esošu, nav spēkā;
3. pakārtoti iepriekšējam: nosūtīt lietu izskatīšanai citai Vispārējās tiesas palātai;
4. piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

## Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja pārsūdz Vispārējās tiesas spriedumu lietā T-593/20 *Tirrenia di navigazione SpA*/Komisija, ar ko ir noraidīta prasība atcelt Lēmumu (ES) 2020/1412 (2020. gada 2. marts), it īpaši tā 2., 3. un 4. pantu un, pakārtoti, 6. un 7. pantu, kurā Komisija secināja, ka daži pasākumi, kas attiecas uz apelācijas sūdzības iesniedzēju, ir uzskatāmi par nelikumīgu un nesaderīgu valsts atbalstu.

Ar pirmo apelācijas sūdzības pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda uz LESD 107. panta 1. punkta un 108. panta 2. punkta, kā arī 2004. gada Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu pārkāpumu.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu un tās nolēmumā neesot norādīts pamatojums, ciktāl ir apgalvots, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja nav nodrošinājusi 2004. gada Pamatnostādņu 25. panta c) punktā paredzēto nosacījumu izpildi.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja tieši pretēji apgalvo, ka Itālijas valdība esot a) pienācīgi informējusi Komisiju par filiāles privatizācijas plānu; b) apstiprinājusi nodomu atmaksāt atbalstu glābšanai pirms sešu mēnešu termiņa beigām, izmantojot ieņēmumus no privatizācijas; c) publicējusi likvidācijas plānu savā vietnē. Tādējādi Komisijai esot sniegusi iespēju zināt visu par tās plāniem likvidācijas plāna ietvaros veikt privatizāciju un pēc tam atmaksāt glābšanai paredzēto atbalstu.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka formālā pieeja, ko izmantojusi Komisija un kam piekrita Vispārējā tiesa, esot pretrunā Pamattiesību hartas 41. pantā noteiktajam labas pārvaldības principam, kā arī lietderīgas iedarbības principam.

Ar otro apelācijas sūdzības pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda uz LESD 107. panta 1. punkta un 108. panta 2. punkta pārkāpumu, atsaucoties uz atbrīvojumiem no dažu nodokļu samaksas.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu un tās nolēmumā neesot norādīts pamatojums, ciktāl attiecībā uz “netiešajiem nodokļiem” tā par pamatu uzskata iebildi par nepieņemamību, ko Komisija ir izvirzījusi savā pretpasībā.

Vispārējā tiesa turklāt esot pieļāvusi tiesību kļūdu, novērtējot LESD 107. panta 1. punkta piemērojamību pasākumam, kurā tiek vainota apelācijas sūdzības iesniedzēja un kura priekšmets ir atbrīvojums no dažiem nodokļiem, un Vispārējās tiesas vērtējumos šajā ziņā neesot norādīts pamatojums.

Šāds atbrīvojums no uzņēmumu ienākuma nodokļa faktiski esot radikāli atkarīgs no nākotnes un nenoteiktiem notikumiem, kas līdz šim nav ļāvuši apelācijas sūdzības iesniedzējai rasties nekādām priekšrocībām un kas, kā tas ir atzīts lēmumā, rada tikai iespējamību, ka šāda priekšrocība varētu rasties nākotnē.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja turklāt uzskata, ka ne vien nepastāvēt priekšrocība, bet trūkstot arī citu elementu, kas veido atbalsta jēdzienu: nav pasākuma ietekmes uz Savienības iekšējo tirdzniecību un konkurences izkropļošanas.

Tādējādi minētais atbrīvojums pārsniedz valsts atbalsta jēdzienu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē un līdz ar to nav valsts atbalsts.

Ar trešo apelācijas sūdzības pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda uz tiesiskās noteiktības un labas pārvaldības principa pārkāpumu saistībā ar tiesvedības ilgumu, kā arī tiesiskās palāpības aizsardzības principa un samērīguma principa pārkāpumu.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu un tās nolēmumā neesot norādīts pamatojums, ciktāl tā apgalvo, ka procedūra, kurā tika pieņemts Lēmums (ES) 2020/1412, kopumā nebija pārmērīgi ilga un ka tādējādi nav pārkāpts tiesiskās noteiktības, labas pārvaldības un samērīguma princips. Atsaucoties uz samērīguma principa pārkāpumu, Vispārējā tiesa par pamatotu atzīst iebildi par nepieņemamību, ko Komisija ir izvirzījusi savā pretpasākumā, un, tādējādi rīkojoties, pieļauj tiesību kļūdu.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja arī apgalvo, ka Lēmumā (ES) 2020/1412 saskaņā ar tiesiskās palāvēības principu un ievērojot Pamattiesību hartas 16. un 17. pantu nevarēja noteikt to atbalsta pasākumu atgūšanu, kuros tiek vainota *Tirrenia*, kam piemēro ārkārtas administratīvo procedūru.

Tā kā Vispārējā tiesa nav atzinusi, ka Komisija ir pārkāpusi iepriekš minētos vispārējos principus, kā arī Pamattiesību hartu, tā – kā to uzskata apelācijas sūdzības iesniedzēja – esot pieļāvusi tiesību kļūdu.

Ar ceturto apelācijas sūdzības pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka Vispārējā tiesa izmeklēšanas lietas materiālos neesot iekļāvusi kādu pierādījumu elementu.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka neesot varējusi lietas materiālos Vispārējās tiesas Reglamenta 85. panta 3. punkta izpratnē iekļaut Komisijas 2021. gada 30. septembra lēmumu par pasākumiem SA.32014, SA.32015, SA.32016 (2011/C) (ex 2011/NN), ko Itālija un Sardinijas reģions ir veikuši par labu *Saremar* (C(2021) 6990 *final*), kuru pēc pieteikuma piekļūt dokumentiem iesniegšanas apelācijas sūdzības iesniedzēja esot saņēmusi no Komisijas.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata – ņemot vērā lēmuma *Saremar* atbilstību, šāda pierādījuma elementa neiekļaušana lietas materiālos, padara Vispārējās tiesas spriedumu kļūdainu gan tāpēc, ka ir pārkāpts Vispārējās tiesas Reglaments un pienākums norādīt pamatojumu, kas ir ikvienai ES iestādei, gan tāpēc, ka acīmredzami ir pārkāptas apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesības uz aizstāvību.

---

**Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 29. jūlijā *Tirrenia di navigazione SpA* iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2022. gada 18. maija spriedumu lietā T-601/20 *Tirrenia di navigazione SpA*/Eiropas Komisija**

**(Lieta C-515/22 P)**

(2022/C 359/63)

Tiesvedības valoda – itāļu

### **Lietas dalībnieki**

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Tirrenia di navigazione SpA* (pārstāvji: B. Nascimbene, F. Rossi Dal Pozzo un A. Moriconi, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

### **Prasījumi**

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

1. atcelt Vispārējās tiesas 2022. gada 18. maija spriedumu lietā T-601/20;
2. atzīt, ka Komisijas Lēmums (ES) 2020/1411 (2020. gada 2. marts), konkrēti tā 1. panta 3. punkts, kā arī tā 2. pants nav spēkā;
3. pakārtoti iepriekšējam: nosūtīt lietu izskatīšanai citai Vispārējās tiesas palātai;
4. piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

### **Pamati un galvenie argumenti**

Apelācijas sūdzības iesniedzēja pārsūdz Vispārējās tiesas 2022. gada 18. maija spriedumu lietā T-601/20 *Tirrenia di navigazione SpA*/Komisija, ar ko ir noraidīta prasība atcelt Lēmumu (ES) 2020/1411 (2020. gada 2. marts), konkrēti tā 1. panta 3. punktu, kā arī 2. pantu, ar ko Komisija par “nesaderīgu ar iekšējo tirgu [atzina] atbalstu, kurš *Adriatica* piešķirts laikposmā no 1992. gada janvāra līdz 1994. gada jūlijam saistībā ar savienojumu *Brindisi/Corfu/Igoumenitsa/Patrasso*” un kurš “tika nelikumīgi īstenots, pārkāpjot [LESD] 108. panta 3. punktu”.

Ar pirmo apelācijas sūdzības pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda uz procesuālu pārkāpumu saistībā ar noilguma termiņu procentu piedzišanai par atbalstu, kas ir atzīts par nelikumīgu un nesaderīgu.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka Vispārējā tiesa vairākkārt esot kļūdījies: a) atzīdama, ka attiecībā uz konkrētu pārmēģumu par procentu nepiedzišanu attiecībā uz laikposmu no 2007. gada 1. janvāra līdz 2007. gada 26. martam nav beidzies desmit gadu noilguma termiņš; b) apgalvodama, ka pārmēģuma neizvirzīšanu par šādu pārkāpumu, kas izpaudās kā acīmredzams sacīkstes principa un tādējādi tiesību uz aizstāvību pārkāpums, apelācijas sūdzības iesniedzēja nevar kritizēt, ciktāl runa ir par ieinteresēto dalībvalsti.

Ar otro apelācijas sūdzības pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda uz to, ka atbalsts kļūdaini kvalificēts par jaunu atbalstu, uz tā lēmuma prettiesiskumu, ar ko valsts atbalsts ir atzīts par jaunu un nesaderīgu, kā arī uz pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi un samērīguma principa pārkāpumu.

Vispārējā tiesa neesot pierādījusi, kādā veidā Komisija ar Lēmumu (ES) 2020/1411 (2020. gada 2. marts) ir novērsusi trūkumu, kas ar Vispārējās tiesas 2009. gada 4. marta spriedumu apvienotajās lietās T-265/04, T-292/04 un T-504/04 ir konstatēts attiecībā uz 2004. gada Lēmumu (2005/163/EK).

Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu, atzīdama, ka Komisija ir novērsusi pamatojuma nenorādīšanu, kas konstatēta 2009. gadā, un ar Lēmumu (ES) 2020/1411 esot pierādījusi, ka dotācijas attiecībā uz SPS, kas piešķirtas *Adriatica*, ir jauns atbalsts.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu un tās nolēmumā neesot norādīts pamatojums, ciktāl tā norāda, ka dotācijas attiecībā uz SPS, kas piešķirtas *Adriatica* par laikposmu no 1992. gada janvāra līdz 1994. gada jūlijam saistībā ar savienojumu *Brindisi/Corfu/Igoumenitsa/Patrasso*, Komisija ir pareizi kvalificējusi kā nesaderīgas ar iekšējo tirgu.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Vispārējai tiesai noteikti esot bijis jāpārbauda, vai Komisija Lēmumā (ES) 2020/1411 a) konkrēti ir definējusi situāciju tirgū; b) pareizi ir salīdzinājusi atbalsta pasākuma priekšmetu un vienošanās priekšmetu; c) pareizi ir paskaidrojusi, kādā veidā atbalsta pasākuma radītais konkurences izkropļojums ir ticis paplašināts vienlaicīgi ar šādu pasākumu (kas citādi ir atzīts par saderīgu) un dalību kartelī, un tādējādi d) ir pamatojusi cēloņsakarību un sekas saistībā ar attiecīgajiem šķēršļiem tirdzniecībai Kopienas iekšienē.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja turklāt norāda, ka Vispārējās tiesas izdarītie secinājumi esot pretrunā vispārējam samērīguma principam.

Ar trešo apelācijas sūdzības pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda uz tiesiskās noteiktības un labas pārvaldības principa pārkāpumu saistībā ar tiesvedības ilgumu, kā arī uz tiesiskās palāvēības aizsardzības principa un samērīguma principa pārkāpumu.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu un tās nolēmumā neesot norādīts pamatojums, ciktāl tā apgalvo, ka procedūra, kurā tika pieņemts Lēmums (ES) 2020/1411 (2020. gada 2. marts), kopumā nebija pārmērīgi ilga un ka tādējādi nav pārkāpts tiesiskās noteiktības, labas pārvaldības un samērīguma princips.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja turklāt saskaņā ar tiesiskās palāvēības principu un ievērojot Pamattiesību hartas 16. un 17. pantu apgalvo, ka ar Lēmumu (ES) 2020/1411 (2020. gada 2. marts) nevarēja noteikt atbalsta atgūšanu.

Tā kā Vispārējā tiesa nav atzinusi, ka Komisija ir pārkāpusi iepriekš minētos vispārējos principus, kā arī Pamattiesību hartu, apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka tā esot pieļāvusi tiesību kļūdu.

Ar ceturto apelācijas sūdzības pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka Vispārējā tiesa izmeklēšanas lietas materiālos nav iekļāvusi kādu pierādījumu elementu.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka tā neesot varējusi lietas materiālos Vispārējās tiesas Reglamenta 85. panta 3. punkta izpratnē iekļaut Komisijas 2021. gada 30. septembra Lēmumu par pasākumiem SA.32014, SA.32015, SA.32016 (2011/C) (ex 2011/NN), ko Itālija un Sardīnijas reģions ir veikuši par labu *Saremar* (C(2021) 6990 final), kuru pēc pieteikuma pieklūt dokumentiem iesniegšanas apelācijas sūdzības iesniedzēja ir saņēmusi no Komisijas.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata – ņemot vērā lēmuma *Saremar* atbilstību, šāda pierādījuma elementa neiekļaušana lietas materiālos padara Vispārējās tiesas spriedumu kļūdainu gan tāpēc, ka ir pārkāpts Vispārējās tiesas Reglaments un pienākums norādīt pamatojumu, kas ir ikvienai ES iestādei, gan tāpēc, ka acīmredzami ir pārkāptas apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesības uz aizstāvību.

---

**Tiesas priekšsēdētāja 2022. gada 8. aprīļa rīkojums (*Tribunal Superior de Justicia de Cataluña* (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – IP/*Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña* (TEAR de Cataluña)**

**(Lieta C-330/20) <sup>(1)</sup>**

(2022/C 359/64)

Tiesvedības valoda – spāņu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

---

<sup>(1)</sup> OV C 359, 26.10.2020.

---

**Tiesas priekšsēdētāja 2022. gada 8. aprīļa rīkojums (*Tribunal Superior de Justicia de Cataluña* (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – CZ/*Tribunal Económico-Administrativo Regional de Catalunya* (TEAR de Catalunya)**

**(Lieta C-366/20) <sup>(1)</sup>**

(2022/C 359/65)

Tiesvedības valoda – spāņu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

---

<sup>(1)</sup> OV C 359, 26.10.2020.

---

**Tiesas priekšsēdētāja 2022. gada 24. marta rīkojums (*Sofijski gradski sad* (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – EUROBANK BULGARIA/NI, RZ, DMD DEVELOPMENTS**

**(Lieta C-445/21) <sup>(1)</sup>**

(2022/C 359/66)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

---

<sup>(1)</sup> OV C 412, 11.10.2021.

---

**Tiesas priekšsēdētāja 2022. gada 31. marta rīkojums (*Landesgericht Korneuburg* (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Laudamotion GmbH*/TG, QN, *AirHelp Germany GmbH***

**(Lieta C-517/21) <sup>(1)</sup>**

(2022/C 359/67)

Tiesvedības valoda – vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

---

<sup>(1)</sup> OV C 471, 22.11.2021.

**Tiesas priekšsēdētāja 2022. gada 15. marta rīkojums (*Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch* (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *G/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid***

**(Lieta C-614/21) <sup>(1)</sup>**

(2022/C 359/68)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

---

<sup>(1)</sup> OV C 2, 3.1.2022.

---

**Tiesas priekšsēdētāja 2022. gada 30. marta rīkojums (*Oberster Gerichtshof* (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *YV/Stadtverkehr Lindau (B) GmbH***

**(Lieta C-685/21) <sup>(1)</sup>**

(2022/C 359/69)

Tiesvedības valoda – vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

---

<sup>(1)</sup> OV C 84, 21.2.2022.

---

**Tiesas priekšsēdētāja 2022. gada 7. aprīļa rīkojums (*Curtea de Apel Pitești* (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Tiesvedība, ko sācis MK**

**(Lieta C-709/21) <sup>(1)</sup>**

(2022/C 359/70)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

---

<sup>(1)</sup> OV C 51, 31.1.2022.

---

**Tiesas priekšsēdētāja 2022. gada 29. marta rīkojums (*Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich* (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Provident Polska S.A./VF***

**(Lieta C-717/21) <sup>(1)</sup>**

(2022/C 359/71)

Tiesvedības valoda – poļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

---

<sup>(1)</sup> OV C 128, 21.3.2022.

---

# VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2022. gada 13. jūlija spriedums – AI u.c./ECDC

(Lieta T-864/19) <sup>(1)</sup>

*(Civildienests – ECDC personāls – Psiholoģiska vardarbība – Lūgums sniegt palīdzību – Iepriekšēji brīdinājumi – Pamattiesību hartas 31. pants – Civildienesta noteikumu 24. pants – Pienākuma sniegt palīdzību apjoms – Rūpības pienākums – Izmeklēšanas uzsākšana – Saprātīgs termiņš – Atbildība – Prettiesiskums)*

(2022/C 359/72)

Tiesvedības valoda – angļu

## Lietas dalībnieki

Prasītāji: AI, HV, HW, HY (pārstāves: L. Levi un A. Champetier, advokātes)

Atbildētājs: Eiropas Slimību profilakses un kontroles centrs (pārstāvji: J. Mannheim, pārstāvis, kam palīdz D. Waelbroeck un A. Duron, advokāti)

## Priekšmets

Ar prasību, kas pamatota ar LESD 270. pantu un kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegta 2019. gada 17. decembrī, prasītāji lūdz atlīdzināt kaitējumu, kas viņiem esot nodarīts galvenokārt tādēļ, ka Eiropas Slimību profilakses un kontroles centrs (ECDC) nav sniedzis atbilstošu atbildi saistībā ar A (nodaļas vadītājs) rīcību attiecībā pret viņiem laikā no 2012. līdz 2018. gadam, ko viņi uzskata par psiholoģisko vardarbību.

## Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

<sup>(1)</sup> OV C 61, 24.2.2020.

Vispārējās tiesas 2022. gada 13. jūlija spriedums – JC/EUCAP Somalia

(Lieta T-165/20) <sup>(1)</sup>

*(Šķīrējklauzula – EUCAP Somalia starptautiskais līgumdarbinieks – Misija kopējās ārpolitikas un drošības politikas jomā – Uz noteiktu laiku noslēgta darba līguma izbeigšana pārbaudes laikā – Paziņošana par līguma izbeigšanu ar ierakstītu vēstuli ar paziņojumu par saņemšanu – Nosūtīšana uz nepilnīgu adresi – Termiņa, kas noteikts iekšējai pārsūdzībai pirms vērsšanās tiesā, sākums – Piemērojamo tiesību noteikšana – Valsts darba tiesību imperatīvās normas – Pārbaudes laika klauzulas spēkā neesamība – Uzteikuma nepienācīga paziņošana – Kompensācija par uzteikumu – Atalgojuma izmaksa ar atpakaļejošu datumu – Pretprasība)*

(2022/C 359/73)

Tiesvedības valoda – angļu

## Lietas dalībnieki

Prasītājs: JC (pārstāve: A. Van Himst, avocate)

Atbildētāja: EUCAP Somalia (pārstāve: E. Raoult, avocate)

**Priekšmets**

Ar savu prasību, kas celta, pamatojoties uz LESD 272. pantu, prasītājs lūdz, pirmkārt, atzīt par spēkā neesošu 2019. gada 4. novembra vēstuli un 2019. gada 3. decembra vēstuli, ar kurām EUCAP Somalia viņam paziņoja savu lēmumu izbeigt viņa darba līgumu, kā arī vajadzības gadījumā 2020. gada 24. janvāra lēmumu, ar kuru tā ir noraidījusi viņa iekšējo nedisciplināro pārsūdzību par lēmumu izbeigt viņa darba līgumu, kas paziņots ar 2019. gada 3. decembra vēstuli, un, otrkārt, piespriest EUCAP Somalia ar atpakaļejošu spēku izmaksāt viņam atalgojumu līdz dienai, kad ir galīgi, pienācīgi un likumīgi izbeigtas to darba līgumattiecības.

**Rezolutīvā daļa**

- 1) 2019. gada 4. novembra vēstulē ietvertā uzteikuma paziņošana nav spēkā.
- 2) Līguma, kas 2019. gada 21. augustā noslēgts starp EUCAP Somalia un JC, izbeigšana ir pienācīga, derīga un saistoša JC 2019. gada 5. decembrī, un iegūst galīgu spēku vienu mēnesi ilgā uzteikuma beigās, sākot ar 2019. gada 9. decembri, saskaņā ar šī līguma 18.1. pantu.
- 3) EUCAP Somalia izmaksā JC, pirmkārt, summu, kas atbilst viņa atalgojumam, kāds noteikts minētā līguma 12.2. pantā – izņemot līguma 15. pantā paredzēto dienas naudu – par laikposmu no 2019. gada 26. novembra līdz 8. decembrim ieskaitot, un, otrkārt, summu, kas atbilst kompensācijai par uzteikumu par vienu mēnesi un ir vienāda ar šo atalgojumu, par laikposmu no 2019. gada 9. decembra līdz 2020. gada 9. janvārim, pieskaitot šīm summām likumiskos procentus saskaņā ar Beļģijas tiesībām.
- 4) Prasību pārējā daļā noraidīt.
- 5) EUCAP Somalia pretprasību noraidīt.
- 6) EUCAP Somalia atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(<sup>1</sup>) OV C 9, 11.1.2021.

**Vispārējās tiesas 2022. gada 13. jūlija spriedums – JF/EUCAP Somalia**

(Lieta T-194/20) (<sup>1</sup>)

*(Šķēršļklauzula – EUCAP Somalia starptautiskais līgumdarbinieks – Misija Kopējās ārpolitikas un drošības politikas jomā – Darba līguma nepagarināšana sakarā ar Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības – Tiesības tikt uzklausītam – Vienlīdzīga attieksme – Nediskriminācija pilsonības dēļ – Līgumā par Apvienotās Karalistes izstāšanos no Savienības paredzētais pārejas periods – Atcelšanas prasība – Prasība par zaudējumu atlīdzību – Akti, kas nav nodalāmi no līguma – Nepieņemamība)*

(2022/C 359/74)

Tiesvedības valoda – angļu

**Lietas dalībnieki**

Prasītājs: JF (pārstāve: A. Kunst, avocate)

Atbildētāja: EUCAP Somalia (pārstāve: E. Raoult, avocate)

**Priekšmets**

Ar savu prasību prasītājs JF galvenokārt lūdz, pirmkārt, pamatojoties uz LESD 263. pantu, atcelt EUCAP Somalia 2020. gada 18. janvāra paziņojumu un 2020. gada 29. janvāra vēstuli, ar kuriem tā nolēma nepagarināt viņa darba līgumu un, otrkārt, pamatojoties uz LESD 268. pantu, atlīdzināt zaudējumus, kas viņam esot nodarīti ar šiem aktiem, un, pakārtoti, pamatojoties uz LESD 272. pantu, atzīt apstrīdētos aktus par prettiesiskiem, kā arī atlīdzināt zaudējumus, kas viņam esot nodarīti ar šiem aktiem.

**Rezolutīvā daļa**

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) JF atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(<sup>1</sup>) OV C 201, 15.6.2020.

**Vispārējās tiesas 2022. gada 13. jūlija spriedums – VeriGraft/Eismea**

(Lieta T-457/20) (<sup>1</sup>)

(Šķīrējklauzula – Pētniecības un inovācijas pamatprogramma “Apvārsnis 2020” (2014. – 2020. gads) – Dotāciju nolīgums “Personalized Tissue-Engineered Veins as a first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency – P-TEV” – Neieplānotas apakšuzņēmuma līgumu izmaksas – Vienkāršotā apstiprināšanas procedūra – Periodiskajos tehniskajos pārskatos minētie apakšuzņēmuma līgumi – Apstiprināti periodiskie tehniskie pārskati – Attiecināmās izmaksas)

(2022/C 359/75)

Tiesvedības valoda – angļu

**Lietas dalībnieki**

Prasītāja: VeriGraft AB (Gēteborga, Zviedrija) (pārstāves: P. Hansson un M. Persson, advokātes)

Atbildētāja: Eiropas Inovācijas padomes un MVU izpildaģentūra (pārstāvji: A. Galea, pārstāve, kurai palīdz D. Waelbroeck un A. Duron, advokāti)

**Priekšmets**

Ar prasību, kas pamatota ar LESD 272. pantu, lūdz, pirmkārt, atzīt, ka Mazo un vidējo uzņēmumu izpildaģentūras (EASME) noraidītās apakšuzņēmuma līgumu izmaksas ir attiecināmās izmaksas saskaņā ar dotāciju nolīgumu par projektu “Personalizētas vēnas, kas iegūtas cilvēka audu inženierijas ceļā, kā pirmais līdzeklis pacientu ar hronisku vēnu mazspēju ārstēšanai – P-TEV” (*Personalized Tissue-Engineered Veins as the first cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency-P-TEV*) ar atsauci numuru 778620, otrkārt, ka EASME izdots paziņojums par parādu Nr. 3242004635 par summu 106 928,74 EUR apmērā ir nepamatots un, treškārt, ka arī 109 230,19 EUR atgūšana no garantiju fonda, kas izveidots ar dotāciju nolīgumu, ir nepamatota.

**Rezolutīvā daļa**

- 1) Apmierināt VeriGraft AB prasījumu konstatēt, ka Mazo un vidējo uzņēmumu izpildaģentūras noraidītās apakšuzņēmuma līgumu izmaksas 258 588,80 EUR apmērā ir attiecināmās izmaksas, pamatojoties uz dotāciju nolīgumu “Personalized Tissue-Engineered Veins as a first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency-P-TEV” ar atsauci numuru 778620.
- 2) Apmierināt VeriGraft prasījumu konstatēt, ka Mazo un vidējo uzņēmumu izpildaģentūras izdots paziņojums par parādu Nr. 3242004635 par summu 106 928,74 EUR ir nepamatots.
- 3) Apmierināt VeriGraft prasījumu konstatēt, ka summas 109 230,19 EUR apmērā atgūšana no garantiju fonda, kas izveidots atbilstoši dotāciju nolīgumam “Personalized Tissue-Engineered Veins as a first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency-P-TEV” ar atsauci numuru 778620, nav pamatota.

4) Eiropas Inovācijas padomes un MVU izpildaģentūra (Eisma) atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

<sup>(1)</sup> OV C 297, 7.9.2020.

---

**Vispārējās tiesas 2022. gada 13. jūlija spriedums – Delifruit/Komisija**

**(Lieta T-629/20) <sup>(1)</sup>**

**(Augu aizsardzības līdzekļi – Darbīgā viela hlorpirifoss – Hlorpirifosa maksimālā atlieku līmeņa noteikšana banānos vai uz tiem – Regula (EK) Nr. 396/2005 – Pieejamās zinātniskās un tehniskās zināšanas – Citi vērā ņemami faktori)**

(2022/C 359/76)

Tiesvedības valoda – angļu

**Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Delifruit, SA (Gvajakila, Ekvadora) (pārstāvji: K. Van Maldegem, P. Sellar un S. Abdel-Qader, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: F. Castilla Contreras, A. Dawes un A. ter Haar)

**Priekšmets**

Ar savu prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja Delifruit, SA lūdz daļēji atcelt Komisijas Regulu (ES) 2020/1085 (2020. gada 23. jūlijs), ar ko attiecībā uz hlorpirifosa un hlorpirifosmetila maksimālajiem atlieku līmeņiem noteiktos produktos vai uz tiem groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 396/2005 II un V pielikumu (OV 2020, L 239, 7. lpp.; labojums – OV 2020, L 245, 32. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrīdētā regula”), ciktāl tajā noteikts hlorpirifosa maksimālais atlieku līmenis (turpmāk tekstā – “MAL”) 0,01 mg/kg banānos vai uz tiem.

**Rezolutīvā daļa**

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Delifruit, SA atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

<sup>(1)</sup> OV C 433, 14.12.2020.

---

**Vispārējās tiesas 2022. gada 13. jūlija spriedums – Standard International Management/EUIPO – Asia Standard Management Services (“The Standard”)**

**(Lieta T-768/20) <sup>(1)</sup>**

**(Eiropas Savienības preču zīme – Atcelšanas process – Eiropas Savienības grafiska preču zīme “The Standard” – Atzīšana par atceltu – Preču zīmes izmantošanas vieta – Reklāma un pārdošanas piedāvājumi, kas paredzēti Savienības patērētājiem – Regulas (ES) 2017/1001 58. pants 1. punkta a) apakšpunkts)**

(2022/C 359/77)

Tiesvedības valoda – angļu

**Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Standard International Management LLC (Ņujorka, Ņujorka, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: M. Edenborough, QC, S. Wickenden, barrister, un M. Maier, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: D. Gāja)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Asia Standard Management Services Ltd (Honkonga, Ķīna)

### Priekšmets

Ar savu prasību, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja lūdz atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas piektās padomes 2020. gada 27. novembra lēmumu lietā R 828/2020-5.

### Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas piektās padomes 2020. gada 27. novembra lēmumu lietā R 828/2020-5, ciktāl tas attiecas uz 38., 39., 41., 43. un 44. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem.
- 2) EUIPO sedz savus, kā arī atlīdzina Standard International Management LLC tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas radušies procesā Apelācijas padomē.

<sup>(1)</sup> OV C 62, 22.2.2021.

### Vispārējās tiesas 2022. gada 13. jūlija spriedums – Gugler France/EUIPO – Gugler (“GUGLER”)

(Lieta T-147/21)) <sup>(1)</sup>

*(Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Eiropas Savienības grafiska preču zīme “GUGLER” – Absolūts spēkā neesamības pamats – Ļaunticības neesamība – Regulas (EK) Nr. 40/94 51. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 59. panta 1. punkta b) apakšpunkts))*

(2022/C 359/78)

Tiesvedības valoda – angļu

### Lietas dalībnieki

Prasītāja: Gugler France (Auxons, Francija) (pārstāve: A. Grolée, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāve: J. Crespo Carrillo)

Otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Alexander Gugler (Maxdorf, Vācija) (pārstāve: M.-C. Simon, advokāte)

### Priekšmets

Ar prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja lūdz atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas piektās padomes 2020. gada 9. decembra lēmumu lietā R 893/2020-5.

### Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Gugler France atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

<sup>(1)</sup> OV C 163, 3.5.2021.

**Vispārējās tiesas 2022. gada 13. jūlija spriedums – CCTY Bearing Company/EUIPO – CCVI International (“CCTY”)**

(Lieta T-176/21)) <sup>(1)</sup>

*(Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “CCTY” – Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme “CCVI” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) – Tiesību ļaunprātīga izmantošana – Regulas 2017/1001 71. pants)*

(2022/C 359/79)

Tiesvedības valoda – angļu

**Lietas dalībnieki**

Prasītāja: CCTY Bearing Company (Zhenjiang, Ķīna) (pārstāvji: L. Genz un C. Stadler, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: M. Capostagno un V. Ruzek)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: CCVI International Srl (Vicenza, Itālija) (pārstāvji: D. Demarinis, R. Covelli un M. Theisen, advokāti)

**Priekšmets**

Ar prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja lūdz atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas ceturtais padomes 2021. gada 3. februāra lēmumu lietā R 779/2020-4.

**Rezolutīvā daļa**

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) CCTY Bearing Company atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

---

<sup>(1)</sup> OV C 206, 31.5.2021.

---

**Vispārējās tiesas 2022. gada 13. jūlija spriedums – Illumina/Komisija**

(Lieta T-227/21) <sup>(1)</sup>

*(Konkurence – Koncentrācija – Farmācijas nozares tirgus – Regulas (EK) Nr. 139/2004 22. pants – Lietas nodošanas pieprasījums, ko iesniegusi konkurences iestāde, kurai atbilstoši valsts tiesību aktiem nav kompetences izvērtēt koncentrācijas darījumu – Komisijas lēmums izvērtēt koncentrācijas darījumu – Komisijas lēmumi, ar kuriem apmierināti citu valsts konkurences iestāžu lēmumi pievienoties lietas nodošanas pieprasījumam – Komisijas kompetence – Lietas nodošanas pieprasījuma iesniegšanas termiņš – Jēdziens “paziņošana” – Saprātīgs termiņš – Tiesiskā palāvība – Komisijas priekšsēdētāja vietnieka publiski paziņojumi – Tiesiskā drošība)*

(2022/C 359/80)

Tiesvedības valoda – angļu

**Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Illumina, Inc. (Wilmington, Delavera, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: D. Beard, barrister, un P. Chappatte, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: N. Khan, G. Conte un C. Urraca Caviedes)

Persona, kas iestājusies lietā prasītājas atbalstam: Grail LLC, agrāk – Grail, Inc. (Menlo Park, Kalifornija, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: D. Little, solicitor, J. Ruiz Calzado, J. M. Jiménez-Laiglesia Oñate un A. Giraud, advokāti)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas atbalstam: Grieķijas Republika (pārstāvis: K. Boskovits), Francijas Republika (pārstāvji: T. Stéhelin, P. Dodeller, J.-L. Carré un E. Leclerc), Nīderlandes Karaliste (pārstāvji: M. Bulterman un P. Huurnink), EBTA Uzraudzības iestāde (pārstāvji: C. Simpson, M. Sánchez Rydelski un M.-M. Joséphidès)

### Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt, pirmkārt, Komisijas 2021. gada 19. aprīļa Lēmumu C(2021) 2847 final, ar kuru apmierināts Francijas konkurences iestādes lūgums izvērtēt koncentrācijas darījumu, kura ietvaros Illumina, Inc. iegūst pilnīgu kontroli pār Grail, Inc. (lieta COMP/M.10188 – Illumina/Grail), otrkārt, Komisijas 2021. gada 19. aprīļa Lēmumus C(2021) 2848 final, C(2021) 2849 final, C(2021) 2851 final, C(2021) 2854 final un C(2021) 2855 final, ar kuriem apmierināti Grieķijas, Beļģijas, Norvēģijas, Īslandes un Nīderlandes konkurences iestāžu lūgumi pievienoties šim lietas nodošanas pieprasījumam, un, treškārt, Komisijas 2021. gada 11. marta vēstuli, ar kuru tā informēja Illumina un Grail par minēto lietas nodošanas pieprasījumu.

### Rezolutīvā daļa:

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Illumina, Inc. sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.
- 3) Grieķijas Republika, Francijas Republika, Nīderlandes Karaliste, EBTA Uzraudzības iestāde un Grail LLC sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

(<sup>1</sup>) OV C 252, 28.6.2021.

### Vispārējās tiesas 2022. gada 13. jūlija spriedums – Unimax Stationery/EUIPO – Mitsubishi Pencil (“uni”)

(Lieta T-369/21) (<sup>1</sup>)

(Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Eiropas Savienības grafiska preču zīme “uni” – Absolūti atteikuma pamati – Atšķirtspēja – Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts) – Apzīmējumi vai norādes, kas kļuvuši ierasti – Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta d) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta d) apakšpunkts))

(2022/C 359/81)

Tiesvedības valoda – angļu

### Lietas dalībnieki

Prasītāja: Unimax Stationery (Damāna, Indija) (pārstāve: E. Amoah, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāve: D. Walicka)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Mitsubishi Pencil Co. Ltd (Tokija, Japāna) (pārstāvji: A. Perani un G. Ghisletti, advokāti)

### Priekšmets

Ar prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja lūdz atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas piektās padomes 2021. gada 22. aprīļa lēmumu lietā R 1909/2020-5.

**Rezolutīvā daļa**

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Unimax Stationery atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

---

<sup>(1)</sup> OV C 338, 23.8.2021.

---

**Vispārējās tiesas 2022. gada 13. jūlija spriedums – TL/Komisija****(Lieta T-438/21) <sup>(1)</sup>****(Civildienests – Pagaidu darbinieki – Uz noteiktu laiku noslēgts darba līgums – Lēmums nepagarināt darba līgumu – Paziņojums par vakanci – Acīmredzama kļūda vērtējumā – Rūpības pienākums – Psiholoģiska vardarbība – Atbildība)**

(2022/C 359/82)

Tiesvedības valoda – angļu

**Lietas dalībnieki**

Prasītāja: TL (pārstāvji: L. Levi un N. Flandin, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: B. Mongin un M. Brauhoff)

**Priekšmets**

Ar prasību, kas pamatota ar LESD 270. pantu, prasītāja lūdz, pirmkārt, atcelt iestādes, kura ir pilnvarota slēgt darba līgumus Eiropas Komisijā, 2020. gada 29. oktobra lēmumu nepagarināt viņas darba līgumu un, ja vajadzīgs, 2021. gada 20. aprīļa lēmumu, ar kuru noraidīta sūdzība par minēto lēmumu, kas iesniegta saskaņā ar Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu, un otrkārt, atlīdzināt zaudējumus, kas viņai nodarīti ar šiem aktiem.

**Rezolutīvā daļa**

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) TL atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

---

<sup>(1)</sup> OV C 357, 6.9.2021.

---

**Vispārējās tiesas 2022. gada 13. jūlija spriedums – Purasac/EUIPO – Prolenium Medical Technologies (“Rejeunesse”)****(Lieta T-543/21) <sup>(1)</sup>****(Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “Rejeunesse” reģistrācijas pieteikums – Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “REVANESSE” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)**

(2022/C 359/83)

Tiesvedības valoda – angļu

**Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Purasac Co. Ltd (Anyang-si, Dienvidkoreja) (pārstāvis: P. Lee, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: E. Sliwinska un J. Crespo Carrillo)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Prolenium Medical Technologies, Inc. (Aurora, Ontārio, Kanāda) (pārstāvis: R. Lyxell, advokāts)

### Priekšmets

Ar prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja lūdz atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas ceturtnās padomes 2021. gada 2. jūlija lēmumu lietā R 146/2021-4.

### Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Purasac Co. Ltd atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

<sup>(1)</sup> OV C 422, 18.10.2021.

### Vispārējās tiesas 2022. gada 13. jūlija spriedums – Brand Energy Holdings/EUIPO (“RAPIDGUARD”)

(Lieta T-573/21) <sup>(1)</sup>

(Eiropas Savienības preču zīme – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “RAPIDGUARD” reģistrācijas pieteikums – Absolūti atteikuma pamati – Aprakstošs raksturs – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Atšķirtspējas neesamība – Regulas 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Tiesības tikt uzklautam)

(2022/C 359/84)

Tiesvedības valoda – vācu

### Lietas dalībnieki

Prasītāja: Brand Energy Holdings BV (Flardingue, Nīderlande) (pārstāvji: A. Hönninger un F. Dechent, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāve: D. Walicka)

### Priekšmets

Ar prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja lūdz atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas piektās padomes 2021. gada 30. jūnija lēmumu lietā R 294/2021-5.

### Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Brand Energy Holdings BV sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) tiesāšanās izdevumus.

<sup>(1)</sup> OV C 431, 25.10.2021.

**Vispārējās tiesas 2022. gada 13. jūlija spriedums – Rimini Street/EUIPO (“WE DO SUPPORT”)****(Lieta T-634/21) <sup>(1)</sup>****(Eiropas Savienības preču zīme – Starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – Vārdiska preču zīme “WE DO SUPPORT” – Absolūts atteikuma pamats – Atšķirtspējas neesamība – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts)**

(2022/C 359/85)

Tiesvedības valoda – angļu

**Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Rimini Street, Inc. (Lasvegasa, Nevada, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis: E. Ratjen, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: R. Raponi un D. Hanf)

**Priekšmets**

Ar prasību, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja lūdz atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas ceturtnās padomes 2021. gada 3. augusta lēmumu lietā R 710/2021-4.

**Rezolutīvā daļa**

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Rimini Street, Inc. atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

---

<sup>(1)</sup> OV C 502, 13.12.2021.

**Vispārējās tiesas 2022. gada 13. jūlija spriedums – dennree/EUIPO (“BioMarkt”)****(Lieta T-641/21) <sup>(1)</sup>****(Eiropas Savienības preču zīme – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “BioMarkt” reģistrācijas pieteikums – Absolūts atteikuma pamats – Aprakstošs raksturs – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts)**

(2022/C 359/86)

Tiesvedības valoda – vācu

**Lietas dalībnieki**

Prasītāja: dennree GmbH (Töpen, Vācija) (pārstāvis: K. Röttgen, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: M. Eberl un D. Hanf)

**Priekšmets**

Ar prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja lūdz atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas piektās padomes 2021. gada 9. augusta lēmumu lietā R 783/2021-5.

**Rezolutīvā daļa**

- 1) Prasību noraidīt.

2) dennree GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

---

<sup>(1)</sup> OV C 471, 22.11.2021.

---

**Vispārējās tiesas 2022. gada 13. jūlija spriedums – TL/Komisija**

**(Lieta T-677/21) <sup>(1)</sup>**

**(Civildienests – Pagaidu darbinieki – 2019. gada novērtējuma ziņojums – Pienākums norādīt pamatojumu – Acīmredzama kļūda vērtējumā – Mērķu noteikšana – Pilnvaru nepareiza izmantošana – Atbildība)**

(2022/C 359/87)

Tiesvedības valoda – angļu

**Lietas dalībnieki**

Prasītāja: TL (pārstāvji: L. Levi un N. Flandin, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: M. Brauhoff un L. Hohenecker)

**Priekšmets**

Ar prasību, kas pamatota ar LESD 270. pantu, prasītāja lūdz, pirmkārt, atcelt viņas 2019. gada novērtējuma ziņojumu vai – pakārtoti – atcelt to daļēji, un ja vajadzīgs, iestādes, kura ir pilnvarota slēgt darba līgumus Eiropas Komisijā, 2021. gada 8. jūlija lēmumu, ar kuru ir noraidīta viņas sūdzība par minēto ziņojumu, kas iesniegta saskaņā ar Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu, un otrkārt, atlīdzināt morālo kaitējumu, kas viņai nodarīts šī ziņojuma prettiesiskuma dēļ.

**Rezolutīvā daļa**

1) Prasību noraidīt.

2) TL atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

---

<sup>(1)</sup> OV C 502, 13.12.2021.

---

**Vispārējās tiesas 2022. gada 21. jūlija rīkojums – Fersher Developments un Lisin/Komisija un ECB**

**(Lieta T-200/18) <sup>(1)</sup>**

**(Prasība par zaudējumu atlīdzību – Ekonomikas un monetārā politika – Kipras stabilitātes atbalsta programma – 2013. gada 26. aprīlī starp Kipras Republiku un Eiropas Stabilitātes mehānismu noslēgtais saprašanās memorands par īpašiem ekonomikas politikas nosacījumiem – Vispārējās tiesas kompetence – Pietiekami būtisks tiesību normas, ar kuru privātpersonām piešķir tiesības, pārkāpums – Vienlīdzīga attieksme – Samērīguma princips – Acīmredzami juridiski nepamatota prasība)**

(2022/C 359/88)

Tiesvedības valoda – angļu

**Lietas dalībnieki**

Prasītāji: Fersher Developments LTD (Nikozijs, Kipra), Vladimir Lisin (Lipetska, Krievija) (pārstāvis: R. Nowinski, advokāts)

Atbildētāji: Eiropas Komisija (pārstāvji: L. Flynn, T. Materne un S. Delaude), Eiropas Centrālā banka (pārstāvji: O. Heinz, P. Papapascalis, G. Várhelyi un M. Szablewska, kam palīdz H.-G. Kamann, advokāts)

### Priekšmets

Prasībā, kas pamatota ar LESD 268. pantu, prasītāji lūdz atlīdzināt zaudējumus, kas tiem esot nodarīti Komisijas un Eiropas Centrālās bankas (ECB) lēmuma dēļ pakārtot noteiktiem nosacījumiem finansiālās palīdzības instrumenta piešķiršanu Kipras Republikai.

### Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Fersher Developments LTD un Vladimir Lisin atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

<sup>(1)</sup> OV C 211, 18.6.2018.

### Vispārējās tiesas 2022. gada 25. jūlija rīkojums – Armadora Parleros/Komisija

(Lieta T-254/21) <sup>(1)</sup>

*(Ārpuslīgumiskā atbildība – Kopējā zivsaimniecības politika – Komisijas bezdarbība piemērojamajā tiesiskajā regulējumā paredzēto kontroles kompetenču izmantošanā – Kuģu dzinēju jauda – Pietiekami būtisks tiesību normas, ar kuru privātpersonām piešķir tiesības, pārkāpums – Zaudējumi – Cēloņsakarība – Noilguma termiņš – Acīmredzami nepieņemama prasība)*

(2022/C 359/89)

Tiesvedības valoda – spāņu

### Lietas dalībnieki

Prasītāja: Armadora Parleros, SL (Santa Eugenia de Ribeira, Spānija) (pārstāvis: J. Navas Marqués, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: M. Morales Puerta un K. Walkerová)

### Priekšmets

Ar prasību, kas pamatota uz LESD 268. pantu, prasītāja lūdz atlīdzināt zaudējumus, kas izrietot no peļņas atrāvuma un tai esot nodarīti tai piederošā zvejas kuģa “Vianto Tercero” dzinēja 2005. gadā notikušās atteices rezultātā. Tā uzskata, ka šī dzinēja atteice ir radusies tāpēc, ka Komisija esot nepilnīgi uzraudzījusi to, kā Spānijas Karaliste kontrolē atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem ziemeļrietumu Kantabrijas ūdeņos. Dzinēja atteici esot izraisījusi šā dzinēja pārslodze, kas radusies tāpēc, ka prasītājai bija jāstrādā apstākļos, kas raksturojami kā negodīga konkurence, ko īsteno zvejas kuģi, kuru dzinēji pārsniedz atļauto jaudu.

### Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt kā acīmredzami nepieņemamu un katrā ziņā kā acīmredzami juridiski nepamatotu.
- 2) Armadora Parleros, SL atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

<sup>(1)</sup> OV C 252, 28.6.2021.

**Vispārējās tiesas 2022. gada 15. jūlija rīkojums – *El Corte Inglés/EUIPO – Brito & Pereira*  
(“TINTAS BRICOR”)**

**(Lieta T-317/21))<sup>(1)</sup>**

**(Eiropas Savienības preču zīme – Apstrīdētā lēmuma atsaukšana – Strīda priekšmeta zudums –  
Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)**

(2022/C 359/90)

Tiesvedības valoda – spāņu

**Lietas dalībnieki**

Prasītāja: *El Corte Inglés, SA* (Madride, Spānija) (pārstāvis: J. Rivas Zurdo, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: J. Crespo Carrillo)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: *Brito & Pereira* (Vizela, Portugāle)

**Priekšmets**

Ar prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja lūdz atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas pirmās padomes 2021. gada 26. marta lēmumu lietā R 882/2020-1.

**Rezolutīvā daļa**

- 1) Izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību.
- 2) Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) sedz savus, kā arī atlīdzina *El Corte Inglés, SA* tiesāšanās izdevumus.

---

<sup>(1)</sup> OV C 289, 19.7.2021.

---

**Vispārējās tiesas 2022. gada 19. jūlija rīkojums – *Anglofranchise/EUIPO – Bugrey* (“BOY LONDON”)**

**(Lieta T-439/21))<sup>(1)</sup>**

**(Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Pieteikuma par spēkā neesamības  
atzīšanu atsaukšana – Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)**

(2022/C 359/91)

Tiesvedības valoda – itāļu.

**Lietas dalībnieki**

Prasītāja: *Anglofranchise Ltd* (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji: P. Roncaglia, F. Rossi, N. Parrotta un R. Perotti, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: R. Raponi un J. Crespo Carrillo)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Yuliya Bugrey* (Milāna, Itālija) (pārstāvis: D. Russo, advokāts)

**Priekšmets**

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2021. gada 23. aprīļa lēmumu lietā R 459/2020-5 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp *Yuliya Bugrey* un *Anglofranchise*.

**Rezolutīvā daļa**

- 1) Izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību.
- 2) Anglofranchise Ltd un Yuliya Bugrey sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas, ka arī katra atlīdzina pusi no Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) tiesāšanās izdevumiem.

---

<sup>(1)</sup> OV C 357, 6.9.2021.

---

**Vispārējās tiesas 2022. gada 20. jūlija rīkojums – Sanoptis/EUIPO – Synoptis Pharma (“SANOPTIS”)**

**(Lieta T-30/22) <sup>(1)</sup>**

**(Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Reģistrācijas pieteikuma atsaukšana – Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)**

(2022/C 359/92)

Tiesvedības valoda – angļu

**Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Sanoptis Sàrl (Luksemburga, Luksemburga) (pārstāve: S. Rost, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: D. Gāja)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Synoptis Pharma sp. z o.o. (Varšava, Polija)

**Priekšmets**

Ar savu prasību, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja lūdz atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas ceturtais padomes 2021. gada 18. novembra lēmumu lietā R 850/2021-4.

**Rezolutīvā daļa**

- 1) Izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību.
- 2) Sanoptis Sàrl atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

---

<sup>(1)</sup> OV C 119, 14.3.2022.

---

**Prasība, kas celta 2022. gada 7. maijā – Aziz/Komisija**

**(Lieta T-266/22)**

(2022/C 359/93)

Tiesvedības valoda – angļu

**Lietas dalībnieki**

Prasītājs: Ahmad Aziz (Pieta, Malta) (pārstāvis: L. Cuschieri, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

**Prasījumi**

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Eiropas Komisijas 2021. gada 26. aprīļa Lēmumu Ares(2022)3227480 neveikt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1725 <sup>(1)</sup> 18. pantā paredzēto prasītāja personas datu labošanu;

- atzīt, ka ar to, ka iestādes pret prasītāju līdztekus uzsāka kriminālprocesu un civilprocesu par tiem pašiem apgalvotajiem faktiem – saistībā ar viņa paša personas datu sniegšanu – kaut gan prasītāju par šiem pašiem apgalvotajiem faktiem jau ir attaisnojusi Pakistānas tiesa, ir pārkāpts ES Pamattiesību hartas 50. panta pārkāpums;
- atzīt, ka ar to, ka laikā, kad Eiropas Komisija apstrādāja prasītāja personas datus, tie netika sniegti, ir pārkāpts 17. pants. Prasītājs lūdz Vispārējo tiesu atcelt Eiropas Komisijas 2022. gada 1. aprīļa Lēmumu Ares(2022)2457760 saistībā ar datu nesniegšanu atbilstoši Regulas (ES) 2018/1725 17. pantam.

### Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Eiropas Komisija ir pārkāpusi Regulas (ES) 2018/1725 18. pantu, jo tā neesot izlabojusi prasītāja personas datus.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Eiropas Komisija ir pārkāpusi Regulas (ES) 2018/1725 17. panta 3. punktu, jo tā prasītājam neesot sniegusi viņa personas datus.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Eiropas Komisija ir pārkāpusi principu par atklātības un datu sniegšanas prezumpciju, jo tā neesot ļāvusi prasītājam piekļūt saviem personas datiem situācijā, kad pret viņu līdztekus notiek kriminālprocess un civilprocess. Prasītājam esot tiesības saņemt savus personas datus saistībā ar līdztekus notiekošu kriminālprocesu un civilprocesu.

---

(<sup>1</sup>) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV 2018, L 295, 39. lpp.).

---

### Prasība, kas celta 2022. gada 18. maijā – Aziz/Komisija

(Lieta T-286/22)

(2022/C 359/94)

Tiesvedības valoda – angļu

### Lietas dalībnieki

Prasītājs: Ahmad Aziz (Pieta, Malta) (pārstāvis: L. Cuschieri, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

### Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2022. gada 16. maija netiešo lēmumu tādēļ, ka tā nav sniegusi datus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1725 (<sup>1</sup>) 14. panta 3. punktā noteiktajā termiņā un atbilstoši 17. pantam;
- atzīt, ka ar to, ka iestādes pret prasītāju līdztekus uzsāka kriminālprocesu un civilprocesu par tiem pašiem apgalvotajiem faktiem – saistībā ar viņa paša personas datu sniegšanu – kaut gan prasītāju par šiem pašiem apgalvotajiem faktiem jau ir attaisnojusi Pakistānas tiesa, ir pārkāpts ES Pamattiesību hartas 50. panta pārkāpums;
- atzīt, ka ir pārkāpts Regulas (ES) 2018/1725 14. panta 3. punkts, jo Eiropas Komisija neesot ļāvusi prasītājam noteiktajā termiņā, proti, trīs mēnešu laikā, piekļūt saviem personas datiem un Eiropas Komisija prasītāja pieteikumu par viņa personas datu sniegšanu izskatīja laikposmā, kas pārsniedz trīs mēnešus;

- atzīt, ka Eiropas Komisija ir pārkāpusi principu par atklātības un datu sniegšanas prezumpciju, jo tā neesot ļāvusi prasītājam piekļūt saviem personas datiem noteiktajā termiņā, proti, trīs mēnešu laikā, situācijā, kad pret viņu līdztekus notiek kriminālprocess un civilprocess.

### Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Eiropas Komisija ir pārkāpusi ES Pamattiesību hartas 8. pantu un Regulas (ES) 2018/1725 17. pantu, jo tā neesot noteiktajā trīs mēnešu termiņā sniegusi prasītājam viņa personas datus.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Eiropas Komisija ir pārkāpusi Regulas (ES) 2018/1725 14. panta 3. punktu, jo tā neesot noteiktajā trīs mēnešu termiņā sniegusi prasītājam viņa personas datus un esot pagarinājusi šo termiņu, kaut gan Eiropas Komisijai tas neesot atļauts. Tas, ka Eiropas Komisija nav atbildējusi Regulas (ES) 2018/1725 14. panta 3. punktā noteiktajā termiņā uz pieteikumu par piekļuvi personas datiem, esot uzskatāms par lēmumu atteikt šādu piekļuvi. Šādas vispārējās interesēs paredzētus termiņus lietas dalībnieki nevarot grozīt. Saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1725 14. panta 3. punktu, kas ir principa par tiesību aizsardzību tiesā konkrēta izpausme, ikviens atteikums, kas izteikts saistībā ar iestādei iesniegtu lūgumu piekļūt personas datiem, varot tikt pārsūdzēts tiesā.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Eiropas Komisija esot pārkāpusi principu par atklātības un datu sniegšanas prezumpciju, jo tā neesot ļāvusi prasītājam piekļūt saviem personas datiem noteiktajā termiņā, proti, trīs mēnešu laikā, situācijā, kad pret viņu līdztekus notiek kriminālprocess un civilprocess. Personas datu apstrādes gadījumā personai esot pamattiesības iegūt savu personas datu kopiju saistībā ar notiekošu kriminālprocesu.

(<sup>1</sup>) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV 2018, L 295, 39. lpp.).

**Prasība, kas celta 2022. gada 29. jūnijā – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/ERCEA**

**(Lieta T-388/22)**

**(2022/C 359/95)**

*Tiesvedības valoda – grieķu*

### Lietas dalībnieki

*Prasītāja: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (APT) (Saloniki, Grieķija) (pārstāvis: B. Christianos, advokāts)*

*Atbildētāja: Eiropas Pētniecības padomes izpildaģentūra (ERCEA)*

### Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt par nepamatotu atbildētājas prasījumu, kas ir ietverts 2022. gada 28. janvāra debatnotā Nr. 3242201592, saskaņā ar kuru prasītājai ir jāatmaksā daļa no saistībā ar projektu “MINATRA” saņemtās dotācijas 184 224,21 EUR apmērā, un atzīt, ka šī summa atbilst pieļaujamajiem izdevumiem,

- piespriest ERCEA atmaksāt APT nepamatoti samaksāto summu 184 224,21 EUR apmērā, kā arī nokavējuma procentus un
- piespriest ERCEA atlīdzināt APT tiesāšanās izdevumus.

### Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību *Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis* apstrīd debetnotu, ko Eiropas Pētniecības padomes izpildaģentūra (ERCEA) izdevusi saistībā ar projekta "MINATLAN" īstenošanu. Ar šo debetnotu ERCEA ir lūgusi APT atmaksāt 184 224,21 EUR, kas atbilst daļai no saistībā ar projektu "MINATLAN" saņemtās dotācijas un vienotas likmes maksājumam ERCEA.

Šajā kontekstā APT lūdz Eiropas Savienības Vispārējo tiesu saskaņā ar LESD 272. pantu atzīt, ka iepriekš minētā summa, ko ERCEA apstrīd, atbilst pieļaujamajiem izdevumiem un ka ERCEA tā ir jāatmaksā APT kā nepamatots maksājums.

APT apgalvo, ka:

1. Pirmkārt, lai paziņotās starptautisko pētnieku izmaksas atzītu par nepieļaujamām, ERCEA balstās uz pilnībā nepamatotiem un nepierādītiem apgalvojumiem. Tādējādi ERCEA prasība atmaksāt EUR 184 224,21, kas ir saistīti ar personāla un ceļojumu izdevumiem, netiešajām izmaksām un vienotas likmes maksājuma noteikšanu, ir nepamatota. Turklāt izdevumu pieļaujamība ir pierādīta arī ar *Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis* iesniegtajiem pierādījumiem.
2. Otrkārt, pieprasot atmaksāt 184 224,21 EUR, pamatojoties uz nepilnīgiem un neuzticamiem dokumentiem un informāciju, ERCEA nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir saskaņā ar Hartu, pirmām kārtām, pārkāpdama APT tiesības tikt uzklautātai un, otram kārtam, liedot APT saņemt efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.
3. Treškārt, ERCEA esot pārkāpusi līgumu labticīgas izpildes principu.

---

**Prasība, kas celta 2022. gada 29. jūnijā – UniCreditBank/VNV**

**(Lieta T-405/22)**

(2022/C 359/96)

Tiesvedības valoda – vācu

### Lietas dalībnieki

Prasītāja: UniCredit Bank AG (Minhene, Vācija) (pārstāvji: F. Schäfer, H. Großerichter un F. Kruis, advokāti)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde (VNV)

### Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Vienotā noregulējuma valdes 2022. gada 11. aprīļa lēmumu (SRB/ES/2022/18) par *ex ante* iemaksu Vienotajā noregulējuma fondā par 2022. gadu aprēķināšanu, ieskaitot tā pielikumus, tiktāl, ciktāl tie attiecas uz prasītāju;
- piespriest Vienotā noregulējuma valdei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

### Pamati un galvenie argumenti

Prasība ir pamatota ar šādiem pamatiem.

1. Pirmais prasības pamats: 2022. gada 11. aprīļa lēmums un tā I līdz III pielikums pārkāpjot būtiskas procesuālās prasības LESD 263. panta otrās daļas izpratnē un tiesības uz labu pārvaldību, jo tajos neesot norādīts pietiekams pamatojums saskaņā ar LESD 296. panta otro daļu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – "Harta") 41. panta 2. punkta c) apakšpunktu.

2. Otrais prasības pamats: 2022. gada 11. aprīļa lēmums un tā I un II pielikums esot pretrunā Hartas 47. panta pirmajā daļā paredzētajām tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību, jo praktiski neesot iespējams efektīvi pārbaudīt lēmuma pareizību pēc būtības tiesā.
3. Trešais prasības pamats: 2022. gada 11. aprīļa lēmums un tā pielikumi esot prettiesiski, jo prettiesiski esot Regulas Nr. 806/2014<sup>(1)</sup> 70. panta 2. punkts un Direktīvas 2014/59<sup>(2)</sup> 103. panta 2. punkts. Šīs tiesību normas pārkāpjot iestāžu tiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību, jo tie novedot pie nepārredzamiem lēmumiem, kuru tiesiskais pamats ir minētās tiesību normas. Tādēļ tās esot jāatzīst par nepiemērojamām.
4. Ceturtais pamats: 2022. gada 11. aprīļa lēmums esot prettiesisks, jo ar to esot pārkāpts Deleģētās regulas (ES) 2015/ 63<sup>(3)</sup> 6. un 7. pants un 20. panta 1. punkts, tādēļ, ka atbildētāja riska korekcijas reizinātāja aprēķinos neesot ņēmusi vērā ne strukturālās likviditātes rādītāja (NSFR) riska rādītāju, ne pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasību (MREL) riska rādītāju vai sarežģītības un noregulējamības riska rādītājus.
5. Piektais prasības pamats: 2022. gada 11. aprīļa lēmums esot prettiesisks arī tāpēc, ka VNV esot būtiski nepareizi aprēķinājuši prasītājas ieguldījumu.

- <sup>(1)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp.).
- <sup>(2)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV 2014, L 173, 190. lpp.).
- <sup>(3)</sup> Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/63 (2014. gada 21. oktobris), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/59/ES papildina attiecībā uz *ex ante* iemaksām noregulējuma finansēšanas mehānismos (OV 2015, L 11, 44. lpp.).

### **Prasība, kas celta 2022. gada 1. jūlijā – Norddeutsche Landesbank – Girozentrale/VNV**

**(Lieta T-407/22)**

(2022/C 359/97)

Tiesvedības valoda – vācu

#### **Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Norddeutsche Landesbank – Girozentrale (Hanovere, Vācija) (pārstāvji: J. Seitz, D. Flore un C. Marx, advokāti)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde (VNV)

#### **Prasījumi**

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt atbildētājas 2022. gada 11. aprīļa lēmumu (lietas numurs SRB/ES/2022/18) ar tam pievienotajiem pielikumiem, it īpaši I pielikumu par “Aprēķina rezultātiem, kas saskaņotajos pielikumos norādīti atsevišķi (par katru iestādi) visām iestādēm, uz kurām attiecas 2022. gadam *ex ante* iekasēto iemaksu aprēķins” tiktāl, ciktāl tiem ir nozīme attiecībā uz prasītāju;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

#### **Pamati un galvenie argumenti**

Prasība ir pamatota ar šādiem pamatiem.

1. Pirmais prasības pamats: tiesību tikt uzklautam tiesā pārkāpums

Atbildētāja lēmumā neesot uzklaušījusi prasītāju pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas un tādējādi esot pārkāpusi Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 41. panta 1. punktu un 2. punkta a) apakšpunktu.

2. Otrais prasības pamats: procesuālo normu pārkāpums

Apstrīdētais lēmums neesot spēkā, jo tas esot ticis pieņemts, neievērojot vispārējās procesuālās prasības, kas izrietot no Hartas 41. panta un LESD 298. panta, vispārējiem tiesību principiem un atbildētājas reglamenta.

3. Trešais prasības pamats: nepietiekams apstrīdētā lēmuma pamatojums

Pretēji LESD 296. pantam apstrīdētajā lēmumā neesot pietiekama pamatojuma; it īpaši pamatojumā neesot norādīts, kā tas attiecas uz konkrēto gadījumu, un neesot aprakstīti pamatojošie apsvērumi saistībā ar samērīgumu un rīcības brīvību.

Turklāt neesot saprotams gada iemaksu aprēķins, jo īpaši tāpēc, ka tiek izmantoti nekonsekventi termini un nav norādīti svarīgi starposļi.

4. Ceturtais pamats: pamattiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pārkāpums, jo apstrīdētais lēmums neesot pārskatāms

Apstrīdētā lēmuma pamatojuma trūkums būtiski apgrūtina prasītājas pārbaudi tiesā.

Proti, atbildētāja neesot ievērojusi sacīkstes principu, saskaņā ar kuru lietas dalībniekiem ir jābūt iespējai sacīkstes veidā apspriest gan faktiskos, gan tiesiskos apstākļus, kas ir izšķiroši tiesvedības iznākumā.

5. Piektais prasības pamats: *IPS (Institutional Protection Scheme* [institucionālās aizsardzības shēmas]) rādītāja piemērošana ir pretrunā Deleģētajai regulai (EU) 2015/63 (<sup>1</sup>), kas ir jāinterpretē, ņemot vērā augstāka juridiskā spēka tiesību aktus

Saistībā ar Deleģētās regulas 7. panta 4. punkta otro daļu atbildētājai bija jāņem vērā, ka prasītāja atvasinātos finanšu instrumentus galvenokārt tur riska ierobežošanas un riska pārvaldības nolūkā.

Piemērojot *IPS* rādītāju, esot kļūdaini novērtēta prasītājas dalības *Sparkassen-Finanzgruppe* iestāžu garantiju shēmā nozīme.

Saskaņā ar Deleģētās regulas 6. panta 5. punkta otro daļu atbildētājai bija jāņem vērā arī nelielā iespējamība, ka attiecīgā iestāde var kļūt noregulējama un tādējādi varētu tikt izmantots Vienotais noregulējuma fonds, un bija jāievēro samērīguma princips.

6. Sestais prasības pamats: Neņemot vērā *MREL (Minimum Requirements for own funds and Eligible Liabilities* [minimālās prasības pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām]) pilāra “risku darījumu” ietvaros, nav tikusi ievērota Deleģētā regula (ES) 2015/63

Atbildētājai saskaņā ar Deleģētās regulas 6. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 2. punkta a) apakšpunktu bija jāņem vērā prasītājas virs vidējā esošais *MREL* koeficients 47,17 % apmērā, kas ievērojami pārsniedza Vienotās noregulējuma valdes noteikto minimālo koeficientu 8 % apmērā.

7. Septītais prasības pamats: *IPS* (institucionālās aizsardzības shēmas) rādītāja piemērošana esot pretrunā Deleģētajai regulai (ES) 2015/63, kas ir jāinterpretē, ņemot vērā augstāka juridiskā spēka tiesību aktus

Atbildētājai, nosakot riska korekcijas reizinātāju, vajadzēja ņemt vērā prasītājas zemo saistību neizpildes varbūtību un virs vidējā esošo *MREL* koeficientu, ievērojot prasību par orientēšanos uz riska profilu un Pamattiesību hartas 16. pantā noteiktās pamattiesības par darījumdarbības brīvību.

8. Astotais prasības pamats (pakārtoti): Deleģētās regulas (ES) 2015/63 7. panta 4. punkta otrā daļa esot pretrunā augstāka juridiskā spēka tiesību aktiem.

Tā kā Deleģētās regulas (ES) 2015/63 7. panta 4. punkta otrajā daļā ir paredzēta *IPS* rādītāja relativizācija, šī tiesību norma pārkāpjot vispārējo vienlīdzības principu atbilstoši Hartas 20. pantam un samērīguma principam, jo iestādes, uz kurām attiecas vienāda institucionālās aizsardzības shēma un kurām tādējādi ir vienāda saistību neizpildes varbūtība, var tikt vērtētas atšķirīgi.

9. Devītais prasības pamats: Deleģētajā regulā (ES) 2015/63 paredzētais klašu piešķiršanas mehānisms esot pretrunā augstāka juridiskā spēka tiesību aktiem.

Riska klašu sadalījums saskaņā ar Deleģētās regulas I pielikuma 2. soli radot acīmredzami netaisnīgu iznākumu un tādējādi neievērojot prasību par orientāciju uz riska profilu un vispārējo vienlīdzīgas attieksmes principu.

- (<sup>1</sup>) Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/63 (2014. gada 21. oktobris), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/59/ES papildina attiecībā uz *ex ante* iemaksām noregulējuma finansēšanas mehānismos (OV 2015, L 11, 44. lpp.).

### Prasība, kas celta 2022. gada 6. jūlijā – Max Heinr. Sutor/VNV

(Lieta T-423/22)

(2022/C 359/98)

Tiesvedības valoda – vācu

#### Lietas dalībnieki

Prasītāja: Max Heinr. Sutor OHG (Hamburga, Vācija) (pārstāvji: A. Glos, M. Rätz, T. Kreft un H.-U. Klöppel, advokāti)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde (VNV)

#### Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Vienotā noregulējuma valdes 2022. gada 11. aprīļa lēmumu par *ex ante* iemaksu Vienotajā noregulējuma fondā par 2022. gadu aprēķinu (Lietas nr: SRB/ES/2022/18), ciktāl lēmums attiecas uz prasītāju;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

#### Pamati un galvenie argumenti

Prasība ir pamatota ar šādiem pamatiem.

1. Pirmais prasības pamats: Deleģētās regulas (ES) 2015/63 (<sup>1</sup>) 5. panta 1. punkta e) apakšpunkta pārkāpums, jo atbildētāja no banku nodevas 2022. gadam neesot izslēgusi prasītājas fiduciāri pārvaldītos klientu līdzekļus. Deleģētās regulas (ES) 2015/63 5. panta 1. punkta e) apakšpunkts esot piemērojams šādiem maksātnespējas gadījumā aizsargātiem klientu līdzekļiem, jo tie atbilda prasībām saskaņā ar normas skaidro formulējumu.
2. Otrais prasības pamats: samērīguma principa pārkāpums, kā atsauci izmantojot Regulas (ES) Nr. 806/2014 (<sup>2</sup>) 70. panta 2. punkta otro daļu, to skatot kopā ar Direktīvas 2014/59/ES (<sup>3</sup>) 103. panta 7. punktu, jo ar lēmumu, tikai un vienīgi pamatojoties uz prasītājas bilancē norādītajām bezriskā fiduciārajām saistībām, esot noteikta daudzas reizes augstāka bankas nodeva. Lēmums neesot nedz piemērots, nedz nepieciešams, lai sasniegtu banku nodevas mērķus, un ar lēmumu radītie zaudējumi nebija samērīgi ar izvirzītajiem mērķiem.
3. Trešais prasības pamats: vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums, jo lēmumā bez objektīva pamatojuma esot pausta nevienlīdzīga attieksme pret prasītāju salīdzinājumā ar kredītiestādēm, kuru valsts grāmatvedības standarti neparedz fiduciāro saistību atklāšanu vai kuras sagatavo savus pārskatus saskaņā ar IFRS (*International Financial Reporting Standards*), un ieguldījumu sabiedrībām, kuras nav licencētas kā kredītiestādes un kuras pārvalda klientu līdzekļus.

4. Ceturtais pamats: Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 16. panta pārkāpums, jo bezriskā fiduciāro saistību iekļaušana novērtējuma bāzē ievērojami palielinot prasītājas banku nodevu 2022. gadam.
5. Piektais prasības pamats: LESD 49. panta, skatot to kopā ar LESD 54. pantu, pārkāpums, jo lēmums ierobežojot prasītājas brīvību veikt uzņēmējdarbību dalībvalstī, kurā atrodas tās galvenā uzņēmējdarbības vieta, šis ierobežojums esot nesamērīgs un diskriminējot prasītāju salīdzinājumā ar citu dalībvalstu ieguldījumu sabiedrībām, kas arī ir licencētas kā kredītiestādes.
6. Sestais prasības pamats: tiesību tikt uzklautam saskaņā ar Hartas 41. panta 1. punktu un 2. punkta a) apakšpunktu pārkāpums, jo atbildētāja prasītājam esot atvēlējusi nepietiekamu konsultāciju termiņu – tikai vienpadsmit darba dienas, lai izskatītu lēmuma projektu un paustu savu nostāju konsultācijas ietvaros.
7. Septītais prasības pamats: Hartas 41. panta 1. punkta un 2. punkta c) apakšpunkta, kā arī LESD 296. panta otrās daļas pārkāpums, jo prasītāja ar apstrīdētā lēmuma pamatojuma palīdzību nevarot atbilstoši pārbaudīt savas iemaksas apmēru.
8. Astotais pamats: efektīvas tiesību aizsardzības principa pārkāpums saskaņā ar Hartas 47. panta 1. punktu, jo nepietiekamais pamatojums neļaujot prasītājai pienācīgi saprast vai apstrīdēt lēmuma pareizību.
9. Devītais prasības pamats (pakārtoti): Deleģētās regulas (ES) 2015/63 14. panta 2. punktā, 3. panta 11. punktā, to skatot kopā ar 5. panta 1. punkta e) apakšpunktu, 3. panta 2. punktā paredzētās novērtējuma bāzes spēkā neesamība, ja tā būtu jāinterpretē tādējādi, ka, aprēķinot banku nodevu, ir jāņem vērā ieguldījumu sabiedrību, kurām ir arī kredītiestādes licence, fiduciārās saistības, jo esot pārkāpts Direktīvas 2014/59/ES 103. panta 7. punkts un Hartas 16. pants, kā arī LESD 49. pants, to skatot kopā ar 54. pantu.

(<sup>1</sup>) Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/63 (2014. gada 21. oktobris), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/59/ES papildina attiecībā uz *ex ante* iemaksām noregulējuma finansēšanas mehānismos (OV 2015, L 11, 44. lpp.).

(<sup>2</sup>) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp.).

(<sup>3</sup>) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvērēšanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV 2014, L 173, 190. lpp.).

## Prasība, kas celta 2022. gada 6. jūlijā – *Nordea Kiinnitysluottopankki/VNV*

(Lieta T-431/22)

(2022/C 359/99)

*Tiesvedības valoda – angļu*

### Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Nordea Kiinnitysluottopankki Oyj* (Helsinki, Somija) (pārstāvji: *H. Berger* un *M. Weber*, advokāti)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde

### Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt VNV 2022. gada 11. aprīļa lēmumu, dokumenta nr. SRB/ES/2022/18, tai skaitā I, II un III pielikumu tiktāl, ciktāl tas skar prasītājas *ex-ante* iemaksas;

— piespriest VRV atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

### Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka VNV esot pārkāpusi 2014. gada 15. jūlija Regulas (ES) Nr. 806/2014 <sup>(1)</sup> 69. pantu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 16., 17., 41. un 52. pantu, izmantojot dinamisku pieeju, lai noteiktu *ex-ante* iemaksu mērķa līmeni.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka VNV apstrīdētajā lēmumā, nosakot mērķa līmeni, esot pieļāvusi acīmredzamas kļūdas vērtējumā attiecībā uz paredzamo segto noguldījumu pieauguma tempu un pašreizējā uzņēmējdarbības cikla novērtējumu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka VNV esot pārkāpusi Regulas (ES) Nr. 806/2014 70. panta 2. punktu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 16., 17. un 52. pantu, jo, nosakot gada mērķa līmeni, tā neesot piemērojusi saistošo 12,5 % ierobežojumu.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ar Regulas (ES) Nr. 806/2014 69. un 70. pantu esot pārkāpts uz risku orientētas iemaksu noteikšanas princips un samērīguma princips, tādējādi pārkāpjot Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 16., 17. un 52. pantu, ja mērķa līmenis ir nosakāms dinamiski un nav jāpiemēro minētās regulas 70. panta 2. punktā paredzētā maksimālā robeža, kā tas būtu, ja apstrīdētais lēmums paliek spēkā.

<sup>(1)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp.).

### Prasība, kas celta 2022. gada 7. jūlijā – *Nordea Rahoitus Suomi/VNV*

(Lieta T-432/22)

(2022/C 359/100)

Tiesvedības valoda – angļu

### Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Nordea Rahoitus Suomi Oy* (Helsinki, Somija) (pārstāvji: *H. Berger* un *M. Weber*, advokāti)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde

### Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt VNV 2022. gada 11. aprīļa lēmumu, dokumenta nr. SRB/ES/2022/18, tai skaitā I, II un III pielikumu tiktāl, ciktāl tas skar prasītājas *ex-ante* iemaksas; un
- piespriest VRV atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

### Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka VNV esot pārkāpusi 2014. gada 15. jūlija Regulas (ES) Nr. 806/2014 <sup>(1)</sup> 69. pantu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 16., 17., 41. un 52. pantu, izmantojot dinamisku pieeju, lai noteiktu *ex-ante* iemaksu mērķa līmeni.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka VNV apstrīdētajā lēmumā, nosakot mērķa līmeni, esot pieļāvusi acīmredzamas kļūdas vērtējumā attiecībā uz paredzamo segto noguldījumu pieauguma tempu un pašreizējā uzņēmējdarbības cikla novērtējumu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka VNV esot pārkāpusi Regulas (ES) Nr. 806/2014 70. panta 2. punktu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 16., 17. un 52. pantu, jo, nosakot gada mērķa līmeni, tā neesot piemērojusi saistošo 12,5 % ierobežojumu.

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ar Regulas (ES) Nr. 806/2014 69. un 70. pantu esot pārkāpts uz risku orientētas iemaksu noteikšanas princips un samērīguma princips, tādējādi pārkāpjot Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 16., 17. un 52. pantu, ja mērķa līmenis ir nosakāms dinamiski un nav jāpiemēro minētās regulas 70. panta 2. punktā paredzētā maksimālā robeža, kā tas būtu, ja apstrīdētais lēmums paliek spēkā.

(<sup>1</sup>) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp.).

### **Prasība, kas celta 2022. gada 12. jūlijā – UIV Servizi/REA**

**(Lieta T-440/22)**

(2022/C 359/101)

Tiesvedības valoda – angļu

#### **Lietas dalībnieki**

*Prasītāja: Unione Italiana Vini Servizi (UIV Servizi) Soc. coop. arl (Milāna, Itālija) (pārstāvji: B. Bonafini, D. Rovetta un V. Villante, advokāti)*

*Atbildētāja: Eiropas Pētniecības izpildaģentūra (REA)*

#### **Prasījumi**

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt, ka līguma pārkāpuma un attiecīgo, šajā prasības pieteikumā norādīto vispārējo ES tiesību principu neievērošanas dēļ nav spēkā dotācijas nolīguma izbeigšanas (33.2. punkts) apstiprinājuma vēstule (Nr. Ares (2022)3368330 – 02/05/2022), kā arī paša līguma izbeigšana;
- uzdot Eiropas Pētniecības izpildaģentūrai (REA) atteikties no dotācijas nolīguma 874904-TTD.EU – *European Quality Wines: Taste The Difference* izbeigšanas;
- piespriest REA atlīdzināt prasītājam nodarīto, dokumentēto mantisko un nemantisko kaitējumu 500 000 EUR apmērā;
- piespriest REA atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo tiesvedību.

#### **Pamati un galvenie argumenti**

Prasības pamatojumā prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka dotācijas nolīguma (DN) izbeigšanas apstiprinājuma vēstule būtībā ir pretiesiska, ka nepareizi ir piemērots DN 874904-TTD.EU 33.2.1. punkta a) apakšpunkts (jēdziena “būtiskas kļūdas, pārkāpumi vai krāpšana” definīcija) un ka:
  - nav ievērots nevainīguma prezumpcijas princips un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 48. pants;
  - ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā ES tiesību aktu izpratnē – nav ievēroti tiesiskās noteiktības un tiesiskā palāvēības principi – nav ievērots godprātības princips ES un Beļģijas tiesību aktu izpratnē – nav pareizi piemērots Beļģijas Civillkodeksa 1134. pants kopsakarā ar tā 1156. pantu.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka REA nav ievērojusi samērīguma principu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka DN izbeigšanas apstiprinājuma vēstule būtībā ir prettiesiska – DN 874904- TTD.EU 33.2.1. punkta b) apakšpunkta nepiemērojamība – Apgalvoto “sistēmisko vai regulāro kļūdu, pārkāpumu, krāpšanas vai nopietnas saistību neizpildes” “būtiska ietekme” uz DN TTD.EU.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka nav ievērots Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantā nostiprinātais labas pārvaldības princips un vispārējie Savienības tiesību principi, proti, tiesiskā noteiktība, tiesiskā palāvība un samērīgums, kā arī LESD 296. panta otrajā daļā minētais pienākums norādīt pamatojumu.

---

**Prasība, kas celta 2022. gada 18. jūlijā – HB/Komisija**

**(Lieta T-444/22)**

(2022/C 359/102)

*Tiesvedības valoda – franču*

**Lietas dalībnieki**

Prasītāja: HB (pārstāve – L. Levi, advokāte)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

**Prasījumi**

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atzīt šo prasību par pieņemamu un pamatotu;

līdz ar to:

- atcelt 2022. gada 13. maija lēmumu, kas tika paziņots 2022. gada 16. maijā un ar kuru atbildētāja veica ieskaitu attiecībā uz, pirmkārt, prasītājas prasījumu pret atbildētāju par tiesāšanās izdevumiem, kas Komisijai tika piespriesti ar 2021. gada 21. decembra spriedumu HB/Komisija (T-795/19, nav publicēts, EU:T:2021:917) un 2021. gada 21. decembra spriedumu HB/Komisija (T-796/19, nav publicēts, EU:T:2021:918) un, otrkārt, prasījumu, kas Komisijai esot pret prasītāju saskaņā ar 2019. gada 15. oktobra lēmumu par 1 197 055,86 EUR atgūšanu (Līgums CARDS/2008/166-429) (pamatsumma);
- piespriest atbildētājai atlīdzināt zaudējumus;
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

**Pamati un galvenie argumenti**

Prasības pamatojumam prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisijai neesot bijis kompetences pieņemt apstrīdēto lēmumu un ka tam trūkstot juridiskā pamata.
  2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka, pirmkārt, Komisijai saskaņā ar Finanšu regulu neesot likvīda prasījuma pret prasītāju un, otrkārt, ka esot pārkāpta Finanšu regula un LESD 266. pants.
-

**Prasība, kas celta 2022. gada 18. jūlijā – NV/EIB****(Lieta T-447/22)**

(2022/C 359/103)

*Tiesvedības valoda – franču***Lietas dalībnieki***Prasītāja:* NV (pārstāve: L. Levi, advokāte)*Atbildētāja:* Eiropas Investīciju banka**Prasījumi**

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atzīt šo prasību par pieņemamu un pamatotu;

līdz ar to:

- atcelt 2021. gada 10. novembra lēmumu, ar ko prasītājas prombūtne laikposmā no 2021. gada 13. septembra līdz 2021. gada 13. decembrim kvalificēta kā neatbilstīga;
- ciktāl nepieciešams, atcelt 2022. gada 7. aprīļa lēmumu, ar ko noraidīts viņas 2022. gada 10. janvāra iesniegums par 2021. gada 10. novembra lēmuma apstrīdēšanu;
- piespriest EIB samaksāt viņai atalgojumu par laikposmu no 2021. gada 13. septembra līdz 2021. gada 13. decembrim, kā arī nokavējuma procentus ar likmi, kas vienāda ar Eiropas Centrālās bankas noteikto procentu likmi plus 2 %;
- piespriest EIB atlīdzināt prasītājai nodarīto kaitējumu;
- piespriest EIB atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

**Pamati un galvenie argumenti**

Prasības pamatojumā prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts administratīvo noteikumu X pielikuma 2.3., 3.3., 3.4. un 3.6. pants un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 34. pants – kopsakarā ar administratīvo noteikumu 2.3., 3.3., 3.4. un 3.6. pantu vai atsevišķi –, ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā, nav ievērots rūpības pienākums un ir ļaunprātīgi izmantotas tiesības.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka nav ievērots rūpības pienākums un prasības, ir pārkāpts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pants un ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts personāla noteikumu 33.b pants un administratīvo noteikumu 11. pants.

---

**Prasība, kas celta 2022. gada 22. jūlijā – EIB/Sīrija****(Lieta T-455/22)**

(2022/C 359/104)

*Tiesvedības valoda – angļu***Lietas dalībnieki***Prasītāja:* Eiropas Investīciju banka (pārstāvji: D. Arts un E. Paredis, advokāti, T. Gilliams, R. Stuart un F. de Borja Oxangoiti Briones, pārstāvji)*Atbildētāja:* Sīrijas Arābu Republika

### Prasījumi

Prasītāja lūdz Vispārējo tiesu piespriest Sīrijas Arābu Republikai:

- samaksāt visas naudas summas, kuras kopš 2017. gada 25. augusta ir bijušas maksājamas prasītājai uz *Water Supply Sweida Region Loan Agreement* [aizdevuma līguma Sveidas reģiona ūdensapgādei] Nr. 80212 (turpmāk tekstā – “aizdevuma līgums”) 3.01., 3.02. un 4.01. punkta pamata, tostarp:
  - 652 218,70 EUR, kas tai bija jāsamaksā prasītājai 2022. gada 30. jūnijā un kas sastāv no pamatsummas 559 287,10 EUR apmērā, procentiem 38 925,60 EUR apmērā un līgumiskajiem nokavējuma procentiem (kas bija uzkrājušies no samaksas termiņa līdz 2022. gada 30. jūnijam) 54 006,00 EUR apmērā;
  - papildu līgumiskos nokavējuma procentus ar gada likmi 3,5 % apmērā (350 bāzespunkti) – par laiku līdz attiecīgajai samaksai;
- atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo tiesvedību atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam.

### Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumā prasītāja izvirza vienu pamatu.

Ar pirmo un vienīgo pamatu tiek apgalvots, ka Sīrijas Arābu Republika nav izpildījusi savas līgumiskās saistības, kas izriet no aizdevuma līguma 3.01. un 4.01. punkta, proti, kopš 2017. gada 25. augusta attiecīgajā samaksas termiņā veikt aizdevuma līgumā paredzētos maksājumus, un no aizdevuma līguma 3.02. punkta, proti, samaksāt nokavējuma procentus ar tajā norādīto gada likmi par katru no veicamajiem, bet neveiktajiem maksājumiem. Tādēļ Sīrijas Arābu Republikai ir līgumisks pienākums samaksāt visas naudas summas, kas maksājamas uz aizdevuma līguma 3.01., 3.02. un 4.01. punkta pamata.

---

### Prasība, kas celta 2022. gada 22. jūlijā – EIB/Sīrija

(Lieta T-456/22)

(2022/C 359/105)

Tiesvedības valoda – angļu

### Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Investīciju banka (pārstāvji: D. Arts un E. Paredis, advokāti, T. Gilliams, R. Stuart un F. de Borja Oxangoiti Briones, pārstāvji)

Atbildētāja: Sīrijas Arābu Republika

### Prasījumi

Prasītāja lūdz Vispārējo tiesu piespriest Sīrijas Arābu Republikai:

- samaksāt visas naudas summas, kuras kopš 2017. gada 9. augusta ir bijušas maksājamas Eiropas Savienībai uz *Port of Tartous Loan Agreement* [aizdevuma līguma Tartusas ostai] Nr. 22057 (turpmāk tekstā – “aizdevuma līgums”) 3.01., 3.02. un 4.01. punkta pamata saistībā ar ES subrogācijas tiesībām:
  - 18 440 034,97 EUR, kas tai bija jāsamaksā ES 2022. gada 30. jūnijā un kas sastāv no pamatsummas 13 942 526,00 EUR apmērā, procentiem 2 589 128,20 EUR apmērā un līgumiskajiem nokavējuma procentiem (kas bija uzkrājušies no samaksas termiņa līdz 2022. gada 30. jūnijam) 1 908 380,77 EUR apmērā;
  - papildu līgumiskos nokavējuma procentus ar gada likmi, kas (katrā nākamajā mēnesī) ir vienāda ar augstāko no šādām likmēm: i) EURIBOR likme plus 2 % (200 bāzespunkti) vai ii) 3.01. punktā paredzētā nemainīgā likme plus 0,25 % (25 bāzespunkti) – par laiku līdz attiecīgajai samaksai;

- visas naudas summas, kuras kopš 2017. gada 9. augusta ir bijušas maksājamas bankai uz aizdevuma līguma 3.01., 3.02. un 4.01. punkta pamata, tostarp līgumiskie nokavējuma procenti 5 405,54 EUR apmērā, kas 2022. gada 30. jūnijā bija maksājami bankai un kas uzkrājušies no samaksas termiņa līdz 2022. gada 14. jūnijam, kad ES veica attiecīgo pamatsummas un procentu maksājumu atbilstoši 2000. gada galvojumam;
- atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo tiesvedību atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam.

### Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumā prasītāja izvirza vienu pamatu.

Ar pirmo un vienīgo pamatu tiek apgalvots, ka Sīrijas Arābu Republika nav izpildījusi savas līgumiskās saistības, kas izriet no aizdevuma līguma 3.01. un 4.01. punkta, proti, kopš 2017. gada 9. augusta attiecīgajā samaksas termiņā veikt aizdevuma līgumā paredzētos maksājumus, un no aizdevuma līguma 3.02. punkta, proti, samaksāt nokavējuma procentus ar tajā norādīto gada likmi par katru no veicamajiem, bet neveiktajiem maksājumiem. Tādēļ Sīrijas Arābu Republikai ir līgumisks pienākums samaksāt visas naudas summas, kas maksājamas ES (kas pārņēmusi bankas prasījumus) uz aizdevuma līguma 3.01., 3.02. un 4.01. punkta pamata, kā arī līgumiskos nokavējuma procentus, kas bankai maksājami uz aizdevuma līguma 3.01., 3.02. un 4.01. punkta pamata.

### Prasība, kas celta 2022. gada 22. jūlijā – EIB/Sīrija

(Lieta T-457/22)

(2022/C 359/106)

Tiesvedības valoda – angļu

### Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Investīciju banka (pārstāvji: D. Arts un E. Paredis, advokāti, T. Gilliams, R. Stuart un F. de Borja Oxangoiti Briones, pārstāvji)

Atbildētāja: Sīrijas Arābu Republika

### Prasījumi

Prasītāja lūdz Vispārējo tiesu piespriest Sīrijas Arābu Republikai:

- samaksāt visas naudas summas, kuras kopš 2017. gada 9. augusta ir bijušas maksājamas Eiropas Savienībai uz *Syrian Healthcare Loan Agreement* [aizdevuma līguma Sīrijas veselības aizsardzībai] (turpmāk tekstā – “aizdevuma līgums”) 3.01., 3.02. un 4.01. punkta pamata saistībā ar ES subrogācijas tiesībām;
- 50 880 189,61 EUR un 2 897 002,31 USD, kas 2022. gada 30. jūnijā bija maksājami ES un kas sastāv no pamatsummas 40 744 064,86 EUR un 2 223 971,84 USD apmērā, procentiem 5 161 649,64 EUR un 341 462,46 USD apmērā un līgumiskajiem nokavējuma procentiem (kas bija uzkrājušies no samaksas termiņa līdz 2022. gada 30. jūnijam) 4 974 475,11 EUR un 331 568,01 USD apmērā;
- papildu līgumiskos nokavējuma procentus ar gada likmi, kas (katrā nākamajā mēnesī) ir vienāda ar augstāko no šādām likmēm: i) EURIBOR likme plus 2 % (200 bāzespunkti) (attiecībā uz aizdevuma izmaksām USD valūtā – LIBOR likme plus 2 % (200 bāzespunkti)) vai ii) 3.01. punktā paredzētā nemainīgā likme plus 0,25 % (25 bāzespunkti) – par laiku līdz attiecīgajai samaksai;
- visas naudas summas, kuras kopš 2017. gada 9. augusta ir bijušas maksājamas bankai uz aizdevuma līguma 3.01., 3.02. un 4.01. punkta pamata, tostarp līgumiskos nokavējuma procentus 11 416,23 EUR un 760,94 USD apmērā, kas 2022. gada 30. jūnijā bija maksājami bankai un kas uzkrājušies no samaksas termiņa līdz 2022. gada 29. jūnijam, kad ES veica attiecīgos pamatsummas un procentu maksājumus atbilstoši 2000. gada galvojumam;

— atļūdzināt tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo tiesvedību atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam.

### **Pamati un galvenie argumenti**

Prasības pamatojumā prasītāja izvirza vienu pamatu.

Ar pirmo un vienīgo pamatu tiek apgalvots, ka Sīrijas Arābu Republika nav izpildījusi savas līgumiskās saistības, kas izriet no aizdevuma līguma 3.01. un 4.01. punkta, proti, kopš 2017. gada 9. augusta attiecīgajā samaksas termiņā veikt aizdevuma līgumā paredzētos maksājumus, un no aizdevuma līguma 3.02. punkta, proti, samaksāt nokavējuma procentus ar tajā norādīto gada likmi par katru no veicamajiem, bet neveiktajiem maksājumiem. Tādēļ Sīrijas Arābu Republikai ir līgumisks pienākums samaksāt visas naudas summas, kas maksājamas ES (kura pārņēmusi bankas prasījumus) uz aizdevuma līguma 3.01., 3.02. un 4.01. punkta pamata, kā arī līgumiskos nokavējuma procentus, kas bankai maksājami uz aizdevuma līguma 3.01., 3.02. un 4.01. punkta pamata.

### **Prasība, kas celta 2022. gada 22. jūlijā – EIB/Sīrija**

(Lieta T-465/22)

(2022/C 359/107)

Tiesvedības valoda – angļu

### **Lietas dalībnieki**

*Prasītāja:* Eiropas Investīciju banka (pārstāvji: D. Arts un E. Paredis, advokāti, T. Gilliams, R. Stuart un F. de Borja Oxangoiti Briones, pārstāvji)

*Atbildētāja:* Sīrijas Arābu Republika

### **Prasījumi**

Prasītāja lūdz Vispārējo tiesu piespriest Sīrijas Arābu Republikai:

— samaksāt visas naudas summas, kuras kopš 2017. gada 25. augusta ir bijušas maksājamas prasītājam uz *Aleppo – Tall Kojak Road Project Special Term Loan Agreement* [īpašā termiņa aizdevuma līguma *Aleppo – Tall Kojak* ceļa projektam] (turpmāk tekstā – “aizdevuma līgums”) 3.01., 3.02. un 4.01. punkta pamata, tostarp:

— 233 051,96 EUR, kas tai bija jāsamaksā prasītājam 2022. gada 30. jūnijā un kas sastāv no pamatsummas 200 900,30 EUR apmērā, procentiem 2 014,25 EUR apmērā un līgumiskajiem nokavējuma procentiem (kas bija uzkrājušies no samaksas termiņa līdz 2022. gada 30. jūnijam) 30 137,41 EUR apmērā;

— papildu līgumiskos nokavējuma procentus ar gada likmi 3,5 % apmērā (350 bāzespunkti) – par laiku līdz attiecīgajai samaksai;

— atļūdzināt tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo tiesvedību atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam.

### **Pamati un galvenie argumenti**

Prasības pamatojumā prasītāja izvirza vienu pamatu.

Ar pirmo un vienīgo pamatu tiek apgalvots, ka Sīrijas Arābu Republika nav izpildījusi savas līgumiskās saistības, kas izriet no aizdevuma līguma 3.01. un 4.01. punkta, proti, kopš 2017. gada 25. augusta attiecīgajā samaksas termiņā veikt aizdevuma līgumā paredzētos maksājumus, un no aizdevuma līguma 3.02. punkta, proti, samaksāt nokavējuma procentus ar tajā norādīto gada likmi par katru no veicamajiem, bet neveiktajiem maksājumiem. Tādēļ Sīrijas Arābu Republikai ir pienākums samaksāt visas naudas summas, kas maksājamas uz aizdevuma līguma 3.01., 3.02. un 4.01. punkta pamata.

**Prasība, kas celta 2022. gada 22. jūlijā – EIB/Sīrija****(Lieta T-466/22)**

(2022/C 359/108)

Tiesvedības valoda – angļu

**Lietas dalībnieki**

*Prasītāja:* Eiropas Investīciju banka (pārstāvji: D. Arts un E. Paredis, advokāti, T. Gilliams, R. Stuart un F. de Borja Oxangoiti Briones, pārstāvji)

*Atbildētāja:* Sīrijas Arābu Republika

**Prasījumi**

Prasītāja lūdz Vispārējo tiesu piespriest Sīrijas Arābu Republikai:

- samaksāt visas naudas summas, kuras kopš 2017. gada 25. augusta ir bijušas maksājamas prasītājai uz *Water Supply Deir Ez Zor Region Loan Agreement* [aizdevuma līguma *Deir Ez Zor* reģiona ūdensapgādei] Nr. 80310 (turpmāk tekstā – “aizdevuma līgums”) 3.01., 3.02. un 4.01. punkta pamata, tostarp:
  - 363 150,97 EUR, kas tai bija jāsamaksā prasītājai 2022. gada 30. jūnijā un kas sastāv no pamatsummas 301 679,16 EUR apmērā, procentiem 34 100,36 EUR apmērā un līgumiskajiem nokavējuma procentiem (kas bija uzkrājušies no samaksas termiņa līdz 2022. gada 30. jūnijam) 27 371,45 EUR apmērā;
  - papildu līgumiskos nokavējuma procentus ar gada likmi 3,5 % apmērā (350 bāzespunkti) – par laiku līdz attiecīgajai samaksai;
- atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo tiesvedību atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam.

**Pamati un galvenie argumenti**

Prasības pamatojumā prasītāja izvirza vienu pamatu.

Ar pirmo un vienīgo pamatu tiek apgalvots, ka Sīrijas Arābu Republika nav izpildījusi savas līgumiskās saistības, kas izriet no aizdevuma līguma 3.01. un 4.01. punkta, proti, kopš 2017. gada 25. augusta attiecīgajā samaksas termiņā veikt aizdevuma līgumā paredzētos maksājumus, un no aizdevuma līguma 3.02. punkta, proti, samaksāt nokavējuma procentus ar tajā norādīto gada likmi par katru no veicamajiem, bet neveiktajiem maksājumiem. Tādēļ Sīrijas Arābu Republikai ir līgumisks pienākums samaksāt visas naudas summas, kas maksājamas uz aizdevuma līguma 3.01., 3.02. un 4.01. punkta pamata.

**Prasība, kas celta 2022. gada 22. jūlijā – EIB/Sīrija****(Lieta T-467/22)**

(2022/C 359/109)

Tiesvedības valoda – angļu

**Lietas dalībnieki**

*Prasītāja:* Eiropas Investīciju banka (pārstāvji: D. Arts un E. Paredis, advokāti, T. Gilliams, R. Stuart un F. de Borja Oxangoiti Briones, pārstāvji)

Atbildētāja: Sīrijas Arābu Republika

### Prasījumi

Prasītāja lūdz Vispārējo tiesu piespriest Sīrijas Arābu Republikai:

- samaksāt visas naudas summas, kuras kopš 2017. gada 25. augusta ir bijušas maksājamas prasītājam uz *Euphrates Drainage and Irrigation Loan Agreement* [aizdevuma līguma Eifratas drenāžai un apūdeņošanai] Nr. 80211 (turpmāk tekstā – “aizdevuma līgums”) 3.01., 3.02. un 4.01. punkta pamata, tostarp:
  - 1 959 745,31 EUR, kas tai bija jāsamaksā prasītājam 2022. gada 30. jūnijā un kas sastāv no pamatsummas 1 680 510,04 EUR apmērā, procentiem 116 961,48 EUR apmērā un līgumiskajiem nokavējuma procentiem (kas bija uzkrājušies no samaksas termiņa līdz 2022. gada 30. jūnijam) 162 273,79 EUR apmērā;
  - papildu līgumiskos nokavējuma procentus ar gada likmi 3,5 % apmērā (350 bāzespunkti) – par laiku līdz attiecīgajai samaksai;
- atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo tiesvedību atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam.

### Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumā prasītāja izvirza vienu pamatu.

Ar pirmo un vienīgo pamatu tiek apgalvots, ka Sīrijas Arābu Republika nav izpildījusi savas līgumiskās saistības, kas izriet no aizdevuma līguma 3.01. un 4.01. punkta, proti, kopš 2017. gada 25. augusta attiecīgajā samaksas termiņā veikt aizdevuma līgumā paredzētos maksājumus, un no aizdevuma līguma 3.02. punkta, proti, samaksāt nokavējuma procentus ar tajā norādīto gada likmi par katru no veicamajiem, bet neveiktajiem maksājumiem. Tādēļ Sīrijas Arābu Republikai ir līgumisks pienākums samaksāt visas naudas summas, kas maksājamas uz aizdevuma līguma 3.01., 3.02. un 4.01. punkta pamata.

---

**Prasība, kas celta 2022. gada 22. jūlijā – EIB/Sīrija**

**(Lieta T-468/22)**

(2022/C 359/110)

Tiesvedības valoda – angļu

### Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Investīciju banka (pārstāvji: D. Arts un E. Paredis, advokāti, T. Gilliams, R. Stuart un F. de Borja Oxangoiti Briones, pārstāvji)

Atbildētāja: Sīrijas Arābu Republika

### Prasījumi

Prasītāja lūdz Vispārējo tiesu piespriest Sīrijas Arābu Republikai:

- samaksāt visas naudas summas, kuras kopš 2017. gada 9. augusta ir bijušas maksājamas Eiropas Savienībai uz *Electricity Transmission Project Loan Agreement* [aizdevuma līguma elektroenerģijas pārvades projektam] Nr. 20868 (turpmāk tekstā – “aizdevuma līgums”) 3.01., 3.02. un 4.01. punkta pamata saistībā ar ES subrogācijas tiesībām:
- 1 984 763,43 CHF un 22 856 655,23 EUR, kas 2022. gada 30. jūnijā bija maksājami prasītājam un kas sastāv no pamatsummas 1 716 822,98 CHF un 18 655 393,62 EUR apmērā, procentiem 51 915,64 CHF un 1 040 629,74 EUR apmērā un līgumiskajiem nokavējuma procentiem (kas bija uzkrājušies no samaksas termiņa līdz 2022. gada 30. jūnijam) 216 024,81 CHF un 3 160 631,87 EUR apmērā;

- papildu līgumiskos nokavējuma procentus ar gada likmi, kas sastāv no: i) 2,5 % (250 bāzespunkti) un ii) 3.01. punktā norādītās piemērojamās likmes – par laiku līdz attiecīgajai samaksai;
- atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo tiesvedību atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam.

### Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumā prasītāja izvirza vienu pamatu.

Ar pirmo un vienīgo pamatu tiek apgalvots, ka Sīrijas Arābu Republika nav izpildījusi savas līgumiskās saistības, kas izriet no aizdevuma līguma 3.01. un 4.01. punkta, proti, kopš 2017. gada 9. augusta attiecīgajā samaksas termiņā veikt aizdevuma līgumā paredzētos maksājumus, un no aizdevuma līguma 3.02. punkta, proti, samaksāt nokavējuma procentus ar tajā norādīto gada likmi par katru no veicamajiem, bet neveiktajiem maksājumiem. Tādēļ Sīrijas Arābu Republikai ir līgumisks pienākums samaksāt visas naudas summas, kas maksājamas ES (kas pārņēmusi EIB prasījumus) uz aizdevuma līguma 3.01., 3.02. un 4.01. punkta pamata.

### Prasība, kas celta 2022. gada 22. jūlijā – EIB/Sīrija

(Lieta T-469/22)

(2022/C 359/111)

Tiesvedības valoda – angļu

### Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Investīciju banka (pārstāvji: D. Arts un E. Paredis, advokāti, T. Gilliams, R. Stuart un F. de Borja Oxangoiti Briones, pārstāvji)

Atbildētāja: Sīrijas Arābu Republika

### Prasījumi

Prasītāja lūdz Vispārējo tiesu piespriest Sīrijas Arābu Republikai:

- samaksāt visas naudas summas, kuras kopš 2017. gada 9. augusta ir bijušas maksājamas Eiropas Savienībai uz *Electricity Distribution Project Loan Agreement* [aizdevuma līguma elektroenerģijas sadales projektam] Nr. 20948 (turpmāk tekstā – “aizdevuma līgums”) 3.01., 3.02. un 4.01. punkta pamata saistībā ar ES subrogācijas tiesībām;
- 28 777 508,71 EUR, kas tai bija jāsamaksā ES 2022. gada 30. jūnijā un kas sastāv no pamatsummas 27 388 963,40 EUR apmērā, procentiem 116 091,27 EUR apmērā un līgumiskajiem nokavējuma procentiem (kas bija uzkrājušies no samaksas termiņa līdz 2022. gada 30. jūnijam) 1 272 454,04 EUR apmērā;
- papildu līgumiskos nokavējuma procentus ar gada likmi, kas (katrā attiecīgajā mēnesī) ir vienāda ar augstāko no šādām likmēm: i) attiecīgā starpbanku likme plus 2 % (200 bāzespunkti) vai ii) 3.01. punktā noteiktā likme plus 0,25 % (25 bāzespunkti) – par laiku līdz attiecīgajai samaksai;
- atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo tiesvedību atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam.

### Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumā prasītāja izvirza vienu pamatu.

Ar pirmo un vienīgo pamatu tiek apgalvots, ka Sīrijas Arābu Republika nav izpildījusi savas līgumiskās saistības, kas izriet no aizdevuma līguma 3.01. un 4.01. punkta, proti, kopš 2017. gada 9. augusta attiecīgajā samaksas termiņā veikt aizdevuma līgumā paredzētos maksājumus, un no aizdevuma līguma 3.02. punkta, proti, samaksāt nokavējuma procentus ar tajā norādīto gada likmi par katru no veicamajiem, bet neveiktajiem maksājumiem. Tādēļ Sīrijas Arābu Republikai ir līgumisks pienākums samaksāt visas naudas summas, kas maksājamas ES (kas pārņēmusi EIB prasījumus) uz aizdevuma līguma 3.01., 3.02. un 4.01. punkta pamata.

---

### Prasība, kas celta 2022. gada 29. jūlijā – QM/Padome

(Lieta T-471/22)

(2022/C 359/112)

Tiesvedības valoda – bulgāru

### Lietas dalībnieki

Prasītājs: QM (ko pārstāv St. Koev, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

### Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt, ka prasība kopumā ir pieņemama un pamatota, kā arī to, ka visi tajā izklāstītie prasības pamati ir pamatoti;
- atzīt, ka apstrīdētie tiesību akti attiecīgajā to daļā ir atzīstami par spēkā neesošiem;
- atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2022/849 (2022. gada 30. maijs), ar ko groza Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju <sup>(1)</sup>, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2022/840 (2022. gada 30. maijs), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 36/2012 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā <sup>(2)</sup>, ciktāl tā attiecas uz prasītāju;
- piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt prasītājam visus tiesāšanās izdevumus, tostarp visas advokāta pakalpojumu izmaksas, atlīdzību u.c. saistībā ar viņa pārstāvību.

### Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumā prasītājs izvirza septiņus pamatus.

1. Pirmais prasības pamats: lielā mērā neesot ievērotas tiesības uz aizstāvību un tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu.
2. Otrais prasības pamats: Padome neesot izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu.
3. Trešais prasības pamats: neesot ievērotas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.
4. Ceturtais prasības pamats: Padome esot pieļāvusi kļūdas vērtējumā.
5. Piektais prasības pamats: neesot ievērotas tiesības uz īpašumu, kā arī samērīguma un saimnieciskās brīvības principi.

6. Sestais prasības pamats: neesot ievērotas tiesības uz pienācīgiem dzīves apstākļiem.

7. Septītais prasības pamats: neesot ievērotas tiesības uz labu reputāciju.

<sup>(1)</sup> OV 2022, L 148, 52. lpp.

<sup>(2)</sup> OV 2022, L 148, 8. lpp.

---

**Prasība, kas celta 2022. gada 29. jūlijā – Mocom Compounds/EUIPO – Centemia Conseils  
("Near-to-Prime")**

**(Lieta T-472/22)**

(2022/C 359/113)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

**Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Mocom Compounds GmbH & Co. KG (Hamburga, Vācija) (pārstāve: J. Bornholdt, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Centemia Conseils (Angevillers, Francija)

**Informācija par procesu EUIPO**

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme "Near-to-Prime" – reģistrācijas pieteikums Nr. 16 448 524

Process EUIPO: anulēšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2022. gada 24. maija lēmums lietā R 2178/2021-1

**Prasījumi**

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- grozīt apstrīdēto lēmumu tādējādi, lai Anulēšanas nodaļas 2021. gada 12. novembra Lēmums Nr. 47 561 C tiktu atcelts un pieteikums par Eiropas Savienības preču zīmes Nr. 16 448 524 spēkā neesamības atzīšanu tiktu noraidīts;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

**Izvirzītais pamats:**

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums.

---

**Prasība, kas celta 2022. gada 31. jūlijā – Gürok Turizm ve Madencilik/EUIPO – Darvas un Pap  
("LAAVA")**

**(Lieta T-473/22)**

(2022/C 359/114)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

**Lietas dalībnieki**

Prasītājs: Gürok Turizm ve Madencilik Anonim Sirketi (Kütahya, Turcija) (pārstāvji: M. López Camba un A. Lyubomirova Geleva, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Pārējie procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieki: *Gábor Darvas* (Budapešta, Ungārija), *Dorina Pap* (Kiskunhalas, Ungārija)

### Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēji: pārējie procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieki

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “LAAVA” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 18 209 861

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2022. gada 20. maija lēmums lietā R 1745/2021-2

### Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl ar to tiek paturēta spēkā iebildumu noraidīšana un uzdots iebildumu/apelācijas sūdzības iesniedzējam segt iebildumu procesā un apelācijas procesā radušos izdevumus;
- uzdot EUIPO atlīdzināt izdevumus, kas radušies *Gürok Turizm ve Madencilik Anonim Sirketi*;
- uzdot *Gábor Darvas* un *Dorina Pap* atlīdzināt izdevumus, kas radušies *Gürok Turizm ve Madencilik Anonim Sirketi*.

### Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 94. panta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

---

**Prasība, kas celta 2022. gada 3. augustā – *Panicongelados-Massas Congeladas/EUIPO – Seder* (“panidor”)**

**(Lieta T-480/22)**

(2022/C 359/115)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

### Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Panicongelados-Massas Congeladas, SA* (Leiria, Portugāle) (pārstāve: *I. Monteiro Alves*, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniecē: *Seder Establishment Ltd.* (Mriehel Birkirkara, Malta)

### Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “panidor” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 18 214 675

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2022. gada 11. maija lēmums lietā R 1946/2021-2

**Prasījumi**

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- nodot preču zīmes reģistrācijas pieteikumu EUIPO preču zīmes reģistrēšanai; un
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas radušies procesā Apelācijas padomē.

**Izvirzītais pamats:**

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

---

**Prasība, kas celta 2022. gada 5. augustā – *Thomas Henry*/EUIPO (“MATE MATE”)**

**(Lieta T-482/22)**

(2022/C 359/116)

Tiesvedības valoda – vācu

**Lietas dalībnieki**

Prasītāja: *Thomas Henry GmbH* (Berlīne, Vācija) (pārstāvji: *O. Spieker, D. Mienert* un *J. Si-Ha Selbmann*, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

**Informācija par procesu EUIPO**

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “MATE MATE” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 18 091 934

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2022. gada 12. maija lēmums lietā R 406/2021-1

**Prasījumi**

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

**Izvirzītie pamati:**

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta, lasot to kopsakarā ar 7. panta 2. punktu, pārkāpums;
  - Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta, lasot to kopsakarā ar 7. panta 2. punktu, pārkāpums;
  - Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta g) apakšpunkta, lasot to kopsakarā ar 7. panta 2. punktu, pārkāpums.
-

**Prasība, kas celta 2022. gada 8. augustā – Kaufdas.online/EUIPO – Kaufland (“KAUFDAS ONLINE”)****(Lieta T-488/22)**

(2022/C 359/117)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

**Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Kaufdas.online sp. z o.o. (Gubin, Polija) (pārstāvis: P. Kurcman, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Kaufland Dienstleistung GmbH &amp; Co. KG (Neckarsulm, Vācija)

**Informācija par procesu EUIPO**

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “KAUFDAS ONLINE” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 18 113 140

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2022. gada 30. maija lēmums lietā R 1972/2021-5

**Prasījumi**

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- atcelt Iebildumu nodaļas 2021. gada 28. septembra lēmumu iebildumu procesā Nr. B 3 106 146 attiecībā uz visām precēm un pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem iebildumi tika apmierināti;
- nodot lietu atpakaļ izskatīšanai EUIPO, lai tā grozītu lēmumu pēc būtības un reģistrētu Eiropas Savienības preču zīmi Nr. 18 113 140 saistībā ar visām attiecīgajām precēm un pakalpojumiem, neskarot tos, par kuriem nav strīda;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies procesā Iebildumu nodaļā, procesā Apelācijas padomē un tiesvedībā Vispārējā tiesā.

**Izvirzītais pamats:**

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

---

**Prasība, kas celta 2022. gada 8. augustā – Cathay Pacific Airways/Komisija****(Lieta T-489/22)**

(2022/C 359/118)

Tiesvedības valoda – angļu

**Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Cathay Pacific Airways Ltd (Honkonga, Ķīna) (pārstāvji: M. Rees un E. Estellon, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

**Prasījumi**

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- saskaņā ar LESD 268. un 340. pantu uzdot Eiropas Savienībai (ko pārstāv Eiropas Komisija) samaksāt:
  - finansiālu atlīdzinājumu, kas atbilst nokavējuma procentiem no summas 10 080 000 EUR vai nu atbilstoši ECB likmei, ko tā izmanto refinansēšanas darījumiem un kas bija spēkā 2017. gada 1. martā (proti, 0,0 procentu punkti), to palielinot par 3,5 procentu punktiem gadā, par laikposmu no 2017. gada 21. jūnija līdz 2022. gada 14. jūlijam, proti, kopsummā 1 758 488,24 EUR apmērā, vai alternatīvi – atbilstoši procentu likmei vai apmērā, ko Vispārējā tiesa uzskata par atbilstošu; un
  - saliktos procentus, kas no iepriekšējā rindkopā minēto nokavējuma procentu apmēra par laikposmu no 2022. gada 15. jūlija (vai alternatīvi – no datuma, ko Vispārējā tiesa uzskatīs par atbilstošu) līdz datumam, kad Eiropas Komisija faktiski samaksās iepriekšējā rindkopā pieprasīto summu, ir aprēķināti vai nu atbilstoši ECB procentu likmei, ko tā izmanto refinansēšanas darījumiem, to palielinot par 3,5 procentu punktiem gadā, vai alternatīvi – atbilstoši procentu likmei vai apmērā, ko Vispārējā tiesa uzskata par atbilstošu;
- papildus vai pakārtoti, atbilstoši LESD 263. pantam atcelt Komisijas 2022. gada 29. jūlija lēmumu Ares(2022)5454770 un uzdot Komisijai samaksāt iepriekšējās rindkopās prasītās summas;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt visus prasītājas tiesāšanās izdevumus, kas radušies šajā tiesvedībā.

**Pamati un galvenie argumenti**

Prasības pamatojumam prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto lēmumu esot pārkāpts LESD 266. pants.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto lēmumu ir pārkāpta Komisijas Deleģētā regula Nr. 1268/2012 <sup>(1)</sup>, kas interpretēta atbilstoši LESD 266. pantam.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums esot jāatceļ nepietiekama pamatojuma dēļ.

<sup>(1)</sup> Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 1268/2012 (2012. gada 29. oktobris) par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, piemērošanas noteikumiem (OV 2012, L 362, 1. lpp.).

---

**Vispārējās tiesas 2022. gada 22. jūlija rīkojums – CiviBank/ECB**

(Lieta T-220/22) <sup>(1)</sup>

(2022/C 359/119)

Tiesvedības valoda – itāļu

Devītās palātas priekšsēdētāja ir izdevusi rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

<sup>(1)</sup> JO C 237, 20.6.2022.

---

**Vispārējās tiesas 2022. gada 20. jūlija rīkojums – PQ/EĀDD**

(Lieta T-358/22) <sup>(1)</sup>

(2022/C 359/120)

Tiesvedības valoda – franču

Ceturtās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

<sup>(1)</sup> OV C 294, 1.8.2022.









ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)  
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)



Eiropas Savienības  
Publikāciju birojs  
L-2985 Luksemburga  
LUKSEMBURGA

LV